

1986
VOLUME XVIII

GITA MALAR

SHRIMATHI DEVKUNVAR NANALAL BHATT
VAISHNAV COLLEGE FOR WOMEN

MADRAS - 600 044.

Vol. XVIII

1986

THE COLLEGE CREST

The College Crest is enshrined within a lotus in full bloom to represent the cult of the devotion preached by Mahaprabhu Shri Vallabhacharya. At the centre of the Crest is sacrificial fire, which symbolises the Lord himself. "Yagno Vai Vishnu" The Lord is reached by the three steps of the alter signifying Kshara, Akshara and Poorna Purushothama. The Volume at the foot of the altar stands for the Book of Knowledge (the Veda) and the three flowers on it show the factors that conduce to the accumulation and propagation of Knowledge, Intelligence, Action and Material Resources. The aim of all knowledge is the realisation of the Supreme Truth and this is embodied in the College Motto taken from Srimed Bhagavatam.

"SATYAM PARAM DHEEMAHJ"

Our Revered Founder Chairman
SHRI NANALAL BHATT

SHRIMATHI DEV KUNVAR

Editorial Committee

President :

Mrs. Thangam Seshan, M.A.,
Principal

Editors :

Dr. (Mrs.) Jayalakshmi Subramanian
Department of Hindi

Mrs. S. Nimmi
Department of Tamil

Mrs. Anandhi Jayakumar
Department of English

Mrs. A. Uma
Department of Sanskrit

Mrs. Prema Sampathkumar
Department of Commerce

Selvi Sudha Sambasivam
III B.A., Literature

Selvi R. Geetha
III B.Sc., Mathematics.

Vaishnav College For Women

MADRAS - 600 044.

C O N T E N T S

The College Crest

Kalasala Prarthana

Editorial Committee

Editorial

College Annual Report

The Union Office bearers

Union Diary

Prize Winner's List

Sports Annual Report

Vais Views

N. S. S. Annual Report

Inter Collegiate Prize Winners

Tamil Section

Hindi Section

Sanskrit Section

English Section

Statement about ownership and other particulars about

**Shrimathi Devkunwar Nanalal Bhatt
Vaishnav College Magazine**

FORM IV

See Rule 8

1. Place of Publication ... Shrimathi Devkunwar Nanalal Bhatt
Vaishnav College, Madras-600 044.
2. Periodicity of its Publication ... Annual
3. Printer's Name ... Sri V. Ananthanarayanan
- Nationality ... Indian
- Address ... Murugan Printing Press
No. 25, Royapettah High Road,
Mylapore, Madras-600 004.
Phone : 74550
4. Publisher's Name ... Mrs. D. Thangam Seshan, M.A.
Principal
- Nationality ... Indian
- Address ... Principal, Shrimathi Devkunwar
Nanalal Bhatt Vaishnav College,
Madras-600 044.
5. Editor's Name ... Mrs. D. Thangam Seshan, M.A.
Principal
- Nationality ... Indian
- Address ... Principal, Shrimathi Devkunwar
Nanalal Bhatt Vaishnav College
Madras-600 044.
6. Name and address of individuals who own of newspaper and partners or share-holders holding more than one per cent of the total capital.

Shrimathi Devkunwar Nanalal Bhatt
Vaishnav College, Madras-600 044.

I, Mrs. Thangam Seshan, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

(Sd.) D. THANGAM SESHAN
Signature of Publisher

Vaishnav College For Women

MADRAS - 600 044.

C O N T E N T S

- The College Crest
- Kalasala Prarthana
- Editorial Committee
- Editorial
- College Annual Report
- The Union Office bearers
- Union Diary
- Prize Winner's List
- Sports Annual Report
- Vais Views
- N. S. S. Annual Report
- Inter Collegiate Prize Winners
- Tamil Section
- Hindi Section
- Sanskrit Section
- English Section

Statement about ownership and other particulars about

**Shrimathi Devkunwar Nanalal Bhatt
Vaishnav College Magazine**

FORM IV

See Rule 8

1. Place of Publication ... Shrimathi Devkunwar Nanalal Bhatt
Vaishnav College, Madras-600 044.
2. Periodicity of its Publication ... Annual
3. Printer's Name ... Sri V. Ananthanarayanan
- Nationality ... Indian
- Address ... Murugan Printing Press
No. 25, Royapettah High Road,
Mylapore, Madras-600 004.
Phone : 74550
4. Publisher's Name ... Mrs. D. Thangam Seshan, M.A.
Principal
- Nationality ... Indian
- Address ... Principal, Shrimathi Devkunwar
Nanalal Bhatt Vaishnav College,
Madras-600 044.
5. Editor's Name ... Mrs. D. Thangam Seshan, M.A.
Principal
- Nationality ... Indian
- Address ... Principal, Shrimathi Devkunwar
Nanalal Bhatt Vaishnav College
Madras-600 044.
6. Name and address of individuals who own of newspaper and partners or share-holders holding more than one per cent of the total capital.
- Shrimathi Devkunwar Nanalal Bhatt
Vaishnav College, Madras-600 044.

I, Mrs. Thangam Seshan, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

(Sd.) D. THANGAM SESHAN
Signature of Publisher

EDITORIAL

"The days of our youth are the days of our glory" says Byron. Great souls like Mahaveer, Buddha and Swami Vivekananda achieved world attention when they were quite young. A young leader can confidently tackle many a problem that may seem complicated and insolvable to his elders, by virtue of his energy, enthusiasm and vigour.

"Arise, awake and stop not
Till the goal is reached."

Swami Vivekananda made a call to the youth of India. In him alone do we find the model for the youth. He identified them as the bastion of the country's freedom. He converted the stagnant society by infusing into the youth a spirit of sacrifice, adventure and patriotism.

The Year of Youth has come to a close. During the past year we could gauge the power and potential of the dynamic youth who are responsible for the progress of the world. Progress cannot be sustained unless peace reigns over the world. We should realize that lime light has shone on them sufficiently enough. This is the time for them to voice their vote of thanks by volunteering to fight against the many ills that beset our society which languishes in poverty and ignorance.

The youth of our land have many challenging tasks ahead of them in the political, social and cultural fields. As regards cultural heritage, they can feel proud about the glory of our ancient culture and preserve it, enrich it through their innovations and experiments. We are yet a young democracy on the threshold of progress and prosperity. Let us harness the potentials for the greater good of the Society. While we utilise the advanced techniques of science to achieve economic progress, we should not lose sight of our great cultural heritage and glorious tradition of our country.

The tremendous energy and resources lying latent within the youth should be awakened. Peace is an essential prerequisite for development. Faced with the threat of nuclear war, it is important to educate the youth to become good and useful citizens.

The world had witnessed at the end of '85, something unforeseen happening - the two most powerful nations of the world had to discuss the withdrawal of nuclear weapons which are posing a threat to the human race itself. 14-12-85 was indeed a red letter day that saw the end of nuclear arms.

the 'Beyond War' award for their service to humanity and it deserves to be recorded in the history of the world in golden letters. It marked a milestone in the progress of science — the six nations were connected via satellite and not only the celebrities, but also the people on earth and even the astronauts in space were able to view the live telecast of the programme from their own places. Secondly, it was like a welcome for the year of peace. But, ironically, Mr. Olof Palme, the Swedish Prime Minister had been shot dead, shortly after receiving the 'Beyond War' award. This came as an outrageous shock to the entire world, stressing the need for non-violence and peace.

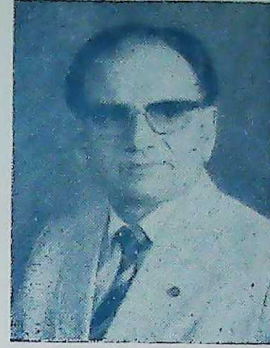
Disharmony and distrust reign everywhere. Star wars threaten humanity. People should be made to understand that peace is found not in the exchange of weapons but through mutual understanding. Knowing fully well that Rome was not built in a day nor Thames set on fire, we can pray and hope that our youth will endeavour and succeed in their efforts. Let us usher in the year of Peace with fervent hopes !

S. N. BHATT

Chairman

Madras - 17 -

ज्योतिषामपि तज्ज्योतिस्तमसः परमुच्यते ।
ज्ञानं ज्ञेयं ज्ञानगम्यं हृदि सर्वस्य विष्ठितम् ॥
अमानित्वमदम्भित्वमहिंसा क्षान्तिराजं वम् ।
आचार्योपासनं शौचं स्वैर्यमात्मविनिग्रहः ॥

[Srimad Bhagavad Gita XIII Chapter]

He is the Light of lights,
said to be beyond darkness.
Knowledge, the object of knowledge
and the goal of knowledge—
He is seated in the hearts of all.

Humility (absence of pride), integrity (absence of deceit)
non-violence, patience, uprightness,
service of the teacher, purity (of body and mind)
steadfastness and selfcontrol.

The knower is expected to imbibe these qualities
while participating in the work of the world
which is a manifestation of the Divine.

With utmost faith in the Almighty
Our aim is to serve the cause of Humanity

(Sd.) S. N. BHATT

Management Advisory Committee

Our Chairman

SHRI. S. N. BHATT.
Connoisseur of art and
administration.

SHRI. SANKARLAL JAIN.
Our friend, philosopher
and guide.

SHRI. C. N. BHATT.
The quiet soul behind the curtain.

SHRI. JAYANTHILAL R. SHAH.
Ever ready to offer his service.

SHRI. CHANDRAKANT M. TOLIA.
The architect of our new wing.

SMT. SUSHILA DALMIA.
Personification of cheerfulness.

SHRI. KANIILAL K. PATEL
Our financial adviser.

Our Principal

SMT. THANGAM SESHAN

**Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt Vaishnav College
For Women, Chromepet, Madras-44
College Annual Report for the Year 1985-86**

Only the busy mean business with time—the one factor that most of us let go without even a whimper. Only those who occupy their hours usefully have time enough to spare, to participate, and preside over public functions. One such person is our distinguished Chief Guest for this evening Thiru Lakshminarayanan, who occupies the prestigious and challenging post as the Director General of Police-Tamil Nadu. We are really honoured by your presence and we are indeed grateful to you, Sir, since you could spare your precious time to accept our invitation to be the Chief Guest for our eighteenth College Day Celebrations and to distribute prizes and awards to our students.

At the very outset I wish to express our deep sense of gratitude to our Founder, Late Shri Nanalal Bhatt. It would be perhaps no exaggeration to say that our Revered Founder Chairman has founded an Oasis in this once barren land Chromepet, and I am proud to declare that the oasis has undoubtedly quenched the thirst of many a parched mind. To-day it is just not an oasis but a perennial source of moral, mental and physical culture which is possible because Late Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt herself was the moral force behind our Founder Chairman. Now this edifice bears testimony to the silent contribution made towards Women's Education by the great departed soul.

We are extremely fortunate that the values and ideals set forth by our Founder are ceaselessly pursued by his son our respected

Chairman Sri S.N. Bhatt. He puts in every effort for the improvement of this College. One cannot but notice his genial touch and concern in all our endeavours, be it sports or creative activities. He never fails to recognise any achievement in any discipline. The encouragement and support we receive from him is endless.

Shri Chandrakant M. Tolia, our Secretary has been a continuous support to our development programmes-UGC and administrative. His tireless efforts resulted in the addition of a wing to the main building—the spacious Administrative Block, the new library and the first floor alone speaks volumes of his efforts.

Behind the benign Chairman and his committee we have in Shri Shankarlal Jain, a Good Father who guides like the North Star and is the pillar of strength to all who seek his guidance. His concern for the institution is like the parent's.

We take liberty with our Lady Secretary - Smt. Sushila Dalmia who willingly and cheerfully attends to all routine official matters from sanction of leave to scrutiny of pay bills inspite of her busy schedule as a social worker.

In fact each member of our Managing Committee looks upon the institution with personal concern treating its problems as one's own. Our teething days are over, we have achieved a definite place in the Educational field. We are indeed beholden to our members

of the Managing Committee who spare their time, energy and expense for the institution.

I will be failing in my duty if I do not thank my colleagues on this occasion who by their team work have contributed to the success of our College. If to-day we have reached the zenith of academic accomplishments, it is due to the singular contribution of my beloved colleagues.

Learning is a continuous process. Our staff have verily proved this point beyond doubt. In our burgeoning list of Ph.D's and M.Phil's we have 6 more M.Phil's this year in addition to 3 Ph.D's. and 13 M.Phil's. Mrs. Nimmi and Mrs. Indira of Tamil Department. Mrs. Pramila Sambasivam and Mrs. T. Rukmani of Economics Department. Mrs. Ranganayaki Sethuraman of Physics Department and Selvi Maya K. Mudhathkal of English Department have obtained their M. Phil degrees this year.

Let me add that my staff have shown an equal fervour in the sports field. Our staff team have won the coveted trophy in the ball badminton tournament sponsored by Limca. The proud winners are Mrs. Geetha Natarajan-Department of Economics, Mrs. Rathi-Department of Commerce, Miss Kanakavalli, Department of Mathematics and Miss Seethalakshmi, Department of Botany led by Mrs. Radhama Gopalakrishnan our College Physical Directress.

The office is the nerve centre of our administrative establishment. The office staff never fail to lend a hand in any exigency, but render their services unassumingly. The Non-Teaching Staff as a body have always risen up to any occasion maintaining a congenial atmosphere in the campus.

I am proud to admit that ours is indeed a close knit family.

The activities of the College Union commenced with the election of the office bearers

with Selvi Srividya, III Literature as Student President, Selvi Shantala, II Statistics as Secretary and Selvi Uma, I Statistics as Joint Secretary. The union was inaugurated on 22-8-85 by Lion S.T. Vanchinathan, District Governor of Lions District of 3241 and Secretary of Bush Boake Allan Company India. This occasion was followed by the inauguration of various other allied associations.

The results of the academic year 1984-85 University Examinations brought yet another feather to adorn our cap of success. The crowning glory in our endeavours is largely due from three top rankers in Botany, first ranker in Mathematics and yet another first rank in Economics. Selvi V. Sivapriya has secured first place in Botany, Selvi Ann Cathirine second place and Selvi Minnie Elizabeth Mamman third Place. Selvi Sivapriya has to her credit of having secured the fifth place in Sanskrit. The first in Mathematics has been bagged by Selvi N. Bhuvanewari and Selvi G. Rohini secured the first place in Economics. The overall percentage of passes this year (1984-85) has been 80.

Our students have evinced keen interest and participation in all competitions conducted by various institutions and organisations. Selvi Srividya (II Litt) Selvi Y. Sujatha (I Litt) Selvi K. Latha (I B Com) Selvi Vijayanthi (I Hist.) Selvi Shanthala (II Stat) Selvi Rachael Kala (III Bot) Selvi D. Kalyani (II Physics) Selvi S. Jayanthi (I B.Com.) Selvi Kalaiselvi and Selvi Shanthi (I Stat) Selvi S. Usha, Selvi S. Mythili and Selvi Gayathri (III Maths) Selvi Padma Natarajan and Selvi R. Uma (III Physics) have been winners in Inter-Collegiate Extra Curricular activities consistently. It is indeed a matter of pride to announce that our College team has won the second prize in the Mathematical quiz conducted by M.I.T. at the National Level. Selvi R. Gayathri, Selvi B Geetha and Selvi Geetha Ratna of III Mathematics represented our

College. This year maximum prizes at Inter-Collegiate level were won by students of III B.A. Literature.

Our student Selvi Srividya, has displayed an outstanding performance in both curricular and extra-curricular activities despite the strain of holding the office of Student's-President. It may not be out of place if I mention that she is the recipient of the Duke of Edinburgh award in Gold, She also been adjudged the best out-going student for this academic year.

The brilliance of our students is seen in the field of sports as well. It is understood that Selvi Varalakshmi of II B.Com. has found a place in the Junior Volley Ball Team to represent India. Sri C.N. Bhatt Special Prize for promising player at State Level has been awarded to Selvi Antonette Rosary of III History. She has been adjudged as the best athlete for three years consecutively. We are happy to announce that 14th February was a memorable day for our Hockey Team players who emerged as winners in the Inter-Collegiate Hockey Tournament.

We take pride in placing on record the names of the following students who have been selected to the various teams of Madras University.

VOLLEY BALL : Selvi Antonett Rossary (III Hist.), Selvi S. Varalakshmi, (II B.Com.), Selvi S. N. Lakshmi, (II B. Com), Selvi Sreelatha, (III Maths.), Selvi K.S. Shobana (III Litt.) and Selvi R. Shobana (II Hist.).

HOCKEY: Selvi K. Rajeswari (III Chem), Selvi Beena (II Eco), Selvi Sugantha (III Litt), and Selvi Booma, (II Litt.). Selvi Beena Verghese (III Eco.) has won a place in the Tamil Nadu State team also.

CRICKET: Selvi K.R. Srilatha (III Maths), Selvi Vedavalli (III Maths), Selvi Mahalakshmi, (II Bot.) and Selvi Juliet (II B.Com.)

KHOKHO : Selvi Devi, (I Eco.), Selvi Hemalatha, (I Eco.), Selvi Janaki, (I B.Com), and Selvi Jayashree, (I Litt.). Selvi Devi has been selected to represent the State of Tamil Nadu.

BALL BADMINTON : Selvi Bridgeth, (III B.Com.).

The new letter "Vais Views" born in August 1985 was brought out by our students of III B.A. Literature, who have opted for Journalism as application oriented subject. It began as a humble effort with the guidance and support of Thiru S. Ranganarajan, Printer for first three issues. It was given a face lift in December. This venture would not have seen day light but for the aid and appreciation rendered by our Chairman Sri S.N. Bhatt and Rotarian R.T. Chari of Tag Industries. The 'Vais Views' to-day owes its existence to the pioneering endeavour of Miss A. Sudha, Department of English.

In a contest thrown open to staff and students regarding the renaming of the College Magazine, the name of "Gitamalar" was chosen out of 75 entries by our Chairman & Caption given by Mrs. Prema Sampathkumar of Commerce Department. The monogram was designed by Selvi P. Bhuvanewari of II Economics.

My hearty congratulations to my colleagues and students for having enhanced the image of the institution, pray, keep it up.

A special mention should be made of our College Library. It now has to its credit 18 000 volumes in the general category and 3000 volumes in the UGC Book Bank. The environment is conducive for doing reference work.

The Botany and Zoology Laboratories have been shifted to the new wing. The spacious and naturally lit rooms are conducive for conducting experiments by the students.

The ever increasing demand for commerce seats has necessitated the addition of another regular section.

The financially backward students are being helped under the Earn While you Learn Scheme, for their services in the Library and on the Games Field. The list of beneficiaries who receive scholarships is ever on the increase thanks to the ceaseless efforts of the scholarship committee and the munificence of the public and private bodies. This year Thiru A. Natarajan has instituted the "Malini Memorial Prize" of Rs. 50/- each, for proficiency in II and III B A. Economics in the name of his daughter Selvi N. Malini who expired recently.

Mrs. Veeramma, Sweeper of our College who was with us since 1972 breathed her last on 4th November 1985 after a brief illness. We deeply mourn her death.

Thiru D. John who was with us since the inception of the College as Laboratory Assistant in Chemistry Department was the first member to retire on 1-6-85.

"Give Blood Save Life" has been the slogan of blood donation camps. On the 4th of October under the National Service Scheme a blood donation camp was conducted in our College. Within a span of 8 months, we have repeated our donation of 100 bottles of blood for which we are to receive a shield. In addition to this whenever any blood group

is required our volunteers readily come to the aid of the public.

The activities of our students have extended beyond the mental and physical development of self. They have always shown a keen awareness of the social problems around them and a readiness to tackle them. A health camp at Ikkadu Thangal was organised by Dr. Sethumadhavan of Saidapet Hospital. Our Volunteers acted as para Medical Staff. As far as our NSS students are concerned there is no such thing as "the day". Every day is a day to be spent in the service of the needy especially the orphans, the blind and the physically handicapped. Their visits to Bala Mandir and to the school for the blind in Adyar bear a witness to it.

Currently they are engaged in the arrangements for a 10 days Special Camp at Ikkadu-Thiruvallore.

I profusely thank, the Director General of Police—Thiru Lakshminarayanan for having graced this occasion. I avail of this opportunity to express my sincere thanks to the members of the Managing Committee, my Staff-Teaching & Non-Teaching and my students, for their unstinted co-operation, but for it we would not have taken so many strides marching towards future. I also thank the Philanthropists, parents and all other well-wishers of our College for marking this function a grand success.

THE UNION OFFICE — BEARERS

President
Mrs. THANGAM SESHAN
Principal

Vice-Presidents :
Mrs. T. Sumitra
Mrs. K. Chellam

Student Secretary :
S. Shauthala (II Stat.)

TAMIL ASSOCIATION :
Vice-President I
Mrs. S. Indra

HINDI ASSOCIATION :
Vice-President I
Mrs. Jayalakshmi Subramanian

SANSKRIT ASSOCIATION :
Vice-President I
Mrs. A. Uma

ENGLISH ASSOCIATION :
Vice-President ;
Miss. Maya Mudbhatkal

HISTORY ASSOCIATION :
Vice-President ;
Mrs. Kalyani

ECONOMICS ASSOCIATION :
Vice-President :
Mrs. T. Sachidevi

MATHEMATICS ASSOCIATION :
Vice-President :
Mrs. Chandra Madhavan

PHYSICS ASSOCIATION :
Vice-President :
Mrs. S. Lakshmi

Student President :
K. A. Srividya (III Litt.)

Student Jt. Secretary :
N. Uma (I State.)

Secretary :
R. Geetha (III Maths)

Secretary :
Geetha Jagtap (II Eco.)

Secretary :
B. Uma (II Phy.)

Secretary :
Sudha Sambasivam (III Litt)

Secretary :
V. Rajalakshmi

Secretary :
P. Pushpavalli (III Eco.)

Secretary :
S. Usha (III Maths)

Secretary :
Hemalatha (III Phy.)

CHEMISTRY ASSOCIATION :
 Vice-President :
 Mrs. D. K. Gowri

BOTANY ASSOCIATION :
 Vice-President :
 Mrs. S. Devika

COMMERCE ASSOCIATION :
 Vice-President :
 Mrs. G. Jayashree Iyer

FINE ARTS ASSOCIATION :
 Vice-President :
 Mrs. A.P. Jayanthi

GAMES ASSOCIATION :
 Vice-President :
 Mrs. Radhamma Gopalakrishnan

PLANNING FORUM :
 Vice-President :
 Mrs. S. Mythili
 Mrs. H. Seethalakshmi

QUIZ CLUB :
 Vice-President :
 Miss. V. Alamelu

DEBATING CLUB :
 Vice-President :
 Mrs. Kanagamanj Balasubramanian

N.S.S. PROGRAMME OFFICERS :
 Unit I :
 Mrs. Shantha Nair
 (Prof. Dept. of English)

Unit II :
 Miss. Seethalakshmi
 (A.P. Dept. of Botany)

Unit III :
 Mrs. Kannamma
 (A.P. Dept. of Maths)

Secretary :
 S. Kamakshi (III Chem.)

Secretary :
 R. Vijayalakshmi (III Bot.)

Secretary :
 R. Pushpalatha (III B.Com.)

Secretary :
 S. Latha (III Chem.)

Secretary :
 K. Rajeswari (III Chem.)
 Jayashree (II Eco.)

Secretary :
 Maria Shanthi Rao (III Eco.)

Secretary :
 Padma Natarajan (III Phy.)

Secretary :
 R. Uma (III Phy.)

PROGRAMME ASSISTANTS

B. Revathi (III Eco.)

P. Bhuvaneswari (II Eco.)

G. Jayashree (I Litt.)

UNION DAIRY

DATE	ASSOCIATION PROGRAMME	CHIEF GUEST	THEME OF ADDRESS
22- 8-85	Union Inaugural	Mr. S.T. Vanchinathan, Lions District Governour, District 324 Al.	Role of youth in meeting the Challenge of Change.
4- 8-85	History	Mr. K.V. Manisekaran, Renowned Tamil Writer.	History & Historical novel.
11-10-85	Economics and Commerce	Mr. C.P.S. Nayar, Prof. of Economics, I.F. M.R.	Lending rates among money - lenders
15-10-85	Hindi	Mr. G. Subramanian	Nayi Kavitha
21-10-85	English and Debating Club	Mr. Alan Maley, I Cultural Secretary, British Council Division, Madras	Response to Poetry.
17- 1-85	Botany	Dr. Rajasekar, Prof. of Botany, Madras Christian College, Tambaram.	Ecology & Environmental Science
18- 1-86	Journalism	Ms. Saraswathi Srinivasan, Sub-Editor, UNI	Editing News.
20- 1-86	Physics	Dr. Mohan, M.I.T.	Laser Technology.
24- 1-86	Hindi	Dr. Vishwanath Mishra, Rtd. Principal, S.G. College, Muzaffar, W. Bengal.	Modern Poetry.
30- 1-86	Sports Day	Major. Kuttiappan, Controller of Examinations, Madras University, Madras.	Planned work.

DATE	ASSOCIATION PROGRAMME	CHIEF GUEST	THEME OF ADDRESS
4-2-86	Tamil	Dr. Vikraman, Editor, 'Amudha Surabhi'	'Yazh Nangai'
"	Maths & Statistics	Dr. Ramansiah, Head of the Dept. of Maths, M.I.T.	Laws of Thought
6-2-86	Chemistry	Dr. K. Rangarajan, Prof. of Chemistry, Madras Christian College, Tambaram.	Nuclear Magnetic Resonance Spectra
13-2-86	Convocation	Mr. Anantha Padmanaban, Director of Collegiate Education,	Change in classroom atmosphere
15-2-86	College Day	Mr. V.R. Lakshminarayana, Director General of Police.	Women & Administration.
21-2-86	Valedictory	Mrs. Iadra Somasundaram, Principal Cheilammal Women's College, Madras.	Role of Women in the Society.

The LION Lights the lamp

Union Inaugural — LION. S. T. VANCHINATHAN

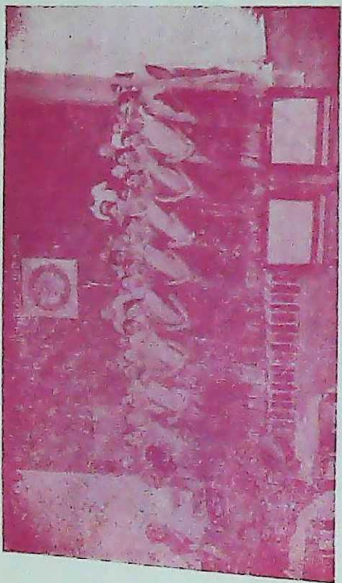
The chosen angels.

Union at Table.

Our college choir.

DGP on 'Women and Administration' - Quit Apt!

College day D.G.P. SRI. LAKSHMI NARAYANAN

Our best outgoing student
K. A. SRIVIDYA Receives the prize.

Excellence in first and the best
member these year, these
members and the Managing Committee
as a dedicated chairman has
be outstanding all the
competence that it is not
worded please them. What
a sparkling vision of excellence
this institution is!

Convocation - DCE SRI ANANTHA PADMANABHAN

Forward March ?

This college has excellent
academic record and really
good progress in extra-curricular
activities. I congratulate the
Principal & staff on their excellent
performance

"Change in Classroom atmosphere?"

UNIVERSITY RANK HOLDERS

ROHINI—I RANK

B.A. Economics.

BHUVANESWARI—I RANK

B.Sc. Mathematics

SIVAPRIYA — I RANK

B.Sc. Botany.

ANNE CATHERINE—II RANK

B.Sc. Botany.

MINIE ELIZABETH—III RANK

B.Sc. Botany.

Srimathi Devkunvar Nanalal Bhatt Vaishnav College For Women Chromepet, Madras-44.

Prize Winners for the year 1985 - 86

Special Prize Given by the Members of the Management in Recognition of the Meritorious Performance.

1. Selvi G. Robini University I Rank in B.A. Branch IV Economics.
2. Selvi N. Bhuvaneshwari University I Rank in B.Sc. Branch I-Mathematics.
3. Selvi V. Sivapriya University I Rank in B.Sc. Branch V-Botany.
4. Selvi S. Varalakshmi-II B.Com. National Player selected to represent India in Junior Volley Ball.

General Proficiency Prizes-Degree: Major only: University Examination 1982-85.

1. Srimathi Devkunvar Nanalal Bhatt Memorial Medal for Proficiency in B.A. Branch I History. Selvi R. Rajeswari
2. Sri Nanalal Bhatt Memorial Medal for Proficiency in B.A. Branch IV Economics. Selvi L. Subhashini
3. Shri Kapoorchand Sutaria Memorial Medal for Proficiency in B.A. Branch XII English Litt. Selvi K. Poornima
4. Shri Mahajan Memorial Medal for proficiency in B.Sc. Branch I Mathematics Selvi N. Bhuvaneshwari
5. Shri S.N. Bhatt Medal for Proficiency in B.Sc. Branch III Physics. Selvi N. Mala

6. Shri Shankarlal Jain and Shri Chandrakant M. Tolia Medal for Proficiency in B. Sc. Branch IV Chemistry. Selvi S. Andal
7. Dr. (Mrs) Nirmala Alavandar Medal for Proficiency in B. Sc. Branch V Botany Selvi V. Sivapriya
8. College Teaching Staff Medal for Proficiency in B. Com. Selvi R. Varalakshmi
9. Smt. Kola Saraswathi Ammal Prize for the best outgoing student. Selvi K.A. Srividya III B.A. Litt.
10. Shri C. N. Bhatt Special Prize for Promising Player at State Level. Selvi Antonett Rosary Alphonasa III B.A. Hist.

Proficiency Prizes - Degree - College Examinations.

11. Smt. Kanakalakshmi Rangaswamy Prize for Proficiency in Part III History Major Selvi N. Meenakshi III B.A. Hist.
12. Sharma Brothers prize for Proficiency in Part III Economics Major Selvi N.R. Anandhi III B.A. Eco.
13. Dr. K. Veeraraghavan Memorial Prize for Proficiency in Part III English Literature Selvi K.A. Srividya III B.A. Litt.
14. Shri S. Sampathkumar Prize for Proficiency in Part III Mathematics Major Selvi R. Gayathri III B.Sc. Maths.
15. Sri Chandrakant M. Tolia Prize for Proficiency in Part III Physics Major Selvi A.S. Nirmala III B.Sc. Phy.
16. Shri Jayathilal R. Shah Prize for Proficiency in Part III-Chemistry Major Selvi R. Usha III B.Sc. Chem.
17. Smt. Sushila Dalmia Prize for Proficiency in Part III Botany Major Selvi K. Devika III B.Sc. Bot.
18. Smt. Meenakshi Ammal Memorial Prize for Proficiency in Part III Commerce Major Selvi R. Pushpalatha III B.Com.

19. N. Malini Memorial Prize for Proficiency
- a. Part III Economics Major I year Selvi R. Uma Bhatt II B.A. Eco.
- b. Part III Economics Major II year Selvi P. Lalithambika III B.A. Eco.

Proficiency Prizes for Allied Subjects : University Examinations.

20. B. A. History : Allied II Indian Social Institutions Selvi Shobana Iyer Selvi K. P. Uma III B.A. Hist.
21. B. A. History: Allied I Outlines of Comparative Governments. Selvi R. Indira II B.A. Hist.
22. B. A. Economics: Allied II Agricultural Marketing. Selvi K. Saradambal III B.A. Eco.
23. B. A. Economics: Allied I Commerce. Selvi N. Sukanya II B.A. Eco.
24. B.A. Eng. Litt : Allied II Literary Forms. Selvi C. Jaya III B.A. Litt.
25. B.A. Eng. Litt ; Allied II Literary Criticism. Selvi V. Hemalatha III B.A. Litt.
26. B. A. Eng. Litt: Allied I Social History of England Selvi P. Gayathri II B.A. Litt.
27. Sri V. C. Menon Memorial Prize for B. Sc. Maths-Allied II-Mathematical Statistics. Selvi S. Geetha Ratna III B.Sc. Maths.
28. Shri V.S. Menon Memorial Prize for B.Sc. Maths-Allied I Physics. Selvi R. Uma Maheswari II B.Sc. Maths.
29. B. Sc. Stat. Allied I - Mathematics Selvi B. Nalini II B.Sc. Stat.
30. B.Sc. Physics : Allied II - Maths. Selvi S. Bhuvaneswari II B.Sc. Phy.
31. B.Sc. Physics : Allied I Chemistry. Selvi M.N. Kalyani II B.Sc. Phy.
32. B.Sc. Chemistry : Allied II Physics. Selvi S. Padma III B.Sc. Chem.
33. B.Sc. Chemistry : Allied I - Maths. Selvi Deepa Narasimhan II B.Sc. Chem.
34. B.Sc. Chemistry: Allied II Zoology Selvi Seema Nair
35. B.Sc. Botany : Allied II Zoology Selvi P. Sudeshna Devi III B.Sc. Bot.

36. B.Sc. Botany: Allied II-Chemistry	Selvi S. Booma	II B.Sc. Bot.
37. B.Com. Allied II-Business Mathematics and Statistics.	Selvi R. Pushpalatha	III B.Com.
38. B. Com. : Allied I - Principle of Economics.	Selvi R. Radha	II B.Com.

Proficiency Prizes in Part I and II University Examinations

39. Part I Tamil Shri T. T. Ramnath Tawker Memorial Prize.	Selvi N. D. Meenakumari	III B.Sc. Phy.
40. Part I Hindi Shri Shankarlal Jain Prize	Selvi Anita Rajput	III B.Sc. Phy.
41. Part I Sanskrit	Selvi B. Anasuya	III B.Sc. Phy.
42. Part II English B.A./B.Sc.	Selvi S. Usha	III B.Sc. Mat.
43. Part II English B.Com.	Selvi R. Pushpalatha	III B.Com.
44. Smt. Sankari Memorial Special Modal for Sanskrit.	Selvi B. Anasuya	III B.Sc. Phy.

Teaching Staff Prize for the Players Selected for University Team (University Blues)

1. Selvi Antonett Rosary Alphonsa	III B.A. Hist.	Volley Ball
2. Selvi K. S. Shobana	III B.A. Litt.	"
3. Selvi S. N. Lakshmi	II B.Com.	"
4. Selvi S. Varalakshmi	II B.Com.	"
5. Selvi K. R. Srilatha	III B.Sc. Maths.	Cricket
6. Selvi K. Vedavalli	III B.Sc. Maths.	"
7. Selvi N. Sujatha	III B.A. Litt.	Hockey
8. Selvi Beena Vargheese	III B.A. Eco.	"
9. Selvi K. Rajeswari	III B.Sc. Chem.	"
10. Selvi T. Bridgeth Elizabeth	III B.Com.	Ball Badminton
11. Selvi R. Devi	I B.A. Eco.	Kho Kho

12. Selvi N. Hemalatha	I B.A. Eco.	"
13. Selvi S. Jayashri	I B.A. Litt.	"

Prizes for Extra Curricular Activities

1. Sloka Recitation Competition			
Selvi S. R. Vijayalakshmi	I B.Sc. Physics	I Prize	
Selvi K. Maithreyi	I B.Sc. Physics	II Prize	
2. Classical Music - Vocal			
Selvi D. Kalyani	II B.Sc. Physics	I Prize	
Selvi S. M. Sumathy	I B.Sc. Maths	II Prize	
3. Light Music - Vocal			
Selvi S. Jayanthi	I B.Com.	I Prize	
Selvi S. Latha	III B.Sc. Chem	II Prize	
4. Instrumental			
Selvi R. Nivedita	II B.Com.	I Prize	
Selvi R. Bhuvaneswari	II B.Com.	II Prize	
5. Rangoli			
Selvi C. Jaya Selvi S. Rajeswari Selvi Meenakshi	}	III B.A. Litt. I Prize	
Selvi K. A. Srividya Selvi C. Shanthi Selvi S. Vidya		}	III B.A. Litt. II B.A. Litt. II B.A. Litt. II Prize
6. Essay Competition in English			
Selvi V. V. Lakshmi	III B.A. Litt.		I Prize
Selvi Y. Sujatha	I B.A. Litt.	II Prize	
7. Debate in English			
Selvi Vineetha Vasavan	II B.Sc. Bot.	I Prize	
Selvi S. Rathna	I B.Com.	II Prize	

8. Just a Minute	II B.Sc. Bot.	I Prize
Selvi R. Uma	I B.Com.	II Prize
Selvi S. Rathna		
9. What is the Good Word		
Selvi S.M. Gayathri } Selvi S. Usha }	III B.Sc. Maths	I Prize
Selvi N. Padma } Selvi R. Uma }	III B.Sc. Phy.	II Prize
10. Creative Writing in English		
Selvi Maria Shantha Rao	III B.A. Eco.	I Prize
Selvi Nayanakumari Mehta	II B.Com.	II Prize
11. Short Story Writing in English		
Selvi C.S. Vijayavalli	II B.Com.	I Prize
Selvi K.A. Srividya	III B.A. Litt.	II Prize
12. Poetry Reading in English		
Selvi K.A. Srividya	III B.A. Litt.	I Prize
Selvi Maria Shantha Rao	III B.A. Eco.	II Prize
13. Sketching		
Selvi P. Bhuvaneshwari	II B.A. Eco.	I Prize
Selvi S. Vajjayanathi	I B.A. Hist.	II Prize
14. Mad Ads		
Selvi S. Usha } Selvi S.M. Gayathri }	III B.Sc. Maths	I Prize
Selvi S. Rathna } Selvi N. Jayanthi }	I B.Com. I B.A. Litt.	I Prize
15. Collage		
Selvi K.A. Srividya } Selvi Latha Meenakshi } Selvi S. Kalyani } Selvi S. Vidya }	III B.A. Litt. II B.A. Litt. II B.A. Litt. II B.A. Litt.	I Prize
Selvi R. Uma } Selvi N. Padma } Selvi Saraswathi } Selvi B. Uma }	III B.Sc. Phy. " " II B.Sc. Phy.	II Prize

16. Dumb Charades in English		
Selvi B. Geetha } Selvi S. Geetha Ratna } Selvi M. K. Ananthi }	III B.Sc. Maths	I Prize
Selvi S.M. Gayathri } Selvi S. Usha } Selvi G. Mythili }	III B.Sc. Maths	II Prize
17. General quiz in English		
Selvi R. Uma	III B.Sc. Phy.	I Prize
Selvi Shanthi Balakrishnan	I B.A. Hist.	II Prize
Planning Forum		
18. Essay Competition		
Selvi K. Jayalakshmi	I B.Com.	I Prize
Selvi V.V. Nagalakshmi	I B.Sc. Phy.	II Prize
19. Quiz		
Selvi R. Uma } Selvi K.A. Srividya } Selvi S. Shanthala }	III B.Sc. Phy. III B.A. Litt. II B.Sc. Stat.	I Prize
Selvi S. Kamakshi } Selvi M.V. Aparna } Selvi R. Malini }	III B.Sc. Chem.	II Prize.
20. Oratorical Competition		
Selvi Vincetha Vasavan } Selvi S. Ratna }	II B.Sc. Bot. I B.Com.	I Prize
Selvi K. Latha	I B.Com.	II Prize
21. World Food Day: Essay Competition		
Selvi K.A. Srividya	III B.A. Litt.	I Prize
Selvi V.V. Lakshmi	III B.A. Litt.	II Prize
22. Competition in Bharathi Songs		
Selvi D. Kalyani	III B.Sc. Phy.	I Prize
Selvi S. Latha	III B.Sc. Chem.	II Prize

23. Oratorical Contest in Tamil	Selvi R. Latha Selvi B. Nandhini	III B.Sc. Bot. I B.Sc. Stat.	I Prize II Prize
24. Kavithai Potti	Selvi S. Vyjayanthi Selvi B. Nandini	I B.A. Hist. I B.Sc. Stat.	I Prize II Prize
25. Essay Competition in Tamil	Selvi R. Geetha Selvi S. Vyjayanthi	III B.Sc. Maths. I B.A. Hist.	I Prize II Prize
26. Short Story Writing in Tamil	Selvi S. Vyjayanthi Selvi S. Rajeswari	I B.A. Hist. III B.A. Litt.	I Prize II Prize
27. Best Speaker in Tamil	Selvi M. Shanthi	I B.Sc. Stat.	I Prize
28. Quiz in Tamil	Selvi K.A. Srividya Selvi N. Vijayalakshmi Selvi N. Meenakshi	III B.A. Litt.	I Prize
	Selvi R. Sudha Selvi M.N. Kalyani Selvi S. Srividya		
29. Dumb Charades in Tamil	Selvi N. Padma Selvi R. Uma Selvi R. Latha	III B.Sc. Phy. III B.Sc. Bot.	I Prize
	Selvi S. Usha Selvi G. Mythili Selvi S.M. Gayathri	III B.Sc. Maths.	II Prize
30. Oratorical Contest in Hindi	Selvi R. Lakshmi	I B.Com.	I Prize

Selvi Jaya Rukmani Selvi Padma Natarajan	}	III B.A. Eco. III B.Sc. Phy.	II Prize
31. Essay Writing in Hindi		Selvi Geetha Jagtap Selvi P. Lalithambika	II B.A. Eco. III B.A. Eco.
32. Short Story Writing in Hindi	Selvi S. Kamakshi Selvi V. Harini	III B.Sc. Chem. II B.A. Eco.	I Prize II Prize
33. Wild Life Week Celebrations : Pajnting Competition	Selvi P. Bhuvaneswari Selvi A. Sylvia	II B.A. Eco. I B.A. Litt.	I Prize II Prize
34. College Magazine	Name Coined by : Monogram by :	Mrs. Prema Sampathkumar Asst. Prof. of Economics Selvi P. Bhuvaneswari	 II B.A. Eco.
35. I set of Teaching Staff Prize for the best outgoing student	Selvi K.A. Srividya	III B.A. Litt.	II Prize

Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt Vaishnav College For Women, Chromepet, Madras-44

18th Annual Sports Meet - 1985-86 - Report

Distinguished Chief Guest, respected Chairman, Secretary and the members of the Managing Committee, Madam Principal, dear Colleagues and students.

It is my honour this afternoon to present a brief report of the activities of Physical Education before this distinguished gathering at this 18th Annual Sports Meet. This year we crossed another milestone of development marked by increased participation by the College players at the Collegiate, Inter-Collegiate, Inter-Divisional, University State and National levels bringing more honour for the College.

The first victory for our College players was registered by our Volley Ball Team which won the Madras South Division Inter-Collegiate Tournament early in August. Nine of our Volley ball players represented the Madras South Division at the Inter-Divisional Tournaments held at Namakkal from 28-8-'85 to 31-8-'85. They are Selvi S. Varalakshmi and Selvi S. N. Lakshmi of II B. Com. Selvi Antonett Rosary of III B.A. History, Selvi K.S. Shobana of III B.A. Literature, Selvi R. Shobana of II B.A. History, Selvi Sreelatha of III B.Sc. Mathematics, Selvi Mallika and Selvi Anuradha of I B.Sc. Physics and Selvi Kala of I B.Com. The South Division team for the first time with nine players from the same college looked more like a Vaishnav College team. Six of these players Selvi Antonett Rosary, Selvi S. Varalakshmi Selvi S. N. Lakshmi, Selvi Sreelatha, Selvi K.S. Shobana and Selvi R. Shobana have been selected to the Madras University Volley Ball

team this year. Seven members of the team played for the Chingleput District won the Inter-District Tournament held at Madurai. The Volley Ball team was honoured by the Chingleput District Volley Ball Association at a Special function at which the Collector of Chingleput awarded Special prizes to all the players.

Eight of our College Hockey Players, Selvi Beena and Selvi Sankari III B.A. Economics, Selvi R. Devi of I B.A. Economics, Selvi N. Sujatha of III B.A. Literature, Selvi Booma of II B.A. Literature and Selvi Olive of I B.A. Literature, Selvi Rajeswari of I B.Sc. Chemistry and Selvi B. Uma of II B.Sc. Physics, played representing Chingleput District at the Inter-District Hockey Tournament, held at Trichy. They won the runners up title. Five of these Hockey players Selvi Beena, Selvi K. Rajeswari, Selvi Sankari, Selvi Sujatha and Selvi Booma represented the Madras South Division at the Inter-Divisional tournament held at Madras. Four of the Selvi R. Rajeswari III B.Sc. Chemistry, Selvi Beena III B.A. Economics, Selvi N. Sujatha III B.A. Literature and Selvi Booma of I B.A. Literature have been selected to the Madras University team. Selvi Beena has won a place in the Tamil Nadu State team also.

At the South Division Matches in Table Tennis, Cricket and Shuttle badminton, our College teams finished second, claiming the runners-up position. The College Cricket Players, Selvi Srilatha and Selvi Vedavalli III Maths, Selvi Ajitha and Selvi Juliet of I B.Com., Selvi Lakshmi of I B.A. Economics

represented the Madras South Division at the Inter-Divisional tournament held at Madras. Four of them Selvi Srilekha, Selvi Vedavalli, Selvi Mahalakshmi and Selvi Juliet have been selected to represent the Madras University.

In the game of Khokho newly introduced at the University level, this year, our players again had a field day. Seven of our players Selvi Devi, Selvi Lakshmi and Selvi Hemalatha of I Economics, Selvi Janaki and Selvi T.S. Jayashree of I B.Com. Selvi S. Jayashree and Selvi Olive of I B.A. Literature played for the Madras South Division at the Inter-Divisional Tournament held at Madras. Once again, four of these players Selvi Devi, Selvi Hemalatha, Selvi Janaki, Selvi Jayashree have been selected to play for the Madras University. Selvi Devi has been selected to represent the state of Tamil Nadu also.

Our Athletes, Selvi Antonett Rosary, Selvi Devi and Selvi Janaki participated in the Inter-Divisional Athletic meet and secured prizes. For the first time four of our Athletes Selvi N. Janaki and Selvi Jayashree of I B.Com. Selvi R. Srijanini of I B.A. Economics and Selvi Rajeswari of III B.Sc. Chemistry, won Merit Certificates at "the Dr. Ottopeltzer cross country Hill Race 1985".

In Ball Badminton, four players represented the Madras South Division, They are Selvi Bridgeth III B.Com. Selvi R. Uma and Selvi V. Uma of III B.A. Economics and Vasanthi of I B.A. History. They played the Inter-Divisional matches held at Salem and Selvi Bridgeth was selected to play for the Madras University. At the Bhatt Memorial Ball-Badminton tournament conducted by our college in memory of our late Founder

Chairman, our College team emerged winners. Another laurel was won by the College staff Ball Badminton team, they won the State Level tournament for teachers sponsored by IIMCA conducted by the young Women Ball Badminton Club, at Madras in November 1985.

We are proud to place on record the Special credit achieved by our College Volley Ball Player, Selvi S. Varalakshmi of II B.Com. who has been selected to represent India. Let us all join together in congratulating her.

Hockey and Basket Ball matches at the Inter-Collegiate level and the Athletic meet are yet to come off. Hope our players and athletes come out with flying colours at these competitions as well.

We are glad that we have managed to get larger participation in games and Sports activities at all levels this year. This might not have been possible but for the help from all concerned. Let me extend my heartfelt thanks to the benevolent Managing Committee and Principal for admitting and encouraging students interested in Sports and Games and for extending financial assistance to them. I will be failing in my duty if I do not extend my thanks to all my colleagues who have been readily rendering a helping hand in the day-to-day training programme and who have been a source of perennial encouragement to the players. Let me congratulate all those who have won prizes at this 18th Annual Sports Meet. For the other who participated and lost I wish them success next time.

Thank you,

Women are naturally endowed with a fertile imagination(1) and we decided to give an outlet for them to express their creative talents last year, with the introduction of Application oriented subjects for III year students. Some of our III B. A. Literature students opted for Journalism.

This course truly become a practical one with our enthusiastic team of budding journalists evincing keen interest in starting a monthly news letter. August '85 saw the birth of 'Vais Views' - aptly named, since the newsletter reflected the views of our students freely and frankly. The first issue was a humble cyclostyled bulletin which came out overnight. The warm reception it received was highly encouraging and the rapid progress it made is evident from the fact that our next three issues September to November '85 came out in a regular newspaper format thanks to Mr. S. Rangarajan of Garments India, who helped us in bringing out the paper and gave us valuable suggestions.

What is more remarkable is that our 'Vais Views' received praise from both inside and outside the campus. The keen interest and encouragement of our Chairman Sri. S. N. Bhatt resulted in a facelift given to Vais Views and from December '85 it has been coming out in a brand new and attractive format complete with cartoons and photographs. Not only was our Chairman encouraging but he has also infected his friends with his enthusiasm. We are extremely grateful to Mr. R. T. Chari for his unfailing help and technical expertise. To Mr. Bose-a deep dept of gratitude is due on our part. He has been our guide and patiently teaching our students how to get the paper ready. The delightful cartoons are the handiwork of Mr. Rangarajan, the artist. Harish Engg. and Trading Works encouraged us by giving an advertisement. To all our well wishers we say a big 'Thank Q'.

We hope that our newsletter which has made rapid studis in the last few months will continue to do so in the future.

-x: X:x-

Never—Never—Never

Never have I seen 6 a.m. in my clock,
Never have I reached the station before nine o' clock,
Never have I failed to pay fine,
Never have I been awaken in the class,
Never have I missed the T. V. serials,
At times I ponder -
May be that is why - My answer papers are always plain, empty and purely white.

N. VASANTHI,
I Statistics.

Smile Please—

Our over crowded train began to slow for the next stop and a rather large woman made her way to the door. In her struggle to get past the chap standing next to me, she trod on his toes.

"I am sorry", she applogised
"That's okay", replied her victim with a kindly smile, "I walk on them, why shouldn't you?"

S. R. VIJAYALAKSHMI,
III Literature.

INGREDIENTS :

6 eggs, 250 gms Maida,
250 gms Powdered Sugar,
250 gms Butter, 4tsp.
Cocoa or Nescafe or
Drinking Chocolate,
1tsp. Backing powder,
1/2 tsp. Vanilla Essence and
1/4 cup Milk (to be used,
if necessary).

METHOD :

Sieve maida and the backing powder a number of times. Keep aside. Cream butter and sugar. When the mixture becomes light and smooth, add the eggs one by one, beating for 3 minutes after each. When the mixture becomes light and frothy add the flour gradually. Turn over the mixture with a wooden ladle preferably. Add the vanilla essence after the cake - dough has turned out smooth. Milk may be added, to give the dough a softness. Divide it into two.

Make a paste with the coco and a little milk. Add it to one half of the cake-mixture.

Grease the caketine. Pour the dough alternately (Chocolate mix over plain). Nuts can be added. Bake for 20-25 minutes.

N. S. S. Annual Report - 1985-86

"This life is short, the vanities of the world are transient, but they alone live, who live for others, the rest are more dead than alive"

These words, though uttered by the Great Vivekananda, are put to practice by our N.S.S. volunteers. Under the National service scheme, ample opportunities have been provided to the volunteers, to serve the community in different ways. As in the past, this year too, our students have been responsive.

We have three units in our college with three programme officers as follows.

Units	Programme Officers	Programme Assistants
I	Mrs. Shantha Nair	Miss. B. Revathi (III B.A. Eco)
II	Miss. T. Sitalakshmi	Miss. P. Bhuvanewari (II B. A. Eco)
III	Mrs. S. Kannamma	Miss. G. Jayasri (I B.A. Litt.)

Our regular activities under the N. S. S. comprises of helping in hospitals, acting as scribes to the blind, educating adults in rural areas, helping railway authorities in checking ticketless travellers and beautifying our college campus. Our volunteers frequently visit the orphanages, they also help in traffic control. Apart from this, our volunteers have also been acting as para-medical staff.

On August 15th, as part of the Independence Day Celebration, we conducted sports for the children of our adopted colony puduvai nagar. We distributed prizes to the winners.

An one-day camp was arranged at Bala Mandir on August 17th, we spent the day with the children, entertaining them and making them participate in the sports events. Refreshment was also provided to the children.

Every year the volunteers come forward in large numbers to donate blood. On October 4th, a Blood Donation Camp was organised in collaboration with the Madras Voluntary Blood Bank. This time too, the response was very encouraging and we collected 100 bottles, for which we will be receiving a shield on their Annual Anniversary Day.

Our volunteers spent a very enjoyable day with the blind students at Adyar, on 25th January '86. It was very inspiring to see the enthusiasm of these physically handicapped children, participating in games, sports, oratorical, Karnatic music, and light music competitions.

Health camps at Ikkadu Thangal were organised by Dr. Sethumadhavan of Saidapet Hospital. Our volunteers acted as para-medical staff. The neighbouring community benefited from the selfless service rendered by our students.

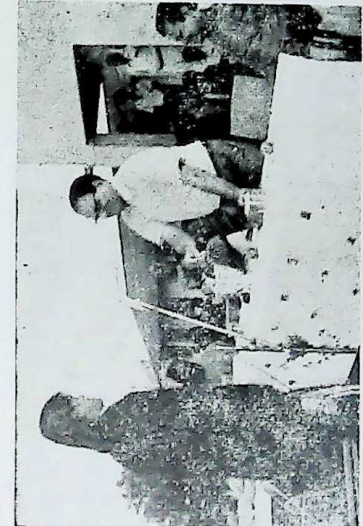
This year's activities have drawn to a close with the 10 days special camp being conducted at Ikkadu, Tiruvellore, from 16th to 25th of February '86. This has been a wonderful success. Our work has been completed with full satisfaction both to us and to the people of Chittathur, Erayur and Mannavedu. The work of renovation of temples and widening of a few roads in all those villages have been finished, but our memories of those pleasant 10 days will linger with us. We have not merely completed our work there, but we have established a close rapport with the villages. If we had to bid them a tearful farewell, that itself is a mark of our close friendship with them. Apart from this, we were able to do a socio-economic survey too. But our N. S. S. work does not cease with the close of our 10 days camp. Our volunteers still hope to work well in future. Our volunteers still believe that work for the good of others is LIFE.

*Devoted staff and students
and Manjy Committee members
to Inspiration an Ideal one.*

Fortune Smiles on MARY ANTONETTE for the third consecutive year.

Our Chairman: "Hats off to our national player" VARALAKSHMI "Thank you"

Junior Indian Volley Ball team Player.

SHUTTLE BADMINTON TEAM

ATHLETIC TEAM

HOCKEY TEAM

KHO - KHO TEAM

CRICKET TEAM

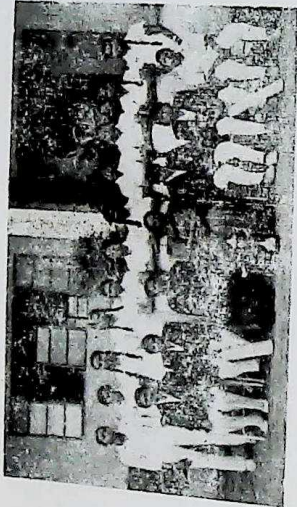
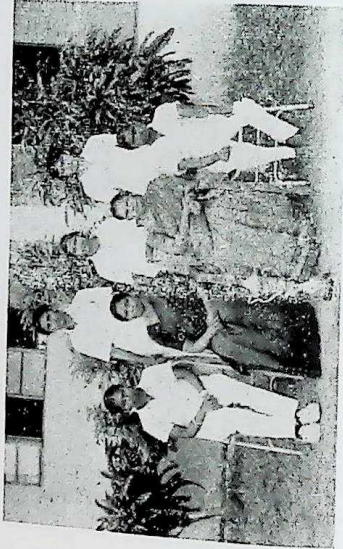

TABLE TENNIS TEAM

STAFF-BALL BADMINTON TEAM

Our NSS Activities

Special camp at Ekkadu

One day camp at Adyar Blind School

INTER - COLLEGIATE COMPETITIONS PRIZE WINNERS LIST

Sl. No.	Competition	Conducted by	Prize	Name	Class
1.	Essay (Eng.)	Bhagwan Sri Sathya Sai Seva Organisation, Madras District	III	S. Shantbala	II Stat.
2.	Oratorical (Eng)	Rajeswari Vedachalam Arts College, Chingleput.	I	Y. Sujatha	I Litt.
3.	Poetry Writing (Eng)	"	I		
4.	Essay (Eng)	"	I		
5.	Slogan Writing (Eng)	Anna Adarsh College for Women	II	K.A. Srividya	III Litt.
6.	Oratorical (Eng)	Quaid-e-Milleth College for Men, Medavakkam	I	K. Latha	I B.Com.
7.	" "	" "	III	K. Jayalakshmi	"
8.	" "	Guru Nanak College	II	S. Rathna	I B.Com.
9.	Debate	Informex '86	I	K. Latha	I B.Com.
10.	Collage	Touchwood by Madras Christian College	I	S. Vidya Shan'hi Christina M. Beulah Y. Latha Meenakshi	II Litt.
11.	Sketching	Mitafest by M. I. T.	II	P. Latha	III Litt.
12.	Debate (Eng)	"	II	Y. Sujatha	I Litt.
13.	Inquisition	"	III		
14.	Debate (Eng)	Plastofes CIPET	II		
15.	Oratorical (Eng)	Pachaiyappa's College	II		
16.	Debate (Eng)	Yuva Sangamam by A. M. Jain College	III	S. Rathna	I B.Bom.
17.	Creative Writing	"	II		
18.	J.A.M.	"	III	K. Jayalakshmi	"

Sl. No.	Competition	Conducted by	Prize	Name	Class
19.	Shipwreck	Loyola College, Eng. Assn.	I	Y. Sujatha	I Litt.
20.	Inquisition	"	I		
21.	Creative Writing	"	II	M. Hemalatha	III Litt.
21.	Skit (Eng)	"	III	M. Hemalatha Y. Sujatha	III Litt. I Litt.
23.	Essay (Hindi)	Champalaji Golecha Memorial Sev nth Ahimsa Essay Competition by Bhagwan Mahaveer Ahimsa Prachar Sangh	IV	S. Veena	I B.Com.
24.	Bharathi Songs	Y. M. I. A.	I	D. Kalyani	II Phy.
25.	Dance (Solo)	Cultural Programme at Soviet Cultural Centre	I	S. Rachel Kala	III Bot.
26.	Folk Dance	"	II	S. Rachel Kala Devi Hemalatha Lakshmi	III Bot. I Eco. I Eco. I B.Com
27.	Classical Music	"	I	D. Kalyani	II Phy.
28.	Music (Orchestra)	Cultural Programme by Inter - University Cultural Service	I	R. Nivedita S. Sumathi R. Bhuvanewari T.K. Jayashree S.R. Vijayalakshmi M. Meenalochani	II B.Com II Phy. II B.Com II Phy. I Phy. III Chem
29.	Music (Vocal) Group	"	II	D. Kalyani S.M. Sumathi S. Latha S. Mythili S. Jayanthi Subha	II Phy. I Maths. III Chem. II B.Com I B.Com I B.Com
30.	Classical Dance (Solo)	Cultural Programme by Inter - University Cultural Service	II	S. Rachel Kala	III Bot.
31.	Mono-acting	"	III	V.J. Geethadevi	II Chem.
32.	Classical Dance (Solo)	International Youth Year Cultural Festival by Fine Arts & Film Society	I	S. Rachel Kala	III Bot.

Sl. No.	Competition	Conducted by	Prize	Name	Class
33.	Rangoli	"	J	C. Jaya S. Rajeswari N. Meenakshi	III Litt.
34.	"	"	III	Alka N. Shah K. Padmini Vasantha Kumari	III Litt.
35.	Variety Entertainment	Inter - Collegiate Competitions Euphoria '86 at Stanley Medicals	III	S. Rachel Kala V.J. Geethadevi B. Uma S. Shanthala K. Latha	III Bot. II Chem. II Phy. II Stat. I B.Com
36.	Music (Vocal) (Group)	Feb-a-Fest '86 by Quaid-e- Milleth College for Men.	III	D. Kalyani S. Jayanthi P. Kala K. Latha	II Phy, I B.Com " "
37.	Mono-acting	"	III	V.J. Geethadevi	II Chem.
38.	Dhidir Nadippu	"	II		
39.	" (Team)	"	II	V.J. Geethadevi B. Uma	II Chem. II Phy.
40.	Classical Dance	Inter - Collegiate Competitions Guindy Engineering College	II	S. Shanthala	II Stat.
41.	Variety Programme	"	III	S. Rachel Kala	III Bot.
42.	Singing	International Youth Year at Guru Nanak College	I	S. Vaijayanthi	I Hist.
43.	Rangoli	Art Competitions by Bahai Centre	I	G. Uma	II Bot.
44.	Singing	Inter Collegiate Competitions New College	Best Singer award	S. Vaijayanthi	I Hist.

Development of Scheduled Castes/Tribes-Role of Coaching-cum-Guidance Centre for Scheduled Castes/Tribes Madras

The Elayaperumal Committee (1986). While examining the problems of Education of Scheduled Castes in the context of the progress achieved, had, inter-alia, recommended that the Govt. should set up A coaching-cum-Guidance Centre for SC/ST to organise various training courses in Typewriting, Stenography, Accountancy, etc. to make Scheduled Caste application more acceptable to the employers in the public and private Sectors. In pursuance of the recommendations of the above said committee, the Coaching-cum-Guidance Centre was set up at Madras in June 1970.

Objectives :

The Main objectives of the scheme of Coaching-cum-Guidance Centre are :

- i) to channelise the available educated SC / ST manpower into appropriate vocations ;
- ii) to increase their employability through coaching / training and
- iii) to provide them Vocational Guidance and Career Information at appropriate stages ;

Main Functions :

- i) Provide Vocational Guidance and disseminate career information to SC / ST job seekers ;
- ii) Plan and execute confidence Building and related Programmes ;
- iii) afford facilities to SC/ST job-seekers for practising Shorthand/Typewriting.
- iv) establish close linkage with the local employment exchange.

Pre Recruitment Training Programme :

The Coaching-cum-Guidance centre for SC/ST, Madras is conducting on a regular basis free coaching for SC/ST candidates in respect of the following examinations :-

- i) UPSC / Civil Services Preliminary Examination.
- ii) Staff Selection Commission.
- iii) LDC Examination.
UDC / Auditors Examination.
Central excise / Income-tax Inspectors Examination.
Investigators (Economics & Statistics) Examination.
TNPSC-Group IV Examination.
- iv) Railway Recruitment clerical Cadre Examination.
- v) BSPB - Clerical as well as probationary officers Examination.
- vi) RRB - SBI-Clerical as well as Probationary Officers.
- vii) Self Employment Training and placement.

Pre Admission Coaching for Professional Courses :

- i) Medical and Engineering Examination of the Government of Tamil Nadu.
- ii) IIT - Joint Entrance Examination.

For Further Details Contact :

The Sub-Regional Employment Office,
Coaching-cum-Guidance Centre for SC/ST,
Govt. of India / Ministry of Labour (DGE & T),
473, Anna Salai, Nandanam,
Madras-600 035. Phone : 454806.

What does Mr. C. P. R. NAYAR record ?

Eco. & Commerce Association.

த. ப. விக்கிரமன் - கல்வியறிவு - அமுதகரம்

தமிழ் பேரவை

himself to criticism as a poet ?

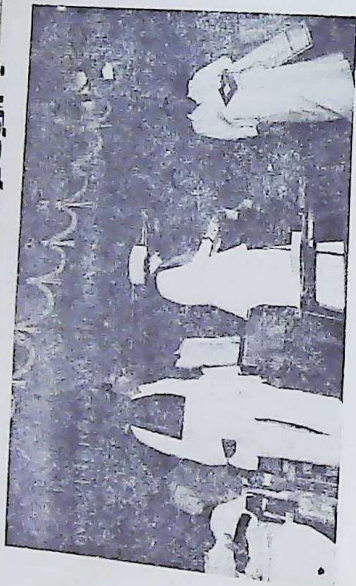

English Association.

MR. RAMANAJAH on 'Laws of Thought'

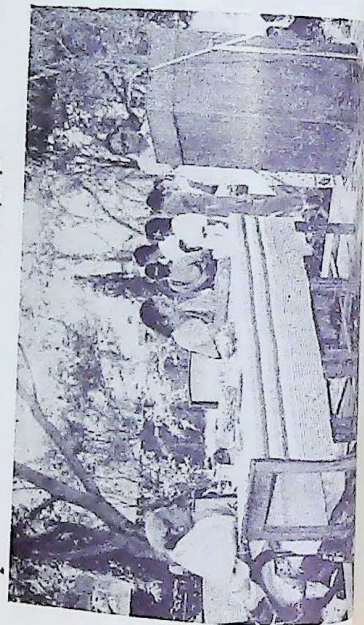

Maths Association.

திருவள்ளூர் திருநாளைப்பாட்டி நடைபெற்ற கல்லூரி மாணவ-
மாணவியர்க்கான பேச்சுப் போட்டியில் முதல் பரிசு பெறும்
ம. சாந்தி - (புள்ளியியல்)

இயற்கையும் செவி மடுக்கிறதோ ?

Collage - Girls at work.

கல்லூரித் தமிழ்ப் பேரவை

பொருப்பிலே பிறந்து, தென்னன் புகழிலே கிடந்து, சங்கத்து இருப்பிலே இருந்து வையை ஏட்டிலே தவழ்ந்த தீந்தமிழ் மொழியின் சிறப்பெல்லாம் மேம்படுத்து மட்டிலா அவள் புகழின் வளம் தழைத்தோங்க எமது வைணவக் கல்லூரியாம் மாணவியரின் கலைக் கோயிலிலே கல்லூரிப் பேரவையின் கண்களெனப் போற்றப்படும் உறுப்பினர்களும், பல்வேறு சங்கங்களின் செயலர்களும் பாங்குற இவ்வாண்டு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

கல்லூரிப் பேரவையின் துவக்கவிழா 1985 ஆகஸ்டு மாதம் 22-ஆம் தேதி நடைபெற்றது. லயன் திரு. விஸ்வநாதன் அவர்கள் சிறப்பு விருந்தினராக வந்திருந்து பேரவை நிகழ்ச்சிகளைத் துவக்கி வைத்தார். அந்நள்ளாளில் அவர் அரிமாசங்கத்தின் தோற்றம், அதன் பணிகள் ஆகியவற்றைத் தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துரைத்தார்.

4-2-86 அன்று நடைபெற்ற தமிழ்ப்பேரவையின் துவக்கவிழாவிற் கு அமுதசுரபியின் ஆசிரியர், டாக்டர் திரு. விக்ரமன் அவர்கள் வந்திருந்து விழாவினைச் சிறப்புற நடத்திக் கொடுத்தார். முதலாண்டு மாணவியருக்குத் துணைப்பாடநூலாக உள்ள, அவர் எழுதிய "யாழ் நங்கை" என்ற நூலினைக் குறித்துச் சிறப்புரை ஆற்றி, மாணவியர் தொடுத்த வினாக்களுக்குத் தெள்ளத் தெளிவாக விடை பகர்ந்து, அவர்கள் ஐயங்களைக் களைந்தார்.

தமிழ்ப் பேரவையின் சார்பில் பாரதியார் பாட்டுப் போட்டி, கவிதைப் போட்டி, கட்டுரைப் போட்டி, சிறுகதைப் போட்டி, விநாடி வினா நிகழ்ச்சி, சைகை மொழி நிகழ்ச்சி ஆகியன நடத்தப்பட்டன. அதுமட்டுமல்லாது தமிழ்ப் பேரவையின் சார்பில் அனுப்பப்பட்ட பல மாணவியர் கழகவிதையிலும், பெரும் பேச்சினிலும் இனிய இசைப்போட்டியிலும் இலக்கிய ஏட்டினிலும் பங்கு கொண்டு பல பரிசுகளைப் பெற்று வெற்றிவாகை சூடியுள்ளனர்.

இறைவா!
வெ. தீர்ப்புருந்தர்
மூன்றாமாண்டு, வணிகவியல்

ஆதவன் ஓளியை
அருள்பவன் நீயே ;
சீதளத் திங்களின்
செம்மையும் நீயே ;
அறிவு முதிர்ச்சி
அடைநிலை நீயே ;
செறிந்த பண்பு
குணநலன் நீயே ;

[1]

பசுமரத் தன்மை
பாலவன வெம்மை ;
பற்றற்ற தன்மை ;
பற்றிலே இனிமை ;
வரம்பிலாச் செல்வம் ;
வறுமை நிலையும் ;
இரப்பார் இன்மையும் ;

ஈவார் அருளும் ;
எல்லாம் ஆனாய்
வல்லவா ; இறைவர் ;
சொல்லுக்கும் பொருளுக்கும்
சொந்தமான வனே!
முற்பிறப் புப்பயன்
முடிந்தபின் னேஇவ்
வற்பப் பிறவிக்கு
நின்பதம் அருள் வாயே !

[2]

[3]

கல்லூரிகளுக்கிடையிலான போட்டிகளில் வெற்றி பெற்றவர்களின் பட்டியல்

சிட்டுக்குருவி வானொலி சிறுவர் சங்கம்,
மறைமலை நகர் வானொலி இளைஞர் சங்கம்
கவிதைப் போட்டி :

பேச்சுப் போட்டி :

சிறுகதைப் போட்டி :

புஷ்கின் இலக்கியப் பேரவை
கவிதைப் போட்டி :

தேன்மழை, மாணவர் மாத இதழ்-
கட்டுரைப் போட்டி :

சிறுகதைப் போட்டி :

பகவான் ஸ்ரீ சத்ய சாயி சேவா செயற்குழு-
கட்டுரைப் போட்டி :

பேச்சுப் போட்டி :

பாவேந்தன் இலக்கியப் பேரவை-
விநாடி வினா :

அண்ணா ஆதர்ஷ பெண்கள் கல்லூரி
மேற்கோளூரை :-

ஓய். சுஜாதா
(ஆங்கில இலக்கியம், முதலாமாண்டு)
முதல் பரிசு

ஓய். சுஜாதா
(ஆங்கில இலக்கியம், முதலாமாண்டு)
முதல் பரிசு

எஸ். வைஜயந்தி
(வரலாறு, முதலாமாண்டு)
இரண்டாம் பரிசு

கே. செந்தமிழ்ச் செல்வி
(கணிதம், இரண்டாமாண்டு)
மூன்றாம் பரிசு

எஸ். வைஜயந்தி
(வரலாறு, முதலாமாண்டு)
முதல் பரிசு

எஸ். வைஜயந்தி
(வரலாறு, முதலாமாண்டு)
நான்காம் பரிசு

பா. தனேஸ்வரி
(தாவரவியல், மூன்றாமாண்டு)
மூன்றாம் பரிசு

எஸ். வைஜயந்தி
(வரலாறு, முதலாமாண்டு)
இரண்டாம் பரிசு

ஓய். சுஜாதா
(ஆங்கில இலக்கியம், முதலாமாண்டு)
மூன்றாம் பரிசு

ஓய். சுஜாதா
(ஆங்கில இலக்கியம், முதலாமாண்டு)
ஆறுதல் பரிசு ரூ. 25.

எஸ். விஜயபூர்
(கணிதம், முதலாமாண்டு)
ஆறுதல் பரிசு ரூ. 25.

ஓய். சுஜாதா
(ஆங்கில இலக்கியம், முதலாமாண்டு)
முதல் பரிசு

கே. ராஜலட்சுமி
(கணிதம், முதலாமாண்டு)
முதல் பரிசு

என். உமா
(புள்ளியியல், முதலாமாண்டு)
முதல் பரிசு

மேற்கோளுரை :-

தேரு பிறந்த நாள் விழா, செங்கை மாவட்டம் -

பேச்சுப் போட்டி :

தின இதழ்

பேச்சுப் போட்டி :

தமிழ் வளர்ச்சிக் துறை, திருவள்ளூர் விழா -

பேச்சுப் போட்டி :

ராமகிருஷ்ணா மிஷன் விவேகானந்தா கல்லூரி -

பேச்சுப் போட்டி :

கவிதைப் போட்டி :

குருநானக் கல்லூரி

கவிதைப் போட்டி :

அரிமா அரிவையர் சங்கம் :-

பேச்சுப் போட்டி :

கிண்டி பொறியியல் கல்லூரி -

கவிதைப் போட்டி :

பச்சையப்பன் கல்லூரி - நாட்டு தலப் பணித் திட்டம் :-

பேச்சுப் போட்டி :

எஸ். வைஜயந்தி
(வரலாறு, முதலாமாண்டு)
முதல் பரிசு

ஓய். சுஜாதா
(ஆங்கில இலக்கியம், முதலாமாண்டு)
இரண்டாம் பரிசு

எம். சாந்தி
(புள்ளியியல், முதலாமாண்டு)
சிறப்புப் பரிசு

சி. கலைவாணி
(புள்ளியியல், முதலாமாண்டு)
சிறப்புப் பரிசு

எம். சாந்தி
(புள்ளியியல், முதலாமாண்டு)
முதல் பரிசு

எம். சாந்தி
(புள்ளியியல், முதலாமாண்டு)
இரண்டாம் பரிசு

எம். சாந்தி
(புள்ளியியல், முதலாமாண்டு)

சி. கலைவாணி
(புள்ளியியல், முதலாமாண்டு)
குழுப்பரிசு

எஸ். வைஜயந்தி
(வரலாறு, முதலாமாண்டு)
இரண்டாம் பரிசு

எஸ். வைஜயந்தி
(வரலாறு, முதலாமாண்டு)
நான்காம் பரிசு

சி. கலைவாணி
(புள்ளியியல், முதலாமாண்டு)
முன்றாம் பரிசு

எஸ். வைஜயந்தி
(வரலாறு, முதலாமாண்டு)
முன்றாம் பரிசு

எம். சாந்தி
(புள்ளியியல், முதலாமாண்டு)
முதல் பரிசு.

வரத்சணைக் கொடுமை

ம. சாந்தி

முதலாமாண்டு, புள்ளியியல்.

வெள்ளைக் கமலத்தில் வீற்றிரு கலைமகளை
உள்ளக் கமலத்தில் வீற்றிரு திருமகளை!
நாவில் நிலைமகளை! நலம் பாட அருள்பவளை!
பாதம் சரன் புகுந்தேன், பாவாய் எழுந்தருள்க!

கல்விக்குத் தலைமகளை! கவிதைக்குப் பொருள்மகளை!
நல்வழி காட்டியிந்தச் சமுதாயம் சீர்படவே
உள்ளவழி கூறிடம்மா! உயரவகை காட்டிடம்மா!
செல்லும்வழி உன்வழியே சரணம் சரணம்மா!

ஆணுக்குப் பெண்ணடிமை பேசிய காலம் போய்
ஆணுக்குப் பெண்சமமே எனப்பேசும் சமுதாயம்
பெண்ணுக்கு விலைபேசும் பெருமையினைக் கேட்பீரே!
கண்ணுக்கு முன்னாலே கலங்குவாரைக் காண்பீரே!

ஏசும் புகுந்தவீடு எக்களிக்கும் சுற்றத்தார்
காசு பொருளனைத்தும் பாங்காய்க் கரையுமுள்ளே
கூசும் சுடுசொல்லால் கூடுகின்ற தற்கொலைகள்
பாசமிகு சமுதாயம் பரிசாகத் தரும்காலம்!

பெண்ணொருத்தி தன்னுரிமை பெற்றிருந்த அக்காலம்
இன்றிருக்க வழியுண்டா? உண்டெனில் சொல்வீரே!
அடுக்கடுக்காய் அவலங்கள் இன்றும் விலகவில்லை
விடுவிக்க அரசியலும் அழுத்தமாக இறங்கவில்லை.

கண்ணுக்கு முன்னாலே கணக்கற்ற கேவலங்கள்
பெண்ணுக்கு நடக்கையிலே பொறுப்பதற்கா நாம்பிறந்தோம்?
என்றைக்குப் பெற்றோமோ பகுத்தறிவுப் பெட்டகத்தை
அன்றைக்கே விழித்துக்கொண்டோம்! தீரவில்லை இந்தநிலை.

ஆணைநம்பிப் பயனில்லை ஆணைநம்பிப் பயனில்லை.
சேலைகட்டி வந்தபெண்கள் வீரமாகிப் பொங்கட்டும்
நாளை நாமே புறப்படுவோம் — பெண்கள்
வாளை ஏந்த முடிவு செய்வோம்.

இதயமே....

வே. சரஸ்வதி
இயற்பியல், மூன்றாம் ஆண்டு

இதயமே !
தினம் தினம் நீ
தீக்குளி !
கன்களாலேயே
கற்பழிக்கும்,
ஆன்வர்க்கத்தின் நடுவில்—
தினம் தீக்குளிக்க
ஓர் உடம்பால்
எப்படி முடியும்?
அதனால் தான்—
நீ தினம் தினம் தீக்குளி !

ப ண ம்

வி. தேவிபுரி

இரண்டாமாண்டு, ஆங்கில இலக்கியம்

குணமதைக் கெடுக்கும் கோடாரி,
இதயந்தனை இரும்பாக்கும் பட்டறை,
ஆசையை இளமையாக்கும் காயகல்பம்,
அகிலமதை ஆட்டுவிக்கும் ஆதாரசக்தி,
அதிகாரமதை விலைபேசும் சந்தைவெளி,
அரிதாரமதை அவதாரமாக்கும் மந்திரம்,
ராஜ்யமதை ரணகளப்படுத்தும் போர்,
உறவைப் பிரித்திடும் எல்லைக்கோடு,
நேசமதை வளர்க்கும் மதுபானம்,
பாசத்தைப் பொங்கவைக்கும் எரிமலை,
ஆனந்தத்தைத் தேடும் வேட்டைநாய்,
ஏழைக்கு எட்டாத தேன்கொம்பு,
உருவம் உலகத்தில் புரளும்சக்கரம்
இருக்கும் வரை இணையில்லாதது,
இல்லாவிடில் துணை நிற்காதது,
உலகத்தின் உருவம் கர்ட்டும் பிம்பம்.

நீந்துகின்ற நினைவலைகள்

மு. ரீஷீன் பாணு
மூன்றாமாண்டு, இயற்பியல்

மலரின் மணமாக
மதியின் ஒளியாக
பாலின் நிறமாக
நாட்கள் பல சேர்ந்திருந்தோம் !
ஒப்பில்லா அன்பு கொண்டு
உள்ளமதில் சூய்மையுடன்
ஒருமிர்ப் பலவுடலாய்
ஒன்றுபட்டு வாழ்ந்திருந்தோம் !
பருவமனக் கடல்தனிலே
பசுமைபொங்கும் நினைவலைகள்
ஆயிரம் ததும்பிடவே
அன்புடனே வாழ்ந்திருந்தோம் !
அன்பிற்கு அணிகலனாய்
அருளிற்றுப் பெருவிளக்காய்
பக்தியின் புகலிடமாய்
பண்பாட்டின் அமைவிடமாய்
'நட்பு' என்னும் சோலையிலே
நாதமிடும் வண்டுகளாய்
பட்டுச் சிறகடித்துப் பாழுசுடன்
வாழ்ந்திருந்தோம் !
மலர்க்காடு பூத்ததுபோல்
மாணவிகள் நாம் ஒன்றாய்
வைணவக் கல் லூரிக்கே
புகழ்சேர்த்து வாழ்ந்திருந்தோம் !
பூத்தமலர் வாடுதல்போல்
பூமுகங்கள் வாடிடவே
காத்திருந்த காலம் நமைக்
கருணையின்றிப் பிரிக்குதடி !
அயர்வை அகற்றிடுவோம்
அறிவைப் பெருக்கிடுவோம்
உயர்வென்னும் சிகரத்தின்
உச்சிக்கே சென்றிடுவோம் !
புகழென்னும் விளக்கேற்றி
புவியெங்கும் ஒளிவிச
பெரியவர்கள் பாதையிலே
பிரியமுடன் சென்றிடுவோம் !
எங்கேநாம் எந்நாளில்
எவ்வழியில் வாழ்ந்தாலும்
இந்நாளை மறவாமல்
இதயத்தில் நிறுத்திடுவோம் !
இப்பெரிய புவியினிலே
எங்கெங்குச் சென்றாலும்
இணைந்திருந்த வாழ்நாளை
இறுதிவரை நினைத்திடுவோம் !

கல்லூரிப் பருவம்

கீ. உமா

முதலாமாண்டு, தாளரவியல்

அனுபவ வேர்களின்
அவசியத்தை
உனரும் இளநிலை !
குழந்தைப் பருவத்தின்
குறும்புகள்
மறையத் தொடங்கும் முதுநிலை !
புது மலராய்
மகரந்தக் கனவுகளுடன்
இதழ் சிரித்து
தன்னை மறக்கும் பூர்ணிமையின்
வஸந்த காலம் !
சந்தேகங்களின் ஆணிவேரை
அசைத்துப்பார்க்க
அனுமதி வழங்கும்
சமுதாயத் தாவரங்களின்
இளமை வனம்.....
சிந்தனைகளைச் சிறகில்கட்டி
விவாதங்களில் விளக்கேற்றி
புரட்சிகளில் வாழும்
இளந் தலைமுறையின்
உணர்ச்சிப் போராட்டங்களின்
மலர்ப் பாசறை !
கல்வி நிலவினைச் சுற்றி
வண்ண வண்ணமாய்
புத்தக மேகங்களிடையே
முகங் காட்டி
ரகசியமாய் விழிமலர்த்தும்
விண்மீன்கள் !
வாழ்க்கைப் பருவத்தில்
இப்பருவம்
மந்தகாச இளம்மாலைக் காலம் !

கி. உமா

முதலாமாண்டு தாவரவியல்

உறங்காதக் கதிரவன்

மலை மேலே பனி உறங்க
பனி மேலே காற்றுறங்க
அதற்கும் மேலே
காற்று உறங்க
உறங்காதக் கதிரவன்
ஊர்வலம் புறப்பட்டான்!
ஒற்றைக் கண் சூரியன்
தன்
இமைக் கதிர்களால்
பனி மகளைச்
சற்றே எழுப்பிவிட்டான்...
மலைப் படுக்கையிலே
ஆதவன் உக்கிரத்தால்
அழுது விட்டான்.
அழுத கண்ணீர்
ஆறாக ஓடிவந்தது,
ஆவியான தண்ணீர்
கோடை முகிலைக்
குளிர வைத்தது.
வானத் தொழிற் சாலையில்
கருமுகில் உற்பத்திகளைத்
தனியாளாய்
தயாரித்து விட்ட நிம்மதிப்
பெருமூச்சில்
வெப்பத் தொழிலாளி
ஓய்வெடுக்கச் சென்று விட்டான்
மறுநாள்..-
கண் விரித்த
சூரியன்
தன் வழியே பயணமானான்!

இன்றைய கல்வி அமைப்பில் எனது எதிர்காலம்

(தேன்மழை மாணவர் இதழில் மூன்றாம் பரிசு பெற்றது.)

பா. தனேஸ்வரி
மூன்றாமாண்டு
தாவரவியல்

முன்னுரை :

பழம்பெரும் பாரநாடு பூரண ஞானம் பொலிந்த பொன்னாடு எனப் போற்றப்படும் பெருமைக் குரியது. வேதகாலத்திலிருந்தே உலகுக்கெல்லாம் ஞான ஒளி பரப்பிய தனிச் சிறப்பும் உடையது. நமது நாலந்தா, தட்சசீலம், பாடலிபுத்திரம், காஞ்சி, டிகா ஆகிய பல்கலைக் கழகங்கள் உலக வரலாற்றில் பொன்னெழுத்தில்திடும்பெற்றுள்ளவை. நத்துவம், கணிதம், சேரிதம், மருத்துவம் ஆகிய அருங்கலைகளை உலகிற்கு வழங்கியது பாரதம்தான். ஆனால் இவை அனைத்தும் பழங்கதை. பொய்யோ, சனவோ என்று கூட ஐயுறச் செய்கிறது இன்றைய நிலை.

பொருளுரை :

இன்றுள்ள கல்வி முறை ஆங்கிலேயர் விட்டுச் சென்ற செல்லம். ஆங்கில அரசின் கூப்பணவாயாகிய ஆங்கில அடிமைச் சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்காக மெக்காலே பிரபு மிகுந்த மதிநுட்பத்துடன் திட்டமிட்டு வகுத்தது இந்தக் கல்வி முறை. பண்டித மதன் மாகன் மாணவியா இந்தக் கல்வி முறையை ("A purposeless, moralless, unprincipled and baseless education") என்று குறிப்பிட்டார்.

இந்தத் திட்டத்தில் உள்ள மிகப்பெரிய குறைபாடு மாணவரின் ஒருக்க மெம்பாட்டிற் கும் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கும் அதில் இடமே யில்லை. அறிவியற் கல்வி, தொழிற் கல்வி என்ற போன்றவை நம் பரந்துபட்ட பண்பாட்டுச்

செல்வங்களும், வீர வரலாறுகளும் நம் முயற்சியின் சிந்தைமுதிர்வின் பயனான எத்தகைய எத்தனையோ அறிவுக் கருவியங்களும் மறைக்கப்பட்டன. தாசீயீக, மனிதர்பிரா உணர்வுகள் இருட்டில் ஒதுக்கப்பட்டு, பெரிய யல் ஆதாயங்களுக்கு வெளிச்சம் போட்டி காட்டியது இந்தக் கல்வித் திட்டம். பாகை வளவு மேசாமானதாக, இழிந்ததாக இருப்பி சரி, முடிவை எட்டிவிட்டாற் போதும் எதையே போதித்தது. இதன் காரணமாக எட்டுக் கல்விக்கும் நடைமுறை வாழ்க்கைக்கு இடையே பெரும் பிளவு ஏற்பட்டு விட்ட படித்த இளைஞர்கட்கு எதிர்காலத்தைப் பற்றி நம்பிக்கை இன்றாயும் அதன் காரணமாக நிகழ்காலப் படிப்பிலேயே நாட்டின்மையும இன்றைய அபவ நிலை இந்தக் கல்வித் திட்டின் நாள்பட்ட வளர்ச்சியின் விளைவே.

கல்வி என்பது பண்பாட்டின் ஒரு பகுதி எனவே ஒரு நாட்டில் வழிபழியாக வழங்கிப் பண்பாட்டின் அடிப்படைகளைப் பிரதிபலிக்கக் கல்வி அந்நாட்டிற்கு ஏற்ற கல்வியே ஆகும். ரோ! மாணவரின் அறிவாற்றலையும், மனநலன்களையும், நாட்டின் கலாசார, ஆன்மீக பண்பாட்டு மேம்பாட்டிற்கு ஏற்பச் சமையல் தான் பல்கலைக் கழகங்களின் வெற்றி அடையுமா என்பது தனி பனிபனி அன்றாட வாழ்க்கை பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காணவும் திறமையான அளவால் சமுதாயத்திற்கும் பயன் இல்லாத செயலும் எட்டுக் கல்வியின் வளர்ச்சியே இன்றுள்ள முன்னேற்றம். ஒரு

மட்டுமே வளர்தல் முழுமையான வளர்ச்சியாகாதன்றோ! கலை, விஞ்ஞானம், தொழில் இவற்றோடு கூட ஆன்மீகம், மனிதர்பிராணம் இவற்றின் அடிமையாகத் தோன்றும் பண்பாடு, நாகரீகம் அனைத்தின் வளர்ச்சியையும் உட்கொண்ட கல்வித் திட்டமே முழுமையானதும் நலம் தருவதும் ஆகும். ஒருக்கக் கல்வியோடு கூடிய தொழிற் கல்விதான் சமுதாயக் கல்வியாகப் பயன் தரும்.

உரிமை பெற்றபின் கடந்த கால நூற்றாண்டாக நாம் ஏதேனோ சீர்திருத்தங்கள் செய்து வந்தும் ஆங்கிலேயர் அமைத்துச் சென்ற அடித்தளம் இன்னமும் அப்படியே தான் இருந்து வருகின்றது. இன்றைய சீர்கேடுகள் பலவிற்கும் அடிப்படையும் அதுதான். மாணவர் அமைதியின்மைக்குக் காரணங்கள் ஒன்றா இரண்டா? அவர்கள் கற்கும் கல்வி ஊக்கமளிப்பதாக- எதிர்காலத்தைப் பற்றிய நம்பிக்கை யூட்டுவதாக இல்லை. வயிற்றை வளர்க்க மட்டுமே பயன்படக் கூடிய இந்த வரட்டுக் கல்வி இன்று அதற்கும் வழியில்லாததாகவே இருந்துவரும் ஏமாற்ற நிலையில் கல்வியில் பிடிப்பு எப்படி ஏற்படும்? கல்வியிலாவது திறமான புலமை பெற இடமுண்டோ எனின் அதுவும் வருந்தற்குரிய நிலையே. எல்லோரும் கல்விபெற வேண்டும் என்ற லட்சிய வெறியோடு கல்வி நிலையங்களில் கூட்டம் சேர்க்கப்படுவதால் மாணவர்களின் வளர்ச்சியில் தனிப்பட்ட கருத்துச் செலுத்த ஆசிரியர்கட்கு இடமில்லாது போகின்றது. ஜனநாயகம் என்ற பெயரில் தகுதியற்ற வர்கள் தேவையற்றவர்கள் அனைவருக்கும் உயர் கல்வி அளிக்கும் ஏற்பாட்டினால், தக்கவர்களுக்கு உரிய வாய்ப்புகள் குறைந்து போகின்றன. திறமைக்கு வாய்ப்பு மறுக்கப்படும்போது ஏமாற்றமும், அமைதியின்மையும் வளர்தல் இயல்பன்றோ! அவரவர் திறமைக்கும், ருசிக் கும் ஏற்ற கல்வி என்றில்லாமல், தேவையற்றவைகளையெல்லாம் திணிக்கின்ற கல்வி முறையினால் மாணவரின் ஊக்கம் குறை. அவரது ஆக்கத்திறன் அழிந்தே போகின்றது. எனவே வேலை வாய்ப்பு அளிக்கக் கூடியதும், திறமைகள் வெளிப்பட்டுப் பயன் விளையக் கூடியது மான விளிவான கல்வித் திட்டமே இன்றையத் தேவை.

வகுப்பறைகட்கு வெளியே மாணவர்களின் ஆற்றல் நல்லமுறையில் செயல்படுவதற்கான

வழிவகைகளை இன்றமையும் இன்றைய அமைதியின்மைக்கு ஒரு காரணம். விண்பாட்டுக்கள், சிற்பவர்கள், இராணுவப் பயிற்சி, சமுதாய சேவை போன்றவைகளின் மூலம் மாணவர்களின் ஒய்வு நேரங்களை அதிக அளவிலும், பயன்தரும் வகையிலும் திருப்பினால் மாணவர்கள் பெருமளவு குறையும்.

கல்வித் துறையில் இன்று அரசியல்வாதிகளின் தலையீடு மிகுந்துள்ளவை வருந்தத்தக்க உண்மை. எளிதில் வளைந்து கொடுக்கும் இயல்புள்ள இளம் உள்ளங்கள் இந்த அரசியல் சூதாட்டத்தில் பகடைகளாகப் பயன்படுத்தப்படுதலைக் கட்டுப்படுத்தும் பொறுப்பு கல்வித் துறை வல்லுனர்களதாகும். பெற்றோர்க்கும் இதில் பெருமளவு பங்குண்டு. இவர்களது இணைந்த உறுதியான முயற்சிகளினால் ஒரு பாவமும் அறியாத மாணவரின் எதிர்காலம் காப்பாற்றப்படலாம்.

மெக்காலே கல்வித் திட்டத்திற்கும் இன்றைய கல்வி முறைக்கும் அதிக வேறுபாடு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நம் பல்கலைக் கழகங்கள் இப்பொழுதும் பட்டதாரிகளை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகளாகவே; இயங்கி வருகின்றன. ஆக்கத்திறன் அற்ற புத்தகப் புழுக்களை மட்டும் தான் உற்பத்தி செய்து வருகின்றன. நம் தேர்வு முறைதான் என்ன? மூன்று நாட்களன்று பரீட்சை மாணவரின் தகுதியை மூன்று மணிநேர விடைத்தான் மூலம் அளந்தறியும் பொருத்தமற்ற முறை. தேர்வுக்கு சில நாட்கள் முன்பு குறிப்பிட்ட சிலவற்றை மட்டும் மனனம் செய்து தேர்ச்சி பெற்று விடக் கூடிய இந்த எளியமுறையினால் தான் ஆசிரியரிடத்தும் கல்வியிடத்தும் மாணவருக்கு மதிப்போ ஈடுபாடோ இல்லாது போகின்றது. ரஷ்யாபோன்ற முன்னேற்றமடைந்த நாடுகளில் எல்லாம் மாணவரது கல்வித் தகுதியை மட்டுமின்றி, அவரது நடவடிக்கைகளை அனைத்தையுமே ஆசிரியர்கள் இடைவிடாது கண்காணித்து வந்து அவனை முழுமையாக மதிப்பிடும் முறை உள்ளது. கல்வி என்பது ஏட்டில் மட்டும் அடங்கி விடுவதில்லையல்லவா? தனி மனிதனின் பண்புகளை உருவாக்குவதும், அதன்வழி சமுதாயத்தின் பண்பாட்டையும் நாடகீகத்தையும் காப்பதும் கல்வியே. கம்ப்யூட்டரைப் போல விடைத்தான் களைக் கொண்டு மட்டுமே மாணவனை மதிப்பிடும் நம்நாட்டின் கல்விமுறை எதிர்காலத்தில் நலம் விளைவிப்பதாக எப்படி இருக்க முடியும்?

இன்று ஆசிரியர் - மாணவரிடையே நெருக்கம் குறைந்து விட்டது. மாணவர் நலனில் ஆசிரியருக்கு அக்கறை இல்லை; ஆசிரியரிடத்தில் மாணவருக்கு அக்கறை இல்லை. இந்த காரணமாக இருவருக்கும் கல்வியில் கருத்தில்லை. இந்த நிலைமையை "கெளன்சிலிங்" எனப்படும் ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைக்கப்படுதல் வேண்டும். ஆசிரியருக்குள் அமைக்கப்படுதல் வேண்டும். ஆசிரியர் மாணவ உறவு நெருக்கமடைந்து, ஒருவரை யொருவர் புரிந்து கொண்டு பரஸ்பர நல்லெண்ணமும், தம்பிக்கையும் வளர இத்திட்டம் பெரிதும் உதவும். மாணவரின் குறைகளை நெருங்கி வந்து அறிந்து அவர்களைச் செம்மை நெறியில் வைக்கொடுத்து நடத்திச் சென்றால், பிணக்குக்கும் போராட்டங்கட்கும் இடமேது?

மாணாக்கரின் சீர்கேட்டிற்கும், சீரமைப்பிற்கும் கல்வித்துறையை மட்டும் குறை கூறி விட்ட முடியாது. இன்றைய பத்திரிக்கைகள், திரைப்படங்கள் ஆகியவற்றிற்கும் பங்கு உண்டு. மாணவப் பருவம் எளிதில் உணர்ச்சிவசப் படக்கூடியது. வேகம் மிகுந்த இந்தப் பருவத்தில், தம் தரக்குறைவான கருத்துக்களாலும், காட்சிகளாலும் நஞ்சினை ஊட்டி நலிவிக்கும் நற்பணியைப் பெறும்பாலான ஏடுகளும், திரைப்படங்களும் செய்து வருகின்றன. இவற்றைக் கட்டுப்

படுத்தவும், அவற்றின் பிடியிலிருந்து இளைஞர்களைக் காக்கவும் அரசும், பெற்றோரும் தாள் ஆவன செய்தல் வேண்டும்.

இந்தக் கல்வி முறையினால் "செலவு துறைக்கோர் ஆயிரம் சென்றது" தீது எனக்கு பல்லாயிரம் சேர்ந்தது. நலம் எட்டுணையு கண்டிலேன். இதை நாற்பதாயிரம் கோடியில் சொல்லுவேன்" என்று ஐம்பது ஆண்டுகட்கு முன் பாரதி கூறிய நிலைதான் ஆண்டுக்காடு நீடிக்கின்றது என்றால் நாம் கற்றதனால் ஆய பயன் எங்கொல்?

முடிவுரை:

ஆக, நம் கல்வி முறை அடிப்படையிலேயே தவறுடையது. சமுதாய, அரசியல் குழுகளும் மாணவர் அமைதியின்மைக்கும், கிளர்ச்சிகட்கும் காரணமாகின்றன. இன்றைய மாணவனே நாளை குடிமகன். மாணவரின் எதிர்காலம் பாதிக்கப்பட்டால் நாட்டு நலனுக்கு ஊறு விளைவிப்பதாகும் என்பதை உணர்ந்து அனைவரும் செயல்படின், அது அனைவர்க்கும் ஆக்கம் அளிப்பதாகும். இந்தக் கல்வியமைப்பினால் எதிர்காலம் சிறிது இருப்பினும், செம்மையான பண்பான எதிர்காலம் இல்லை என்றே கூறுவார்.

இன்றைய சமுதாயம்

ம. சாந்தி

முதலாமாண்டு புள்ளியியல்

பேச்சோடு பேச்சாக சுதந்திரம் போயாச்சு
பணத்தோடு பணம் சேர்க்க சுதந்திரம் வந்தாச்சு.
உழைப்போடு உழைப்பாளி உருமாறிப் போயாச்சு.
அழைப்பில்லை ஏழைக்கு! சமுதாயம் உயர்ந்தாச்சு.
புள்ளிவிவரம் மட்டும் கூறுமிந்தச் சமுதாயம்,
உட்புகுந்து பார்க்கிறதா? பொல்லாத சமுதாயம்.
அழுபவனை அழவைத்தே நகைக்கின்ற சமுதாயம்,
தொழுபவனைத் தொழவைத்தே சேகரிக்கும் சமுதாயம்,
உழைப்பவனை உருக்குலைத்து நோகடிக்கும் சமுதாயம்,
உண்மைக்கு வாழ்பவனை உதறுகிற சமுதாயம்,
நேர்மைக்கும், நீதிக்கும் புறம்போகும் சமுதாயம்,
கூர்மைக்கும், குறிப்புக்கும் வசைபாடும் சமுதாயம்,
குறுக்குவழிப் புள்ளிகளைக் கோமானாக்கும் சமுதாயம்,
ஊழல்வழிப் பேர்களையோ உயர்த்திவைக்கும் சமுதாயம்,
உலுத்தர்கள் உன்மத்தர்களை உருவாக்கும் சமுதாயம்,
கள்ளவழிப் போக்கிரிகளைக் கடவுளாக்கும் சமுதாயம்.
கண்டுகூடப் பொங்கியெழு வில்லையெனில் ஏன்பிறந்தோம்?

எல்லாரும் ஓர் குலம் எல்லாரும் ஓரினம்

எல்லாரும் இந்திய மக்கள்,

எல்லாரும் ஓர் நிறை எல்லாரும் ஓர் விலை

எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர் - நாம்

எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர் - ஆம்

எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர் - வாழ்க!

— பாரதி

ஏழை யென்றும் அடிமை யென்றும்

எவனும் இல்லை ஜாதியில்

இழிவு கொண்ட மனித ரென்பது

இந்தியாவில் இல்லைவே:

— பாரதி

வாழ்க நீ! எம்மான், இந்த வையத்து நாட்டி லெல்லாம்

தாழ்வுற்று வறுமை மிஞ்சி விடுதலை தவறிக் கெட்டுப்

பாழ்பட்டு நின்ற தாமோம் பாரத தேசந்தன்னை

வாழ்விக்க வந்த காந்தி மஹாத்மா! நீ வாழ்க! வாழ்க! — பாரதி

எண்ணிய முடிதல் வேண்டும்,

நல்லவே எண்ணல் வேண்டும்;

திண்ணிய நெஞ்சம் வேண்டும்,

தெளிந்த நல் லறிவு வேண்டும்;

பண்ணிய பாவ மெல்லாம்

பரிதிமுன் பனியே போல,

நண்ணிய நின்முன் இங்கு

நசித்திடல் வேண்டும் அன்றாய்!

— பாரதி

வே. வேதவல்லி,
மூன்றாமாண்டு, இயற்பியல்

சுதா விஸ்வநாதன்,
இரண்டாம் ஆண்டு தாவரவியல்

நற்றிணையும் - புதுக்கவிதையும்

கணவன் வருகைக்காகக்
கதவாகவே மாறினாள்
அன்றைய நற்றிணையின் தலைமகள்!
காதலன் வருகைக்காகக்
கதவருகே காத்திருக்கிறாள்
இன்றைய வைரமுத்துவின் காதலி!
கணவன் வரவில்லையென்பதால்
கார்காலத்தையே பொய்யென்றாள்
நற்றிணையின் தலைவி!
காதலன் வரவில்லையென்பதால்
கவிதைகளே பொய்யென்றாள்
இருபதாம் நூற்றாண்டுக்காதலி!
அவள் அனுப்பினாள் தூதாக மேகத்தை
இவள் அனுப்பினாள் தூதாகக் கடித்ததை!
தலைவியின் பிரிவை எண்ணித்
தேரை விரைவாக்கினாள்
முல்லை நிலத் தலைவன்.
காதலியின் உறவை எண்ணிக்
காரை மெதுவாக ஓட்டினாள்
இன்றைய காதலன்.

இளங்கோ காட்டும் கற்புநிலை

“தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநந்
தொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை”

என்றார் வள்ளுவர். கற்பிற் சிறந்தவர்கள் பெய் எனக் கூறுகையில் மழை பெய்யும்போது, அதைப் பாடாத புலவர்-ள் இருப்பார்களா? கம்பன் காட்டும் சீதையும், இளங்கோ காட்டும் கண்ணகியும், மாதவியும் ஆண்டுகள் பல கழிந்தப் பின்னும் நம் உள்ளத்தில் நீங்கா இடம் பெற்றிருக்கிறார்களே! எங்ஙனம்! அன்று இளங்கோவும் கம்பனும் இல்லையென்றால், இன்று சீதையும், கண்ணகியும் நம் இளம் பெண்களுக்கு வழிகாட்டியாய் அமைந்திருப்பார்களா? கற்பு நிலை என்கிறேன். அது என்ன? என்பதைப் பற்றி இளங்கோ வழி நின்று ஆராயலாம்.

‘தான் பிறர் நெஞ்சு புகாதிருப்பதே
கற்பு’

என்றனர் சான்றோர். இளங்கோ கண்ணகியை ஒரு விதமாகக் கற்புத் தெய்வமாயும், மாதவியை மற்றொரு விதமாகக் கற்பில் சிறந்தவளாயும் காட்டியுள்ளார்.

கோவலன் பிரிந்த காலத்தே கண்ணகி துன்பமடைகிறாள். பசலை நோய் உற்றாளில்லை உயர்குடி மங்கையரின் பண்பு விளங்கப் பின் வருமாறு புலம்புகிறாள்.

“அறவோர்க்களித்தலும் அந்தண
ரேம்பலும்
துறவோர்க்க் கெதிர்தலும் தொல்லோர்
சிறப்பின்
விருந்தெதிர்கோடலும் இழந்த
வென்னை”

எனப் பிதற்றுகிறாள். சோமகுண்டம், சூரிய குண்டத்தில் நீராடினால் கணவனை அடையலாம் என்று தோழி கூறக்கேட்டுப் பரவசமடைந்தாளில்லை. மாறாக, குலப் பிறப்பிற்கு இழுக்கு என்று மறுக்கிறாள். இதன்மூலம் இளங்கோ கூறுவது யாது? கற்பிற் சிறந்த பெண்கள் கணவன் தன்னை விட்டுப் பிரிதலைப் பொறார் என்றும், ஆனால் அவனை அடைய வேண்டி இழிய செயலைச் செய்யார் என்பதும் ஆம்.

மாறவியோடு, வெறுப்புற்றுக்கோவலன் கண்ணகியை நாடுகிறாள். கையில் பொருளற்ற நிலையில் தன்னை நடிவந்துள்ள கோவலனைக் கண்ணகிக் கடிந்து பேசினாளில்லை. கோவலன்

“சலம்புணர் கொள்கைச் சலதி
யோடாடிக்
குலந்தரு வான் பொருட்குன்றந்
தொலைந்த”

என்று வருந்தும்போது, "சிலம்புளிகொண்ம்" என்று கூறி ஆறுதலளிக் சிறாள். "கல்லாளும் கணவன்; புல்லாளும் புருஷன்" என்ற பழந்தமிழ் மொழியின் வழி நிற்கிறாள் கண்ணகி.

கணவன் இறந்தான் என்பது கேட்ட கண்ணகி நெஞ்சம் கலங்கினாள். ஒற்றைச் சிலம்பைக் கையில் ஏந்தி நீதி கேட்டாள்.

"பட்டாங்கியானுமோர் பத்தினியே யாமாகில் ஓட்டே னரசொடொழிப்பேன் மதுரையும்"

என்று சூளுரைக்கையில், அவள் மனம், என் கணவன் கள்வன் என்றுரைத்த மன்னவன் ஒழியட்டும், அவன் ஊர் அழியட்டும் என்று சபமிட்டுப் பேசுகையில், அவள் பெண் மனம், தன் கணவனுக்காக அழுது புலம்புவதைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

மாதவி :

கோவலனின் காமக்கிழத்தியாக இழந்தாலும் தனக்கென ஒரு கற்பு வட்டத்தை வகுத்துக்கொண்டு அடிப்படி வாழ்ந்தவள் மாதவி. கோவலன் தன்னை விட்டு இமை நொடியும் பிரியா திருக்க, ஆடல், பாடல், ஒப்பனை மூலம் அவனை மகிழ்வித்தாள்.

கானல் வரி பாடலைக் கேட்டு கோவலன் பிரிந்தது கண்டு, பசலை நோய் உற்றாள், உணவை மறந்தாள், அணிகலன்களை மறந்தாள், கோசிகன் மூலம் கடிதம் கொடுத்தனுப்புகிறாள்,

"அடிகள் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன் வடியாக்கிளவி மனக்கொளல்வேண்டும் குரவர்பணி அன்றியும் குலப்பிறப் பாட்டியோடு இரவிடை கழித்த சென்பிழைப் பறியாது பறியாது வேண்டும் பொய்தீர்க் காட்சி புரையோய் போற்றி"

என்று நெஞ்சம் கடியல் வேண்டும் பொய்தீர்க் காட்சி புரையோய் போற்றி"

என்று அவன் தாய் தந்தையரைத் தன் மனையாட்டியோடு இரவில் தற்குத் தான்தான் காரணமே வருந்திக் கேட்கிறாள்.

கோவலன் மூலம் தான் பெற்றானான மணிமேகலையை தன் குடும்பம் பின்பற்றி, ஆடல் மகனாக கோவலன் 'குடிப்பிறப்பின்' கருதி, அவளை உயர்குல மகன போல் வளர்க்கிறாள். அரசவையின் மணிமேகலையை அனுப்புமாறு இறந்தக் கத்திரல் சர்ச் கன்னிகா மடத்தில் சேர்ந்தது நேற்றுத்தான் போலிருந்தது. முதல் அனுப்பிய தன் தாய் சித்ராபுரி இரண்டாண்டுகள் பயிற்சிக்காலம். இது முடிந்ததும் அனிதாவிற்று சிஸ்டர் உடை அளிக்கிறாள் மாதவி. 'மணிமேகலை' உதே இந்த வருட இறுதியில் ஆடினேஷன் விழா நடத்தப்பட்டு மோதிரமும் கொடுக்கப் பட்டுவிடும். அதற்குப் பிறகு அவள் முழு சன்யாசினி. விலகிக்கொள்ள விழைபவர்கள் கண்ணகி மகள். அவள் தவறாமல் ஆடினேஷன் நடப்பதற்கு முன்பே விலகிவிட வேண்டும். விட்டர் எங்கு இருக்கிறாள் என்று செல்வாளையன்றி, தீய வழியில் மாட்டாள்" என அடித்துக்கூறி விட்டாள்.

"காவலன் பேரூர் கணையெரி மாபெரும் பத்தினி மகள் மணிமேகலை அருந்தவப் படுத்தல் அல்ல தியா திருந்தாச் செய்கை தீத்தொழிற் பட்டா (மணிமேகலை)

என்றவள் கூறினாள் என்றால் அவள் கோவலன் மீது கொள்படிப் பறக்கிறது என்று யோசித்தபடி குளிக்கப் போனாள். தன்னை ஹவுஸ் கோட்டில் அன்பின் ஆழத்தால் மட்டுமே எழுந்தது உலவால் நெற்றியின் ஓரத்தில் இருந்த ஈரத்தைத் துடைத்தபடி வெளியேறினாள். 'இண்டர்காமை' எடுத்து சமையல்காரரிடம் சிக்கிரமாய் காப்பி கொண்டு வருமாறு பணித்து பால்கனி சிட் அவுட் தொட்டியில் பூத்திருந்த ரோஜா ஒன்றைப் பறித்து வந்தாள். "அம்மா நீங்கதான் எனக்கு வழிகாட்டியா இருக்கணும். என் சுகதுக்கங்களை உங்களிடம் மனசுவிட்டுப் பங்கு கொள்கிறேன். உங்கள் மனோகரமான இதயத்துக்கு இந்தப் புதுமலரைக் காணிக்கை ஆக்குகிறேன்?"

என்று மனதுக்குள் பேசியபடி நான்கு சட்டத்துக்குள் இருந்த அம்மாவின் தலைக்கு மேல் அப்பது ரோஜாவை வைத்தாள். அம்மா இன்றைக்கும் உயிரோடிருப்பதைப் போலத்தான் அனிதா மதித்தாள். காபியுடன் வந்த மாணிக்கம் அன்றைய யுப்பனைச் சொல்லிவிட்டு, அப்பா சரியாக எட்டு மணிக்குக் காலைச் சாப்பாட்டிற்கு வரச்சொன்னதையும் நினைவூட்டினான். அப்பா ரொம்ப ரொம்பக் கண்டிப்பானவர். தினமும் அப்பாவுடன்தான் காலை டிபன் சாப்பிட்டாக வேண்டும் அனிதாவும் அண்ணன் பென்னியும்.

"கற்பு நிலை என்று சொல்லிக் காலை டிபன் சாப்பிட்டாக வேண்டும் அனிதாவும் அண்ணன் பென்னியும். என் பண்ணிக் கொண்டு இருக்கிறான். அனிதா பி. எஸ்ஸி இரண்டாம் ஆண்டு என்று பாடி பாரதி, கற்பின் நினைவிலங்கியல் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறாள். உயர்த்தி விட்டார்."

எஸ். வைஜயந்தி
முதலாமாண்டு வரலாறு

அன்றொரு நாள்

அப்பாடா! கண்ணிமைப்பது போல் ஏழு ஆண்டுகள் பறந்து விட்டன. அவள் இந்தக் கத்திரல் சர்ச் கன்னிகா மடத்தில் சேர்ந்தது நேற்றுத்தான் போலிருந்தது. முதல் இரண்டாண்டுகள் பயிற்சிக்காலம். இது முடிந்ததும் அனிதாவிற்று சிஸ்டர் உடை அளிக்கிறாள் மாதவி. 'மணிமேகலை' உதே இந்த வருட இறுதியில் ஆடினேஷன் விழா நடத்தப்பட்டு மோதிரமும் கொடுக்கப் பட்டுவிடும். அதற்குப் பிறகு அவள் முழு சன்யாசினி. விலகிக்கொள்ள விழைபவர்கள் கண்ணகி மகள். அவள் தவறாமல் ஆடினேஷன் நடப்பதற்கு முன்பே விலகிவிட வேண்டும். விட்டர் எங்கு இருக்கிறாள் என்று செல்வாளையன்றி, தீய வழியில் மாட்டாள்" என அடித்துக்கூறி விட்டாள்.

கையில் அவள் மனத்தைப் போன்ற மென்மையான மெழுகுவர்த்திகளுடன் ஆல்ட் டிரை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருந்தாள் அனிதா. எதிரே ஆட்டுக்குட்டியைத் தன் அரவணைப்பால் வைத்துக் கொண்டு முகத்திலே குானக்கடல் தெரிய, கண்களில் கருணை மழையைப் பொழிந்து கொண்டிருந்த ஏசுவின் திருஉருவம் காலண்டரில் தென்பட்டது. அதனடியில் சிவப்பில் செப்டம்பர் 'ஏழு' தெளிவாய்த்தெரிந்தது. ஏழு வருடங்களுக்கு முன்பு இதே செப்டம்பர் ஏழாம் தேதிதான்...

அன்றொரு நாள்—

அகிகாலைப் பணித்துளியில் குளித்து, பாதிமட்டுமே இதழ் விரித்த ரோஜாவைமனதுக் குள் மறைச்சாரல் அடித்த குதூகலத்துடன் ரசித்தாள். இன்றைக்கு ஏன் இந்த மனது இப்ப அவள், கோவலன் மீது கொள்படிப் பறக்கிறது என்று யோசித்தபடி குளிக்கப் போனாள். தன்னை ஹவுஸ் கோட்டில் அன்பின் ஆழத்தால் மட்டுமே எழுந்தது உலவால் நெற்றியின் ஓரத்தில் இருந்த ஈரத்தைத் துடைத்தபடி வெளியேறினாள். 'இண்டர்காமை' எடுத்து சமையல்காரரிடம் சிக்கிரமாய் காப்பி கொண்டு வருமாறு பணித்து பால்கனி சிட் அவுட் தொட்டியில் பூத்திருந்த ரோஜா ஒன்றைப் பறித்து வந்தாள். "அம்மா நீங்கதான் எனக்கு வழிகாட்டியா இருக்கணும். என் சுகதுக்கங்களை உங்களிடம் மனசுவிட்டுப் பங்கு கொள்கிறேன். உங்கள் மனோகரமான இதயத்துக்கு இந்தப் புதுமலரைக் காணிக்கை ஆக்குகிறேன்?"

என்று மனதுக்குள் பேசியபடி நான்கு சட்டத்துக்குள் இருந்த அம்மாவின் தலைக்கு மேல் அப்பது ரோஜாவை வைத்தாள். அம்மா இன்றைக்கும் உயிரோடிருப்பதைப் போலத்தான் அனிதா மதித்தாள். காபியுடன் வந்த மாணிக்கம் அன்றைய யுப்பனைச் சொல்லிவிட்டு, அப்பா சரியாக எட்டு மணிக்குக் காலைச் சாப்பாட்டிற்கு வரச்சொன்னதையும் நினைவூட்டினான். அப்பா ரொம்ப ரொம்பக் கண்டிப்பானவர். தினமும் அப்பாவுடன்தான் காலை டிபன் சாப்பிட்டாக வேண்டும் அனிதாவும் அண்ணன் பென்னியும்.

அப்பா, பிரபல காகிதத் தொழிற்சாலை ஒன்றின் மாணேஜிங் டைரக்டர். பென்னி அவர் மனைவி. என் பண்ணிக் கொண்டு இருக்கிறான். அனிதா பி. எஸ்ஸி இரண்டாம் ஆண்டு என்று பாடி பாரதி, கற்பின் நினைவிலங்கியல் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறாள். உயர்த்தி விட்டார்."

“குட்மார்னிங் அப்பா” என்றபடி தன் புடவைத் தலைப்பைப் பட்டைக் கொண்டே படிகளில் இறங்கி வந்தான். மெளனமாகப் பேசுகின்றி சாப்பிட்டபேசினால் அப்பாவுக்குப் பிடிக்காது. “கை என்னவோ மல்லிகைப் பூ, இட்டி அனைந்து கொண்டு இருந்தாலும் மனம் மாலைப் பொழுதை எதிர்பார்த்துக் காது

மாலையில் கடற்கரை தனி அழகுடன் இருந்தது. மீண்டும் மீண்டும் எவ்வளவு பிடிக்க வரும் பாவனையுடன் வந்து, கிடைக்காமல் கடலுக்குள்ளேயே திரும்பிப் போகின்றிருந்தன அவைகள். விக்டர் பேசவில்லை. நிறைய தடவைகள் அனிதா, விக்டர் என்று மணலில் எழுதி எழுதி அழித்துக் கொண்டிருந்தான். விக்டர் தோற்று முரடே தவிர, மனசில் பஞ்சுபட்டாலே வலியால் துடிக்கும் அளவு மென்மையான அயர்ன் பண்ணும்போது தவறுதலாக நுனி மடங்கிவிட்டால் கூட அதையே நினைத்து நாளைக் கழிக்கும் அளவு ரொம்ப லென்ஸிடிவ்டைப்.

“என்ன இன்னிக்கு முட் அவுட்டா?”-அனிதா, “இல்ல இன்னிக்கு திரும்பத் திரும்ப இன்ஸிடெண்ட் என் மனசை ஆக்கிரமிக்குது. இப்போதும் அதைத்தான் நினைச்சிட்டே தேன்” அவசரமாய்ச் சொன்னான் விக்டர். “அப்பிடி என்ன? என்னைவிட முக்கிய பொய்க் கோபத்துடன் முறைத்தான் அனிதா.

“காலை எங்க வீட்டு கார்ட்ஸ் ஒரு சின்ன கிளிக்குஞ்சு உட்கார்ந்தது. ரொக்கஷ்டப்பட்டு ஸ்லோவா மூவ் பண்ணிக் கிட்ட போனேன். என்னை ஒண்ணும் பண்ணாதேன்” என்கிற மாதிரி பார்த்தது. அதனோட இறகுல அடிப்பட்டிருந்தது. பாவம், தாலேந்து மனசே சரியில்லை. அதனால இன்னிக்குக் காலேஜில் சரியா லெக்சர் குட கூட முடியலை” குரல் கம்மச் சொன்னான் விக்டர்.

“ஐய...சரிதான், இப்படியே எல்லாத்துக்கும் நீங்க கவலைப்பட்டுக்கிட்டு இடு எப்பிடி? நாம இப்படி சந்திக்கிறது கிளிக்கு அடிப்பட்டதையும் மைனாவுக்கு மயக்கம்மீதையும் பற்றிப் பேசலா? அப்பறம் நம்மைப் பற்றி யார் கவலைப்படுவாங்க?” அலுத்துக் கொண்டே சொன்னான் அனிதா.

“உனக்கு என்ன ஆச்சு இன்னிக்கு! கோவம் வரட்டுமான்னு மூக்கு மேலேயே ரொப்பின்னுக்கிட்டு இருக்கு? எனி பிராப்ளம்?” விக்டர்.

“கிட்டத்தட்ட ஒரு வாரமாவே பென்னி என்னுடன் சரியாய் பேசறதில்லை. என் பாவையை நேராய் சந்திக்கிறதில்லை. அப்பா ஏதோ சொல்லியிருக்கார். அப்பா என்கூட சரியாய்ப் பேசறதில்லை.” வருத்தம் தொனிக்க அவள் சொன்னதைக் கேட்க விக்டர் துடித்துப் போய்விட்டான்.

“பென்னிக்குத்தான் நம்ப மேட்டர் தெரியுமில்லை? அதைப்பற்றி நண்பர்கள் மாய்க் கேள்விப்பட்டு ஏதாச்சும் கேட்டிருப்பார்.” “அதுக்கு என்கிட்ட ஒருவாரமாய் பேசாமலிருக்கணும்?” “கிட்டத்தட்ட அழும் நிலைக்கு வந்துவிட்ட அவளைச் சிரிக்கவைக்கப் பேச்சை மாற்றினான். “மழை வரமாதிரி இருக்குதில்லவ?”

அன்றிரவு சாப்பாட்டை முடித்தபின் “அனிதா—உன் கூடக் கொஞ்சம் பேசணும். என்றான் பென்னி.

“என்ன? ரொம்ப அவசரமான விஷயமா?” “எஸ்...என் ரும்லேயே பேசலாம் வரா மாடி ஏறினார்கள்.

இவர்கள் மாடி ஏறுவதற்குள்ளாக அவள் மனதைப் பல்வேறு எண்ணங்கள் ஆக்கிரமித்தன. அந்த நேரத்தில் மூளைக்குள் ஆயிரம் ஓயர்களைத் தாறுமாறாக யாரோ சிசுவைத்துவிட்டது போன்ற உணர்வில் ஒரு நிமிடம் திணறிப் போய் விட்டான் அனிதா.

“அனிதா...அப்பா உன்னை மேயர் சவரிமுத்துவோட பையனுக்கு நிச்சயம் பண்ணப் போறாங்களாம் எனக்கும் இதைக்கேட்டதும் ஷாக்தான். உன்விஷயம் எனக்கு நல்லாவே தெரிஞ்சிருந்தாலும் அப்பாவை எதிர்த்து எனக்குப் பேசத் தெரியலை. முடியலை அப்பா உன் முடிவைச் சொல்றதுக்கு ஒரு வாரம்தான் டயம் குடுத்திருக்கார்.”

“பென்னி நீ என்ன சொல்றே” ஏறக்குறைய கத்தியே விட்டான். “என்னால் முடியாது அவரைப் பிரியறதுங்கறதைக் கனவுலயும் என்னால் நினைக்க முடியலை. அவர் மனசை நோக்க மாட்டேன்” என்று கோபத்துடன் சொன்னான் அனிதா.

“அனி...உனக்கு அப்பாவோட கோபம் தெரிஞ்சிருந்து இப்படிச் சொல்றியே, நீ பென்னியோட பழகறது தெரிஞ்சா, அவர் முடிவு என்னங்கறது உனக்குத் தெரியாதா?”

“பென்னி! மேயரோட பிள்ளைக்கு எத்தனையோ பேர் பெண் குடுப்பாங்க. ப்ளீஸ்... அப்பா கிட்டே எனக்கு இப்பக் கல்யாணமே வேண்டாமனு சொல்லிடு” அழ ஆரம்பித்தான் அப்பா.

“அப்பா உன்னை நம்பி அவங்ககிட்ட ப்ராமிஸ் பண்ணிட்டார். நீ இப்ப மாட்டேன்னு சொன்னா அப்பாவோட மதிப்பு மரியாதை எல்லாம் என்ன ஆகிறது?”

“என் மனசு எப்பிடி பாடுபடறதுன்னு கூடவா உனக்குப் புரியலை அப்பாவோட மதிப்பு மரியாதை எல்லாத்தையும் விட என் மனசு...” கேவினான்.

“அப்பாவோட அந்தஸ்து என்ன ஆகிறது? நம்ம குடும்ப கௌரவமனு சொன்னதுக்கு அப்பறமும் இப்படிப் பேசறது உனக்கே நல்லாயிருக்கா?”

“அதுக்காக முன்னே பின்னே தெரியாதவனோட, என் விக்டருக்கு துரோகம் பண்ணிட்டு என்னால வாழ முடியாது. என்னையே தன் கண்ணுக்குள் வச்சக் காப்பாத்தர வரை என்னால் மறக்க முடியாது...”

“உன்னைவிட பெரியவன் நான். நான் ஒழுங்கா இல்லை? இவ்வளவு திமிராய்ப் பெத்த அப்பாவையும் அண்ணாவையும் எதிர்த்தா பேசறே?” அதிகமாய் எரிச்சல் பட்டான்.

“நீயே இப்படிப் பேசறியே? முதல்ல நீதானே அவரை எனக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைச்சே? எங்க நட்பு காதலா வளர்ந்ததுக்கு நீயும்தான் தூண்டுகோல் அப்போதே கண்டிச்சிருக்கலாமில்லே? இப்படி வேரில் வென்னீரைப் பாய்ச்சறியே?”

“அதுதான் இப்பக் கண்டிக்கறேன்.”

“ஓலேட்”

“எத்தனை மாசமா அவனோட பழகறே?”

“எட்டு”

“உன்னைப் பதினெட்டு வருஷமாய் வளர்க்கற அப்பாவை விட, எட்டு மாசமாய்ப் பழகற அவன்தான் முக்கியமா?”

“அவர்தான் எனக்கு முக்கியம். அவர்தான் ஓசத்தி. என்னைத் திரும்பத் திரும்பக் கம்பல் பண்ணாதே. தயவு செய்து என்னைத் தனியா விட்டுட்டுப்போ.”

“நீ புடிச்ச முயலுக்கு முணை காலுன்னு இருக்காம புத்திசாலித்தனமாய் நடந்துக்க” அவள் முடிக்கும் முன்னே இவள் ஏதோ பேச ஆரம்பிக்க—அவள் கீழிறங்கிப் போனான்.

மறுநாள் அவள் விக்டரை ஹோட்டலில் சந்தித்தபோது நேரடியாய் விஷயத்தைச் சொல்லி விட்டான். “அப்பா வேற இடத்தில் கல்யாணத்தை என்னைக் கேட்காம ஏற்பாடு பண்ணிட்டார். நேத்தி விவரமாய் பென்னிதான் சொன்னான்” அழுதான் அனிதா.

"அதற்கு நீ என்ன சொன்ன?" மனத்தில் ஆடிப்போய் விட்டானென்று குரலில் தெரிகிறது.

"அண்ணாகிட்டே எத்தனையோ சொல்லிப் பார்த்தேன். இப்ப கல்யாணமே எனக்கு வேண்டாம். வெஞ்சிப் பார்த்துட்டேன். மதியானம் அப்பாகிட்டே பேசினேன். அதனால்..." அவளை ஏறிட்டுப் பார்த்த விக்டர் அவள் கண்கள் நிலைத்த இடத்தைப் பார்த்து தானும் சுத்தமாய் அதிர்ந்தான்.

இவர்களுக்கு எதிர் டேபிளில் அனிதாவின் அப்பா வந்து உட்கார்ந்தார். இவர்களைக் கவனித்தாகத் தெரியவில்லை. ஏதோ தீவிரமாகத் தன் தொழில் பற்றி நண்பர்களுடன் பேச ஆரம்பித்தார்.

அவசரமாக வெளியேறினார்கள் இருவரும். அவனிடம் பிறகு பேசுவதாய்ச் சொல்லி விட்டு நடுங்கியவாறு விட்டுக்குப் போனார். பன்னிரண்டு மணிக்கு அப்பாவின் கமிட்டி விட்டில் நுழையும்போதே கேட்டில் பார்த்துவிட்ட அனிதா, அப்பாவே வந்து கூப்பிட்டு வரை கதவைத் திறக்காமல் தூங்குவது போல் இருந்தார். அப்பா நேராய் விஷயத்துக்கு வந்தார்.

"என்னம்மா...கல்யாண ஏற்பாடுகள் பண்ண ஆரம்பிக்கலாமா?"

"வ...வந்துப்பா...எனக்கு இப்பக் கல்யாணமே வேண்டாமே."

"எல்லாப் பெண்களுமே வழக்கமாய்ச் சொல்லுதுதான். நான் சவரிமுத்துவாக்குக்குக் குடுத்துட்டேன்."

"அவர் பிள்ளைக்கு வேற நல்ல இடமாய்ப் பார்த்துக்கச் சொல்லுங்கப்பா"

"என் கௌரவம் என்ன ஆறது?"

"அப்ப நாள்..."

"தெரியும். நீ பழகற பையனைப்பற்றி எல்லாமே தெரியும். அந்த ஏழையை நான் பார்த்திருக்கிற பையன் எத்தனையோ பெட்டர். நீ இன்னனைக்கு என் கண்ணு மூலம் அடிபயந்து ஓடினதும் தெரியும்."

"அப்பா..."

"நான் சொல்லவனைத்தான் நீ கட்டிக்கணும்."

"அவரை நான் எவ்வளவு ஆழமாய்க் காதுவிக்கிறேன்னு..."

"அதைவிட ஆழமாய் அவனைப் புதைக்கவும் எனக்குத் தெரியும்"

"அவருக்கு நல்ல குணமிருக்கு. என்னைத் தன் உயிரைவிட மேலாய் நேசிக்கிறான். என் மனசை நல்லாய் புரிஞ்சிட்டு இருக்கார்."

"அவங்க கிட்ட பணம் இல்லையே. நம் அந்தஸ்துக்கு இதைவிட நல்ல பையன் செலக் பண்ண உனக்குத் தெரியவையே."

அந்த நேரம் பார்த்து விக்டர் வருவான் என்று அவனும் எதிர்பார்க்கவில்லை. அவரும் அதை விரும்பவில்லை. அவனை நேராய்ப் பார்த்த கோபத்தில் எரிமலையான மாத்யூ.

"சார்...உங்க பெண்ணை நான் கல்யாணம் செய்துக்க விரும்பறேன். நாங்க சிறுதரை ஒருத்தர் மனமார நேசிக்கோம்..."

"உன்னைப் போன்ற பிச்சைக்கார பயலுக்கு அவனைக் கொடுக்க முடியாது. உன் எங்க வீட்டுக் கார்ப்பெட்ட வாங்கற அளவுபணத்தில் கூட்டி வரன் வாங்கிக்க முடியாது. இந்த பிச்சைக்காரனுக்கு என் மகன் நிச்சயமாய், மனைவியாக முடியாது. கூடாது. போய்

வெளியே" இது மட்டுமா! அவர் மேலும் அள்ளி வீசிய அனல் கக்கும் கனல்துண்டுகள் அக்கினிக் குண்டமாய் அவன் காதுகளில் விழுந்தன. இதைக் கேட்க அவன் மனதில் திடம் இல்லை. இதுவே அவனைக் கடைசி முறையாய்ப் பார்க்கப் போகிறோம் என்று அறியாமலேயே கண்கள் நயாகராவைக் கண்ணத்தில் வழியச் செய்ய, ஜன்னல் வழியே கண்களால் மன்னிப்புக் கோரிக்கை குவித்தார். அவனைக் கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளாத குறையாய் விரட்டினார் அப்பா.

அதன் பிறகு அனிதாவின் அப்பா பேசிய வார்த்தைகள் ஒவ்வொன்றும் பணத்தைச் சம்பாதிப்பதில் வெறியன் ஆக்கின. செய்தித்தாள் மூலம் வளைகுடா நாடுகளுக்கு என்ஜினியர் தேவை என்றறிந்து விண்ணப்பித்தான். அதுதான் அவனுடைய பிரகாசமான வாழ்விற்கு ஆதாரக்கனல் பொறி ஏழு வருடக் காண்ட்ராக்டில் ஈரானுக்குப் போனான். அனிதாவுக்கு சன்பென்ஸாக இருக்க வேண்டும் என்று அங்கு போய்க் கடித்து எழுதியது தான் அவன் வாழ்விலேயே மற்றொரு திருப்பமாக அமைந்தது.

அதற்குள் அனிதாவின் குடும்பத்தில் எத்தனை நிகழ்ச்சிகள் நடந்து முடிந்து விட்டன! ஓரே வாரத்துக்குள் கல்யாண ஏற்பாடுகள் அனைத்தையும் செய்வதில் அவசரம் காட்டினார்கள். புடவைகள் வாங்கி, நகைகள் ஆர்டர் செய்தனர் மனத்தின் கோட்டை நிறைந்த வேகத்தில் எதிலுமே ஆர்வமின்றி இருந்தார் அனிதா. அப்போதுதான் அவசரமாக கான்ஸ்பர்ன்ஸூக்காக அப்பா சிங்கப்பூர் போக நேர்ந்தது. கூடிய விரைவில், சொந்தத்தில் ஒரு சின்ன நர்ஸிங்ஹோம் நிறுவும் உத்தேசத்தில் இருந்த பென்னியும் அதற்கான சிலபொருட்கள் வாங்க அப்பாவுடன் போக வேண்டியிருந்தது. மாப்பிள்ளை விட்டார் நாளைக்கு எதுவும் அவதூறு பேசக் கூடாதே என்று, வயசுப் பெண் வீட்டிலிருக்க வேண்டாமென்று அனிதாவை உடன் அழைத்தார்கள். பிடிவாதமாக மறுத்தார். இந்தச் சின்ன விஷயத்தில் விட்டுக்கொடுத்தால்தான் கல்யாணத்தன்று ஏதும் தகராறு செய்யாமல் இருப்பாள் என்று இவளை விட்டு விட்டே பயணம் மேற்கொண்டனர் இருவரும்.

அனிதாவே அடுத்தவாரம் அப்பாவுக்கும் அண்ணாவுக்கும் நேர்ந்த கதியைப் பேப்பர் பார்த்துத்தான் அறிந்தார். சாரமான விமான விபத்து இருவரையும் பலிவாங்கியிருந்தது. சந்தேகத்துக்கு இடமின்றிப் பேப்பரில் லிஸ்ட் போட்டிருந்தார்கள்.

அடுத்த நாளே, வேறெதையும் பற்றிச் சிந்திக்கக்கூடத் திராணி இல்லாதவளாய் இந்த முடிவுக்கு வந்து விட்டார். அந்த நிலையில் வேறு என்னதான் செய்யமுடியும் ஒரு பெண்ணால்? விக்டர் எங்கு இருக்கிறான் என்று எத்தனை முயற்சி செய்தும் தெரியவில்லை. அப்பாவும் அண்ணாவும் ஓரேயடியாய்ப் போய்விட்டார்கள். அப்பா இறந்ததனால் கிடைத்த காம்பன்சேஷன் தொகையையும் சொத்துக்களையும் விழியழந்தோர் பள்ளிக்கு நன்கொடையாய் அளித்தார். அதன் பிறகுதான் இந்தப் பாதையைத் தேர்ந்தெடுத்தார்.

பாவம் விக்டர், எத்தனை கடிதம் எழுதியும் அது தன்னிடமே திரும்பி வந்த மர்மம் புரியாது விழித்தான். கைகள் கட்டப்பட்ட மாதிரி ஏழு வருடங்கள் பிசாசாய்ப் பணம் சம்பாதித்துக் கொண்டு இதோ இன்று காலை இந்தியாவைத் தொட்டு விட்டான். அவன் ஒரு சுத்தமான கிருத்தவன். முதலில் சர்ச்சுக்குச் சென்று கர்த்தருக்கு நன்றி தெரிவித்த பின்தான் எல்லாமே. வெகு நாட்கள் கழித்துத் தன் ஊருக்குத் திரும்பிய சந்தோஷத்தில் சர்ச்சின் பெயரைச் சொல்லி டாக்ஸியில் ஏறி உட்கார்ந்தான்.

அதே நிமிடம்—

கர்த்தரின் காலடியில் தன் வாழ்வை அர்ப்பணித்து மோதிரம் பெற்றுத் தன்னை முழு சன்யாசினியாக ஆக்கிக் கொண்டார் அனிதா. இனிமேல் அவன் மனதில் பாபம் கிடையாது; காதல் நினைவுகள் கிடையாது; களங்கம் கிடையாது. தேவன் காலடியில்

காலமெல்லாம் அந்த வெண்மலர் மக்களுக்கு சேவைசெய்யக் காத்திருக்கிறது. இதுதான் இனி அவள் வாழ்க்கைப் பயணம்.

இது எதையுமே எதிர்பார்த்திருக்காத விக்டர், கர்த்தருக்கு நன்றி தெரிவிக்க—அனிதா தனக்குத் திரும்பவும் கிடைக்க வேண்டும் என்று வேண்ட. அதே சர்ச்சுக்குள் நுழைந்து கொண்டிருந்தான்.

மதர் சுபீரியருடன் வெளியே வந்த அனிதாவை 'ஸ்டிராக'ப் பார்த்த விக்டர் கண்களில் சகாராவைக் காலம் பூராவும் தேக்கிக் கொண்டான்.

மெளனராகம்

இதய வசந்தங்கள்
விதவையானதால்,
உள்ளத்து உற்சாகம்
உடன் கட்டை ஏறியது.

என்

இதய வீணையின்
உதய ராகங்கள்
அவரோகண
அஸ்தமனத்தில்
ஓர்

அவஸ்தையாள
அபஸ்வரம்

என்னும் பொங்கும்

துக்க சாரலுக்கு

தூக்கு மரங்கள்

கூடத்

துணை போக

மறுத்தள.

மெளனராகங்கள்

எனக்குப்

பழக்கமாகிப் போனதால்

உயர்வான சங்கீதத்தைக்

கூட

என் செவிகள்

உணரும் சக்தியற்றவைகளாக

உறங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

இன்னும்!

எஸ். வைஜயந்தி

முதலாமாண்டு வரலாறு

தூது

ஓ...தலைவா!

என் காற்றுக் கடிதங்கள்

உள்ளிடம் சேரவில்லையோ!

என் மேகச் சோகங்கள்

உனக்குப் புரியவில்லையோ!

என் கண்ணீர்த் தூறல்கள்

உள்ளிடம் விழவில்லையோ!

என்மனத்தின் துயரை

தென்றல் தெரிவிக்கவில்லையோ!

இருந்தும் ஏன் இந்த மெளனம்.

ரா. கீதா ராணி

முதலாமாண்டு வணிகவியல்

கரை சேரா ஓடங்கள்

அலை பாயும் சிந்தனைகள்,
அன்னைக்கு ஏங்கும் மழலைகள்,
இராகம் தேடும் கானங்கள்,
இசைபாடும் வண்டிணங்கள்,
உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட ஊனங்கள்,
வாடிப் போகும் பூவினங்கள்,
கனாக் காணும் நெஞ்சங்கள்,
கண்ணீர் ஏர்த்தும் கன்னங்கள்,
மலரில் தோன்றும் நறுமணங்கள்,
மணவறை காணாத மல்லிகைகள்,
செல்வம் சேரும் சொந்தங்கள்,
குகம் தேடும் சோகங்கள்,
சிரிக்க மறந்த இதயங்கள்,
தாகம் தீர மோகங்கள்
—இவை என்றும்
கரை சேரா ஓடங்கள்.

வே. சரஸ்வதி
மூன்றாமாண்டு, இயற்பியல்

வழித்துணை

கடினத்துடன் தாம்சேர்த்த
காசநனைக் கணநேரத்தில்
விருப்பமுடன் தாங்கொடுத்து
இன்பம்தான் பெறநினைத்து
கடும்வெயிலில் உடல்கறுத்து
களைப்பினையும் தான்மறந்து
கணக்கிலா கூட்டத்திலும்
கரையேறி முள்வந்து
கன்இமைக் கொட்டாது
களிப்புடன் படந்தினையே
கண்டபின் வருமயர்வை
கன்கூடாக அனுபவித்து
நம்மையே நாம்நொந்து
நம்வீடு செல்லுங்கால்
நம்பின்னால் தலைவலியும்
வழித்துணையென வந்திடுமே!

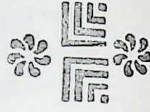

ஜி. சிதாஞ்சலி

முதலாயாண்டு வணிகவியல்

இரா காமாட்சி
முதலாயாண்டு புள்ளியல்

கண்ணாடிப்பிய

கரன்சி நோட்டுகளால்
கனவில் புரண்ட அவன்
கதிரவன் எழுந்திருக்க
தானும் எழுந்திருந்தான்
அன்பொடு மனைவிதந்த
காப்பியின் வெறுமணத்தால்
'காண்டரை' பார்க்காமலே
கண்டுபிடித்தான் மாதத்தின்
கடைசி தேதியன்று.

மாணவர்களும், India Today காத்தியும்

“சொன்னபடி செயல் நடந்தார்
பின்புறப்போல இல்லைவெனும் கோகன்
நாள் கரம்சந்த காந்தி, இந்தியத்தாய்
உலகினுக்கு சந்த செய்வம்” என்று
நாமக்கல் கவிஞர் பாராட்டுவதைப்
போல, பாரதத்தாய் சன்நெடுத்த பெரு
மக்களில் ஒருவர்தான் காத்தியடிகள்.
இவர் ஒரு மதத்தைத் தோற்றுவிக்கா
விட்டாலும், மக்கள் வாழ்வதற்கும் மாண
வர்கள் பின்பற்றுவதற்கும் சிறந்த வழி
காட்டியாக வளர்ந்து காட்டினார். அவ
ருடைய வாழ்க்கை நெறிகள் அவரால்
பின்பற்றப்பட்டவை, பிறரால் பின்பற்

புள்ளி கவிஞர் கவிஞர் கவிஞர்
யோகன் தோகன் தோகன் தோகன்
யில்தான். தோகன் தோகன் தோகன்
குண்ட பாராட்டுவதைப் போல, பாரதத்தாய்
போது. தோகன் தோகன் தோகன்
வழிவட்டுத் தோகன் தோகன் தோகன்
னும் பெரிய பாராட்டுவதைப் போல, பாரதத்தாய்
அவர் இந்திய தோகன் தோகன் தோகன்
அரசியலுக்கு ஒரு மதத்தைத் தோகன் தோகன் தோகன்
தார். சத்தியத்தையும், நம்பிக்கையையும்
இந்திய தோகன் தோகன் தோகன்
கொண்டு வந்தபடி காத்தியடிகள் வந்த
எடுத்துக் காட்டினார். இவர் இந்திய

தங்களைப் பயன் படுத்தி சாதிக்க முடியாத எதையும் சாதிக்கலாம் என நிரூபித்துக் காட்டினார். எனவேதான், அவர் போதித்த நெறி, அவர் வாழ்ந்து காட்டிய நெறி காந்தியம் என்றும், காந்தியக் கொள்கை என்றும் போற்றப் பட்டு வருகிறது.

காந்தியமும், மாணவர்களும்:

உலகில் வாழப்பிறந்த அனைவரும் மத, இன வேறுபாடின்றி அவருடைய நெறியைப் பின்பற்றலாம் என்றாலும், குறிப்பாக மாணவர்கள் காந்தியத் தத்துவத்தைப் பின்பற்றினால் இந்தியா, உலக அரங்கிலே விடிந்தகு முறையில் முதலிடம் பெறலாம்.

நெறியாமல் செய்த தவறுகளைத் தெரிந்து தெளிதல்:

உலகில் வாழப்பிறந்த ஒவ்வொருவரும், ஏனோ, தானோ வாழ்க்கை என்றில்லாமல், இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்பதற்கு காந்தியின் கொள்கைகளைப் பின்பற்றலாம். காந்தியி, தன் வாழ்க்கையில், தன் குடும்பத்தின் பழக்க வழக்கங்களுக்கு மாறாக மாமிசம் உண்ணல், புகை பிடித்தல், திருட்டு வேலை முதலியவற்றை நண்பர்களின் சேர்க்கையால் செய்து வந்தார். பிறகு காலப்போக்கில் அது தவறு என்று உணர்ந்தபின், அத்தவறுகளை எல்லாம் தந்தையிடம் நேரில் சொல்ல முடியாமல், ஒரு தாளில் எழுதி வைத்துத் தான் திருந்தி விட்டதாகவும், ஆதலால் தன்னை மன்னித்து விடுமாடியும் வேண்டுகோள் விடுத்தார். அவ்வாறு தந்தையால் மன்னிக்கப்பட்டபின், மீண்டும் வாய்ப்புக் கிடைத்தபொழுதுகூட, அத்தவறுகளைச் செய்யாமல் தன் திருத்தத்தைக் காட்டினார். உதாரணமாக, இங்கிலாந்திற்கு

மேல் படிப்பு படிக்கச் சென்றபோது தன் தாய்மடம் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை (மதுவைத் தொடேன், மாமிசம் உண்ணேன், பிறமங்கையரை நாடேன்) இங்கிலாந்திலிருந்து திரும்பும் வரையும் பாதுகாத்தார்.

எனவே, தவறு செய்வது மனித இயல்புதான் என்றாலும், அது தவறு என்று தெரிந்தபின், மீண்டும் அத்தவற்றை நாடித் தேடிச் செய்யாமல், வாய்ப்பு அமைந்த போதும், செய்வதைத் தவிர்த்த அந்த மனோதிடத்தை, நாமும் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டாவா?

உண்மையைக் கடைப்பிடித்தல் :

அரிச்சந்திர நாடகமும், சிரவன நாடகமும் அவருடைய உள்ளத்தில் சில கொள்கைப் பிடிப்புகளை ஏற்படுத்தின. அதனால், உண்மையைப் போற்றி, அதற்குரியவராக வாழ்நினைத்த அவர், சிறுவயதிலேயே இச்சொள்கைகளைக் கடைப்பிடிப்பதில் எவ்வளவு உறுதியாக இருந்தார் என்பதனை ஒரு சான்றிள் மூலம் அறியலாம். ஒரு முறை அவர் பள்ளியில் படிக்கின்றபோது, ஆண்டுத் தணிக்கை நடைபெற்றது. வகுப்பிற்கு வந்த ஆண்டாய்வாளர் சில வார்த்தைகளைச் சொல்லி எழுதச் சொன்னார். அந்த வார்த்தைகளில் ஒன்று காந்திக்குப் புரியவில்லை. அதனால் எழுதவில்லை. அதைக் கண்ட ஆசிரியர், காந்திக்குப் புத்தகத்தைப் பார்த்தி எழுதும்படி சைகை காட்டினார். ஆனால், ஆசிரியர் வாய்ப்புத் தந்த போதும், முறையற்ற அச்செயலைச் செய்து அதன் மூலம் பெருமைபெற அவர் விரும்பவில்லை.

ஆகவே, இன்றைய மாணவர்களே! பெரியவர்களாய் இருந்தாலும், தவறான வழிகாட்ட அமையும்போது

அதை ஏற்றுச் செயல்படுவது சிறப்பில்லை என்று உணர்வீர்களாக!

தன்மானம் காத்தல்:

ஒவ்வொரு மனிதனும் ஓர் எல்லை மீல் தன்மானம் இழக்காமல் வாழ வேண்டும். அதற்காகப் போராடும் மனோபாவம் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். தென்னாப்பிரிக்காவில் ஒரு முறை அவர் பயணம் செய்தபோது, முதல் வகுப்பு கட்டண வசதி பெற்று, அப்பெட்டியில் பயணம் செய்தவரை பரிசோதகர், கட்டணம் கட்டி அனுமதி பெற்றாலும், கருப்பனுக்கு உரிமையில்லை என்று பலவந்தமாக அவரை கீழே இறக்கிவிட, அவ்வாறு செய்தவர்களை அது தவறு என்று உணராமாறு செய்வதற்கு, அவர் சத்யாகிரகம் செய்து அந்நாட்டு அரசாங்கத்திற்கு அதை உணர்த்தி, அந்நிலையை மாற்றச் செய்தார். அத்தன்மானம் காத்தல்தான், இந்தியாவின் விடுதலைப் போராட்டத்திற்குத் தூண்டுகோலாக அமைந்தது.

இன்றைய மாணவர்களே! தன்மானம் காத்து, சிறந்து வாழ வேண்டிய நாம் அதைப்பற்றிச் சிறிதேனும் கவலை படுகிறோமா? தன்மானம் எது என்று தெரியாத நிலையிலேயே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இந்நிலை மாற வேண்டுமானால், காந்தியச் சிந்தனை வளர வேண்டும்.

நேரம் வீணாக்காமை :

அவர் விவரம் தெரிந்த காலத்திலிருந்து, காலத்தை வீணாக்கியதில்லை. பொழுதைப் பயனுள்ள வகையில் கழித்தார். தினமும் அரைமணி நேரம் இராட்டையில் நூல் நூற்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் செய்து கொண்ட

படி, இரவு வீடு திரும்புவதற்கு எவ்வளவு நேரமானாலும், அதைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல், ஓர் அரை மணிநேரம் நூல் நூற்றபின்னர் தான் உறங்குவார். அந்த இரவு நேரத்திலும், மற்ற பிரமுகர்கள், பார்வையாளர்கள் வந்து உரையாடிக் கொண்டிருந்த போதிலும், தன்னுடைய பணியைச் செய்துகொண்டே உரையாடிக் கொண்டிருப்பார்.

எனவே மாணவர்களே! சோம்பிக்கிடந்து, விடலைகளாய் வாழ்வதைவிட, கடமைகளை வகுத்துக்கொண்டு செயல்பட்டு வாழ்வது நமக்கும், நம்மைச்சார்ந்தோருக்கும் நன்மை பயக்காதா?

குறித்த காலம் தவறாமை:

காந்தியடிகளின் முக்கிய நடைமுறையில் ஒன்று காலந்தவறாமை. எந்த ஒரு செயலையும் திட்டமிட்டபடி செயல்பட வேண்டும் என்பதில் தீவிரம் காட்டியவர். அதற்காகவே, தன் கழுத்தில் தொங்கு கடியாரம் ஒன்று வைத்திருந்தார். கைக்கடியாரத்தைவிட, தொங்கு கடியாரம் அவருக்குக் கடமை ஆற்றுவதில் மிகுந்த துணையாக இருந்தது. ஒரு சமயம், ஓரிடத்தில் நடைபெறும் பொதுக் கூட்டத்திற்குக் காரில் சென்று கொண்டிருந்த பொழுது, கார்பழுதைத்ததால், அதைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், வழியில் சென்று கொண்டிருந்த ஒருவரின் சைக்கிளைக் கேட்டுப் பெற்று, தானே ஓட்டிச் சென்று, குறிப்பிட்ட நேரத்தில் நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டார் என்றால், அவருடைய காலம் தவறாமை எவ்வளவு சிறந்து விளங்கியது என்பதை இதனால் அறியலாம்.

மாணவர்களே! நம்முடைய பண்புகளில் ஒன்று காலந்தவறாமை

என்பதை உணர்ந்து அதைப் போற்றிக்
கடைப்பிடிப்பீர்களாக!

முடிவுரை :

ஆகவே, அவருடைய வாழ்க்கையை
ஆய்ந்து கொண்டு போனால், இன்றைய
மாணவர்களுக்கு, ஏன் நாளைய மாண
வர்களுக்கு வேண்டிய அனைத்தும்
கிடைக்கும். அவர் எழுதிய சந்திய
சோதனையைப் படித்து, இன்றைய
மாணவர்களுக்குத் தேவையான அத்
தனை கருத்துக்களையும் ஏற்றுக்
கொண்டு நடந்தால் சிறந்த பயனைப்
பெறலாம். நம்நாட்டுப் பொருள்களின்
மீது மதிப்பு வைத்தல், நம்நாட்டுப் பண்
பாட்டைப் போற்றுதல், மொழிப்பற்று,
நாட்டுப்பற்று வைத்தல், தன் தேவை
களைத் தானே சுயமாகச் செய்து
கொள்ளுதல், எதற்கும் பிறரைச்
சார்ந்து வாழாமை, பொறுமை, சகிப்புத்

தன்மை, விட்டுக் கொடுத்தல், நியாயத்
திற்காகப் போராடுதல், உண்மையைப்
பாதுகாத்தல் போன்ற பல பண்புகளை
நாம் பெறலாம். இன்றைய மாணவர்க
ளுக்கு, இளைஞர்களுக்கு இப்போ
துள்ள தலைவர்கள் காட்டும் நெறியை
விட, வாழ்ந்து மறைந்த காந்தியடிக
ளின் சிறந்த நெறி உன்னத வழிகாட்
ட்டும். அரசியல், சமயம், இல்லறம்,
தொழில், கலை, வழிபாடு, எதுவாக
இருந்தாலும், அவற்றை எல்லாம்
தொட்டுக் காட்டிய காந்திய நெறியை
இன்றைய மாணவர்கள் போற்றி
அதைப் பின்பற்றி நடந்தால், வல்லரசு
நாடுகளைவிட, விரைந்து, விழு
கொண்டு எழுந்த ஜப்பானைவிட, விண்
வெளியுக்கத்தில், வியத்தகு சாதனை புரி
யும் ரஷ்யாவை விட, இந்தியா உலக
அரங்கில் எல்லா நிலைகளிலும் ஓங்கி
நிற்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

?.....!

என்

மனத்திரையைக் காண

எத்தனை பேர்

குவிகிறார்கள்!

அதற்காக என்ன

என்

இதயத் தியேட்டருக்கு

'ஹஸ் ஃபுல்' போர்டா

மாட்ட முடியும்?

கி. ச. ஸ்ரீ கோமதி

இரண்டாம் ஆண்டு

ஆங்கில இலக்கியம்.

எஸ். வைஜயந்தி
முதலாமாண்டு வரலாறு.

கி. நவீனா
இரண்டாம் ஆண்டு
தாவரவியல்.

குட்டித் தீவின்
குலவிளக்குகள்

மரணம்
தெய்வம்

செய்த தவற்றிற்கு

மன்னிப்பு தேடிய

மனிதப் பூக்களின்

மயக்கப் பயணம்.

வே. சரஸ்வதி,

மூன்றாமாண்டு, இயற்பியல்.

மௌனம்

மௌனம்

உன் மனம் என்பது

என் உயிர் என்பின்

என்னிடம் ஏன் கோபம்!

உன் நிலையை நானும்-

என் நிலையை நீயும்-

மௌனத்தால் உணர்ந்தபின்

வார்த்தைகள் எதற்கு?

விழிகள் போதுமே-

நலம் விசாரிக்க

பார்வைகள் போதுமே-

பதில் கொண்டு வர.

இலங்கையை ஒளிரச் செய்த

இளந்தமிழ்ச் சூரியனே!

கண்டி எரிகையில்

கண்கலங்க நின்ற நாங்கள்

யாழ்ப்பாணம் எரிகையிலே

எரிமலையாய் குமுறி நின்றோம்!

அழிவிலும் மணக்கும்

சந்தனத் தமிழனே!

சிங்களவர் சீட்டாட

உயிரோடு நீ எரிந்த

ஒளிகூட உதவியதே!

தேயிலை கிள்ளி

தேசத்தை வளர்த்த பெண்களின்

தேகத்தைக் கிள்ளித் தாங்கள்

தேவையைத் தணித்தனர்

ஆம்...

எங்கள் தமிழ் மலர்கள்

சிங்கள மந்தி கையில்!

குட்டித் தீவே!

குட்டிமணியின் குரல்வளையோடு

தமிழினத்தின் குரல்வளையே

அறுபட்டு விடவில்லை!

திருந்திய மனம்

மு. சத்தியபாமா

இரண்டாம் ஆண்டு, தாவரவியல்

சரஸ்வதியும் அவள் தம்பி ராமுவும் தெருவில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். அப்போது அவளுடைய சிநேகிதி கற்பகம் அங்கே வந்தாள்: சரஸ்வதியின் அப்பா சரையில் விழுந்து கிடப்பதாகவும், தான் கடைக்குச் சென்று வரும் பொழுது பார்த்ததாகவும் கூறினாள். இது தினந்தோறும் நடக்கும்கதைதான். சரஸ்வதியின் தங்கை, இரத்தினவேலு கூலி வேலையை செய்பவள். மனைவியை இழந்த அவள், தாயற்ற தன் குழந்தைகளை வளர்க்க மிகவும் திண்டாடினாள். அக்குடும்பம் வறுமையில் வாடியது. குழந்தைகளின் கிழிசல் உடை அவள் மனத்தைக் கிழித்தது, தான் தினமும் கூலி வேலைக்குச் சென்று கிடைக்கும் வருவாயில் குழந்தைகளுக்குச் சாப்பிட ஏதாவது வாங்கி வருவான். அவர்கள் வயிறார ஒருநாளும் உண்டதில்லை.

இத்தகைய வறுமைக் கோட்டில் உழன்று கொண்டிருக்கும் அவன், மனத்திலுள்ள கவலைகளை மறக்கக் குடிப்பான். அவ்வாறுதான் இன்றும் குடித்து விட்டு சரையில் விழுந்து கிடந்தான். குழந்தைகள் இருவரும் ஓடிச் சென்று தந்தையின் மயக்கத்தைத் தெளிவித்துக் குடிசைக்கு அழைத்து வந்தனர். தினமும் ஏதாவது குழந்தைகளுக்குச் சாப்பிட வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டுதான், அந்த உயிரைக் குடிக்கும் வேலையைச் செய்வான். ஆனால் இன்று நண்பன் ஒருவன் வற்புறுத்தலினால் வரும் போதே

குடித்து விட்டு வந்து விட்டான். பாலகுழந்தைகள் இருவரும் வயிறு பிசி உறங்கி விட்டனர். காலையில் காணாமல் விழித்தவுடன்தான் அவனுக்குத் துணிவு செய்த தவறு புரிந்தது. பாவம், குழந்தைகள் சாப்பிடவில்லை யென வருந்தினான், தன்னைத் தானே நொண்டி கொண்டான்.

ஒருநாள் சரஸ்வதி தன் கிழிப்போன ஆடையைத் தைத்துக் கொண்டு வந்தாள். ஒரு இடத்தில் தைத்த மற்றொரு இடத்தில் கிழிந்து விடுகிறது. இதனைப் பார்த்த இரத்தின வேலு கண்களில் நீர் மல்கியது. இக்குழந்தைகள் இருவரும் என்ன பாவம் செய்தனரோ எனக்குப் பிள்ளைகளாய்ப்பிழந்துள்ளனர். அவர்கள் உடலை மறைக்கும் ஒழுங்கான துணி இல்லை. தன் நிலையில் இந்தப் பாழாய்ப்போன வேறு என வருத்தமுற்றான். பிறகு ஏதோ ஒரு முடிவுக்கு வந்தவளானவளியே புறப்பட்டான்.

பஸ் ஸ்டாப்பிங்கில் நிறையகூட்டி வழிந்து கொண்டிருந்தது. அவற்றின் மையே புழுந்தான். ஒரு பெண்மணிகையில் குழந்தையுடன் பஸ்ஸை ஏற்றோக்கிக் காத்திருந்தாள். சமயம் பார்த்து இரத்தினவேலு குழந்தைகளைக் கழுத்திலுள்ள சங்கிலியை அறுத்துக் கொண்டு நழுவி விட்டான். அந்த பெண்ணோ, திருடன் என்று கத்தினாள்.

திருடன் அவ்விடத்தில் இருந்தால் தானே! மறைந்து விட்டான்.

வறுமையின் கொடுமை அவனைத் திருடனாக்கியது. அந்தச் சங்கிலியை நகைக்கடையில் வைத்து கிடைத்த பணத்தில் குழந்தைகளுக்குத் துணியும் தின்பண்டங்களும் வாங்கிக் கொண்டு சென்றான்.

இதற்குள், சரஸ்வதி சாலையைக் கடக்கும்பொழுது வேண்டுமென்றே எதிர் வந்த காரில் மாட்டிக் கொண்டாள். பின்பு மருத்துவமனைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டாள். அவளுக்கு அளிக்கப்பட்ட சிகிச்சையிலிருந்து அவளுடைய கால் மிகவும் மோசமான நிலையிலுள்ளது என்பது தெரிய வந்தது. ஆசையுடன் குடிசைக்கு வந்த இரத்தினவேலுவிடம் அங்கிருந்தோர் நிலைமையைக் கூறினார்கள். உடனே மருத்துவமனைக்கு விசிறந்து சென்றான்.

சரஸ்வதியின் ஒரு காலை அந்தரத்தில் கட்டி நிறுத்தியிருந்தார்கள். அருகில் கண்ணீருடன் சென்ற இரத்தினவேலு, 'ஏனம்மா, இந்த வேலையைச் செய்தாய்' எனக் கேட்டான். அதற்கு

அவள் கண்ணீருடன், 'விபத்து ஏற்பட்டால், நஷ்ட ஈடு கொடுப்பார்கள் என அறிந்தேன். அந்தப் பணத்தினைக் கொண்டு நீங்கள் ஏதாவது ஒரு பெட்டிக்கடை வைத்துப் பிழைத்துக் கொள்வீர்கள். அப்பொழுதாவது இக்குடிப் பழக்கத்தை விட்டு விடுவீர்கள் என்ற நம்பிக்கையில்தான் செய்தேன்' என்றான். மேலும், 'நான் உங்களுக்குப் பாரமாக இருக்க விரும்பவில்லை. ஆகையால், என் உயிரைப் பொருட்படுத்தாது இக்காரியத்தில் ஈடுபட்டேன். என்னால் நீங்களாவது பயனடைவீர்களல்லவா?' என்றான்.

தன் குழந்தையின் வார்த்தைகள் இரத்தினவேலுவின் காதுகளில் ரீங்காரமிட்டது. உடனே தான் திருடிய நகையை மீட்டு போலீஸில் ஒப்படைத்தான்.

பெற்றவர்கள் செய்த பாவம் பிள்ளைகளைச் சென்றடையும் என்பதனை முழுமையாக உணர்ந்த இரத்தினவேலு அன்று புது மனிதனாக மாறினான்.

அதனாலோ?

கி. ச. ஸ்ரீ கோமதி
இரண்டாம் ஆண்டு,
ஆங்கில இலக்கியம்.

எனக்கு நம்பிக்கை!
நான் நினைப்பது
நடக்கும் என்று!
அன்பே!
உன்னை நினைத்தேன்,
அதனால்தானோ
என் இதயத்திலிருந்து
நடந்து சென்றுவிட்டாய்!

தென்றலுக்கும் பகைவர் உண்டு

பா. நந்தினி
முதலாமாண்டு, புள்ளியியல்

நாள்முழுதும் உழைத்திட்டு
நாம்வீட்டையடையுங்கால்
தெவிட்டாத இன்பமது
தென்றலன்றி வேறில்லை!

(ஒரு)தலைவியினைத் தனிமையிலே
தென்றலது தீண்டிவரும்
காதல்தனைத் தானுணர்ந்த
(அத்)தென்றலையே தூதுவிட்டாள்

உறங்கிடும் தலைவனையும்
தானடைந்த அத்தென்றல்
கண்ணெனத் தீண்டிவரும்
தலைவனும் துயிலெழுந்தாள்!

விரைந்தான் தலைவியிடம்
உரைக்கிலன் மிகுதியுமே!
தலைவியவள் தாபந்தனைத்
தீர்த்திட்டான் தலைவனுமே?

செப்பிவிட்டான் தென்றலது
தீண்டியே சொன்னதூதை!
சினங்கொண்டாள் தலைவி
சுபித்திட்டாள் தென்றலதை;

எனக்கே உரிமையான
என்னடிமைத் தலைவனைபே
தீண்டிட உனக்கெள்ள
தீங்காலம் வந்ததுவோ?

தென்றலுக்கும் பகைவருண்டு
இத்தலைவியினைப் போல்வதுவே
உணர்ந்தது உண்மைதனைக்
கெட்டது அதள் செருக்கு.

இரா. க்தா
முன்றாமாண்டு, கணிதவியல்

கொல்லாமை நடைமுறைக்கு ஒவ்வும்

“நல்லாறு எனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங்
கொல்லாமை சூழும் நெறி”

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. வீடு பேற்றினை அடைவதற்குரிய நல்வழியாவது கொல்லாமைகை கடைப்பிடித்து ஒழுக்குவதே ஆகும் என்கின்றார் தெய்வப் புலவர்.

கொல்லாமை என்று குறிப்பிடும்போது அது வெறும் உயிர்கள் கொலைப்படுவதை மட்டும் குறிக்காது, பிற உயிர்களுக்கு எந்த விதிகளும் ஏற்படுத்துதல் கூடாது என்பதையும் உணர்த்தும்.

ஆதி காலங்களில், மக்கள் நாகரீகம் அற்ற நிலையில் காடுகளில் வசித்து வந்தார்கள். அப்பொழுது ஆங்கு கிடைக்கும் காய், கனிகளையும் விலங்கினங்களையும் உண்டு வந்தார்கள், ஆனால் நாகரீகம் வளர்ந்த நிலையிலே நாமும் அவர்கள் செய்த ஜீவஹிம்சையைப் பின்பற்றினால் நமக்கும் அவர்களுக்கும் உள்ள வேறுபாடு நீங்கிவிடும், கற்ற கல்வி பாழ்படும்.

கடவில் உள்ள மீன்கள் உண்ணப்படாத நிலையிலே அவற்றின் எண்ணிக்கை அதிகமாகி, பல துன்பங்களை ஏற்படுத்தும் என்று சிலர் கூறலாம். ஆனால் ஒன்று, அரிய பல ஆற்றல்களைக் கொண்ட மனிதனைப் படைத்த கடவுள் அவனின் இயற்கை மரணத்திற்கும் வழி வகுத்திருக்கும்போது, சிறிய மீன்களின் அழிவிற்கா இயற்கையின் இனிய மரணம் கிடைக்காது. ஆற்றிவு படைத்த மனிதன் அத்தகைய பெரும் பொறுப்பைத் தன்னகத்தே ஏற்றுக்கொள்வது இயற்கையின் செய்கைக்குப் புறம்பானது அன்றோ!

ஒரு பெரிய சக்தியானது நம்மை அடக்கி ஆள்கையில் தான் நாம் எவ்வித தீங்கும், துன்பமும் அடைகின்றோமோ, அதே போன்றே பேசும் சக்திகூட இல்லாத அவ்விலங்குகளும் அல்லல்படும் என்பதை உணர்ந்து விட்டால் எல்லாமே இன்ப மயம்தான்.

காய் கனிகளை உண்பதால் அவற்றின் எண்ணிக்கைக் குறைந்துவிடாதா? என்று சிலர் கேட்பார்கள். ஆனால், அதிலும் இயற்கையின் நியதி உள்ளது. உதாரணமாக ஒரு மாம்பழத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். நன்கு பழுத்த அம்மாம்பழம் அணில், வண்டு போன்றவற்றால் அணுகப்படாததாக உள்ளது எனக் கொள்வோம். நாம் அப்பழத்தைப் பறித்து உண்டோமானால் நாம் வீசி எறிகின்ற கொட்டையிலிருந்து ஒரு மரம் வளர வாய்ப்புள்ளது. அதுவே மரத்திலேயே அழுகிவிட்டால் அந்தச் செடியின் அல்லது மாத்தின் இன வளர்ச்சி குறைகிறது.

சில நியாயவாதிகள், காய். இலை முதலியவற்றை உண்கையில் உயிர் உள்ள அந்தச் செடிகளும் தானே அழிக்கப்படுகிறது. அது பாவம் இல்லையா? என வாதிடுவார்கள். இதற்கு வாரியார், விலங்குகளை உண்கின்றோம்; ஆனால் அதே போன்ற ஒரு விலங்கினை

நம்மால் உருவாக்க இயலுமா? ஆனால் அழகிய செடிகளும் கொடிகளும் அவ்வாறு வலையே, இதனால் நாம் அதன் வளர்ச்சிக்கு வழியாக இருக்கின்றோமே என்று அழகிய விளக்கம் கூறுவார்.

நாகரீகமற்ற மக்களுக்கு அக்காலத்தில் செய்யத் தெரிந்திருந்த தொழிலே வேட்டையாடுதல்தான். ஆனால் இன்றைய நடைமுறை வாழ்க்கையில் வேட்டையாடுதல் என்பது மிகவும் கொடியதாகவும் தேவையற்றதாகவும் உள்ளது.

இவ்வுலக மக்கள் யாராகிலும் சரி அவர்கள் அனைவரும் பேரின்ப நிலையை அடைவதற்கு ஒரு மார்க்கத்தைப் பின்பற்றுபவர்களாகவே உள்ளனர். அந்த மார்க்கத்தையே நாம் மதம் அல்லது அதன் கொள்கைகள் என்கிறோம். மேலும், எல்லா மதத்திலும் கொல்லாமை யின் அவசியம் வலியுறுத்தப்படுகிறது. ஆகவே கொல்லாமை வீடு பேற்றை அடைய சிறந்த வழியாகும். அன்றாடச் செயல்களிலும் நாம் நம் மதக்கொள்கைகளைப் பின்பற்றுகிறோம். அப்படியிருக்க கொல்லாமையை மட்டும் விடுவதேன்? மதங்களில் கொல்லாமை யின் அவசியத்தைக் காண்போம்.

உயிர்களைக் கொல்வதோடு மட்டுமின்றி, அதற்குச் சிறிய தீங்கு இழைத்தாலும் அது பாவம். அத்தகைய கொடிய செயல்களைப் புரிபவன் இறைவனிடம் சேரமாட்டான் என்பது கீதையின் கருத்து. "அஹிம்சோ பரமோ தர்ம" என்பது கீதையிலே கண்ணக் கூற்று. இதுவே இந்து மதக் கொள்கையாக உள்ளது,

சைவ சமயத்திலும் இந்தக் கருத்தே வலியுறுத்தப்படுகிறது. "எவ்வுயிருந் என்னும் போல், எண்ணி இரங்கவும் நின் அருட்கருணைச் செய்யாய் பராபரமே!" என்று உள் முருகப் பாடுகின்றனர்தாயுமானவர். மேலும் ஒரு பாடலில், கொல்லாமை யைக் கடைபிடிப்பவர்களே நல்லோர், என்று கூறும் அவர் மற்றலர்களைத் தீயோர் எனக்கூறுவது நாணுகிறார்.

இவ்வுலகின் ஆசைப் பிழிகளிலிருந்து விடுபட்டு, மக்களின் துன்பத்துயர் நீக்க துறவியுண்ட புத்தமாமுனிவர் தோறவித்த புத்த மதக் கொள்கையிலும் 'ஜீவஹிம்சை' கூடாது என்பதே முக்கிய கொள்கையாக உள்ளது. நொண்டி ஆடு, பனிபீடத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்படுவதை அறிந்த புத்தர், அந்நாட்டு அரசரிடம் சென்று இறைவனால் படைக்கப்பட்ட உயிர்களை அழிக்க ஓர் உரிமையும் யாருக்கும் கிடையாது என்று அறிவுறுத்தி அவ்வாட்டுக்குட்டியினைக் காப்பாற்றினார். அவ்வாறு, ஒரு சிறு உயிருக்கும் துன்பம் தருதல் கூடாது என்று அவர் போதித்தார்.

விவிலியத்திலும் பிற உயிர்களீது கருணைச் செலுத்துபவனே இறைவனைக் காண முடியும். அவ்வாறு செய்தவன் இறைவனால் வெறுக்கப்படுவான் என அறிவுறுத்தப்படுகின்றது.

ஜைனமதத்திலும் இக்கொள்கையே உள்ளது,

மேலும் "பிறர்க்கு இன்னா முற்பகல் செய்யின் தமக்கு இன்னா பிற்பகல் தாமே வரும்" என்பதன்படி சங்கமன்-நீவி இவர்களுக்கு பரதன் செய்த கொடுமையினாலேயே பரதன் கோவலனாக உருவெடுத்தான் மறுபிறப்பில். சமண சமயக் காப்பியமான சிலம்பதிகாரத்திலும் "ஊழ்வினை உருத்து வந்தாட்டும்" என்ற கொள்கையைக் காண்கிறோம்.

ஆகவே கொல்லாமை நெறியே சிறந்தது. பேரின்ப நிலைக்கு வழிகாட்டும், அதுவே நடைமுறைக்கும் ஒவ்வும் என்பதில் ஐயப்பாடு தேவையில்லை.

சமாதானம்

எஸ். வைஜயந்தி
முதலாமாண்டு, வரலாறு

தினவெடுத்த
வாங்களுக்குப்

போடப்பட்ட

சாமர்த்தியமான

வார்த்தைச் சார்த்தல்கள்.

கி. ச. ஸ்ரீ கோமதி
இரண்டாம் ஆண்டு
ஆங்கில இலக்கியம்

புலம்பி என்ன?

என்

மனப்பர்லை

யாரோ

பிக்-பாக்கெட் அடித்து விட்டனர்!

கூறினர் பெரியோர்,

'மனத்தில் எதையும்

வைத்துக் கொள்ளாதே! ஆபத்து!' என்று.

முட்டாள் நான்

முன்பு கேட்டிருந்தால்?

இதயத்திற்கு இமைகள் இல்லையே

காணவே கூடாது;
இக்காட்சியைக் காண்பதாகாது;
என்று எண்ணிக்
கண்களை மூடுகின்றேன்;
ஆயினும்
அதையே என் இதயத்தில்
காண்கின்றேன்,
ஏனெனில்
இதயத்திற்கு இமைகள் இல்லையே!

ம. ப. அகிலா
இரண்டாமாண்டு,
ஆங்கில இலக்கியம்.

வி. எஸ். பத்மஜா
புள்ளியியல், முதலாமாண்டு.

இருவர் துன்பம் பாடுக்கு இன்பம்

மேகங்கள் இரண்டும் நோக்கின
நோக்கின அப்போதே காதல் கொண்டன;
கொண்ட காதல்நிலைக்க இணைத்துச் சென்ற
சென்ற சில நாட்களில் மின்னலெனும்
வில்லன் இடையில் தோன்றப் பிரிந்தன;
பிரிந்த சோகத்தில் கதறத் தொடங்கின;
அக்கதறல் நமக்கு இடியென இடித்தது.
இடித்த துன்பத்தில் அழத் தொடங்கின;
அவ்வழுகை நமக்கு மழையினைக் கொடுத்தது
மழை வெள்ளத்தைக் கண்ட நாம்
இளிநல்ல காலமென நினைக்கின்றோம்!
அதைக்கொடுத்த காதலர்களின் சோகக்கதை
கேட்பவர்தாம் இப்பாடல்கில் இல்லையே,
ஐயகோ! இதுவெள்ள கொடுமை!

ஓ...காதலே

ஓ...காதலே
நீயும் ஒரு அமுதசுரபிதான்!
ஏனெனில்
காளிதாசன் முதல்
இன்றைய கவிஞர்கள் வரை
கவிதைகளை எழுத
கருத்துக் கருவூலமாய்
விளங்குகின்றாய்.

ம. ப. அகிலா.
இரண்டாமாண்டு,
ஆங்கில இலக்கியம்.

ஒலியும் ஒளியும்

எனக்கு
ஒவ்வொரு நாளும்
வெள்ளிக் கிழமைதான்!
அவள்
சிரிப்பு ஒலியையும்
கண் ஒளியையும்
தினமும்
ரசிக்கிறேனே!
இந்த நிகழ்ச்சியை
எனக்காக வழங்குவோர்
'என் அவள்!'

இரா. வலு
முன்றாமாண்டு தாவரவியல்

புதுமலர்

அலையில் அகப்பட்ட தும்பு போல அவள் மனம் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தது. கவலைகள் சுடும்பனி போல மனத்தை மூடிக்கொண்டிருந்தன. அவளிடம் இருந்து வெளிப்பட்ட அனல்காற்று போன்ற பெருமூச்சு பனிப்பாறைகளை உருகச் செய்வில்லை. 'சிந்தனைச் செல்வி' பட்டம் பெற்றவள், இன்று சிந்தனைக் கடலைக் கட்டி முடியாமல் தத்தளித்தாள்.

'அற்புதா' நாற்பது வயதைக் கடந்தவள். அறிவும் அனுபவமும் ஆற்றலுக்குத் துணை சேர. தன் எண்ணங்களுக்குக் கதை வடிவம் கொடுத்தவள். பெண் எழுத்தாளர்கள் தலை சிறந்தவள் எனப் பெயர் பெற்றவள். அவள் ஏன் இன்று தன்னுடைய புரட்சி எண்ணங்களை, சீர்திருத்த கருத்துக்களைத் தன் சுய வாழ்வில் பயன்படுத்திக் கொள்ள தயங்குகிறாள்? விதவைத் திருமணத்தையும், பெண்கள் மறு வாழ்வையும் பற்றிப் பக்கம் பக்கமாக எழுதியவள் இன்று தான் செய்ய எண்ணிய காரியத்திற்குத் தயக்கம் காட்டுவாள் ஏன்? இவள் கூடவா சமுதாயத்தைக் கண்டு பயப்படுகிறாள்? விதவை மறுமணம் செய்து கொண்டதாகக் கதைகளில் எழுதியபோது, பாராட்டுக் கடிதங்கள் வந்து குவிந்தன. நாளை இவள் செய்ய நினைத்திருக்கும் செயலுக்குப் பாராட்டு கிடைக்குமா? பாவி எழுபட்டம் கிடைக்குமா? இவள் ஏன் பட்டத்திற்கும், பதவிக்கும் பயப்பட வேண்டாமனத்தில் பட்டதை எழுதுபவள்தானே இவள்!

தன் கடந்த காலத்தை எண்ணிப் பார்க்கிறாள். எத்தனை இன்பமானவை அவள் அவன் செல்வகுமாரைச் சந்தித்ததும் அப்படித்தான். 'சிந்தனைச் செல்வி' பட்டம் கிடைத்தபோது, சிறப்பு விருந்தினராக வந்த செல்வகுமார் 'பொன் ஏடுகளில் பொறிக்கப்பட்ட தக்க புரட்சி எழுத்துக்கள்' என்று பாராட்டியதும், அவனையே சாதி, மத, இன வேறுபாடுகளைக் கடந்து மணந்து கொண்டதும் பசுமையாய் அவள் மனதில் நிழலாடின. 'ஊருக்கு மட்டும் சீர்திருத்தம் பற்றி எழுதாது, சுயவாழ்விலும் செய்து காட்டிய அற்புதா' என்ற பாராட்டை எண்ணி நெகிழ்ந்து போனவள்.

'காலம் காலமாய்க் கடைப்பிடிக்கும் இந்தக் கைம்பெண் கோலத்தை விட்டுவிடுகிறது என்று கணவன் மேடையில் பேசும் பொழுது சீர்திருத்தவாதியான கணவனை என்ன எண்ணிப் பூரித்து நின்றவள், இன்று இரவெல்லாம் தூங்காது விழித்திருந்து காண்போகும் தீர்வுதான் என்ன?

இவள் ஏன் இப்படிக்கோழையாகி விட்டாள்? மனத்தில் சலனத்தை ஏற்படுத்தி தலைவி மகள் மாலா, இள வயதில் கணவனை இழந்தபோது அவள் கண்ணீர் மார்பைக் கண்ணியவான் ஒருவனைக் கைப்பிடிக்க வைத்த அவள் புரட்சி உள்ளம் தனக்கென போது தயங்குவது ஏன்?

'செல்வகுமார் என்ன சாதாரண, சராசரி கணவனா? சீர்திருத்தச் செம்மல் அல்லவோ? அவன் மனைவியா இப்படித் தயங்குகிறான்?' என அவன் நண்பர்கள் எல்லாம் கேலி செய்யும்படி நடந்து கொள்ளப் போகிறானா? இல்லை, 'என்னத் திமிர்? கணவனை இழந்தும் இப்படி இருக்கிறான், எனச் சாதாரண மக்கள் பேசும் பேச்சுக்குப் பயந்து பொய்க் கோலம் பூண்ப் போகிறானா?

அந்த ஒரு நாள் இரவின் சிந்தனைகள் அவளின் மனநிலையை உலகுக்கு உணர்த்தினாலும். அவள் இன்னும் தூங்காது சிந்தித்துக் கொண்டு இருக்கிறாள்.

கணவன் இறந்து விட்டால் கணவன் கட்டிய தாலியைக் கழற்றி விடலாம். பொட்டை யும் பூவையும் அவனுக்காகவா வைத்துக் கொண்டோம்? தொட்டிலில் தாலாட்டி, பன்னீ ரால் குளிப்பாட்டி, சீராட்டிப் பாராட்டி வளர்த்த தாய் வைத்துப் பொட்டல்லவோ அது! பிறந்தபோது கணவன் இல்லையே! தாய் பொட்டை மட்டும் ஏன் வைத்தாள்? இல்லை. இது கணவனுக்காக வைக்கப்பட்டு அவனுடன் போவதில்லை.

தலைவாரி பூச்சூட்டி உன்னைப் பாடசாலைக்கு அனுப்பியபோது எங்கே உன் கணவன்? என்றோ வரப்போகும் கணவனுக்காகப் பூச்சூடி காத்திருக்கிறாயா பெண்ணே? நீ குடும்ப மலர் அவனுக்காக என்றால் அவன் வந்த பிறகு வைத்துக் கொள்ளேன். இல்லை இல்லை. மலரின் மணத்தில், அதன் அழகில் மயங்கி, உன் அழகுக்கு அழகு சேர்க்க, உன் அன்னை சூட்டி மகிழ்ந்த மலர்கள் அவை. இன்று நீ செய்து கொள்ளும் அலங்காரமும் அதற்காகத் தான். அன்று உன்னைக் கண்டு மகிழ்ந்த அன்னை, இப்போது நீ உன் கணவனை இழந்தபின், பூச்சூடி மகிழமாட்டாளா? ஏன் அன்னையின் அன்பெல்லாம் அழிந்து விட்டதா? இல்லை உன் அழகுதான் அழிந்து விட்டதா?

வண்ண வண்ண உடைகளால் உன்னை அலங்கரித்து அழகுபார்த்த உன் பெற்றோர் இன்று ஏன் குருடர்கள் ஆகி விட்டனர்? ஏன் உனக்குப் பிடித்த கரு நீலமும், வெளிர் மஞ்சளும் பிடிக்காமல் போய் விட்டது? வண்ண மயிலான நீ ஏன் வெள்ளைப் புறாவா கிறாய்? உன் கணவன் உன்னை வெள்ளைப் புடவைதான் கட்டிக் கொள்ளச் சொன்னானா? கணவனை இழந்ததும் அவன் நினைவும் உன்னை விட்டுப் போய் விடுமா?

மஞ்சள் பூசிக் குளிப்பது மங்களகரமானது. மஞ்சள் மருத்துவ குணம் உடையது. உன் கணவன் போனதும் மஞ்சளைத் துறப்பது ஏன் பெண்ணே? மஞ்சளின் மருத்துவ குணம் உனக்கு வேண்டாமா? என்று கேள்விகள் எழுப்பி, புதுப்புது சிந்தனைகளைத் தூண்டியவன், இன்று தூங்காது துடிக்கும் அளவு அவளின் இழப்புதான் என்ன?

செல்வகுமார் இறந்து விட்டான். நாளை முறைப்படி அவன் மங்கலத்தை இழக்கப் போகிறான். இம்முறைக்கு உட்படுவதா வேண்டாமா என்று அவன் மனம் அலை பாய்ந்துக் கொண்டிருக்கின்றது. அந்த ஒரு நாள் இரவெல்லாம் அவள் மனத்தை சிந்தனைகள் அலைக்கழித்துக் கொண்டிருக்கின்றன; கடியார முடிகள் பொழுது விடிய கொஞ்ச நேரம் மட்டுமே இருப்பதை உணர்த்துகின்றன. அவள் இதயத் துடிப்பின் வேகம் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கிறது. காலை நேர கானம் பாட பறவைகள் தயாராகி விட்டன. சேவல் கூவத் தன் தொண்டையைக் கனைத்துக் கொள்கிறது.

அவள் முடிவு செய்து விட்டாள். உலகத்தினருக்குச் செல்வ குமார் இறந்திருக்கலாம். ஆனால் அவள் செல்வகுமார் இறக்கவில்லை. ஆம்! அன்றும்—இன்றும்—என்றும்

அவள் செல்வகுமாரின் மனைவிதான். அவர்கள் மனத்தால் இணைந்தவர்கள். பொட்டி
பூச்சுடி, வண்ண வண்ண சேலைகளைக் கட்டிக் கொண்டு நின்ற போது, கண்டு மயங்கி
கணவன், அவன் மனத்தில் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கும்போது, அவன் இறந்துவிட்டான்.
அவள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. கணவன் இருக்கும்போது அவள் விட
கோலம் பூண விரும்பவும் இல்லை. ஆம்! அவள் உள்ளத்தை உருக வைத்த அந்த ஒரு
இரவின் துன்பத்தில் இருந்து விடுபட்டு, செல்வகுமாரின் மனைவியாக, மனத்தில் வ
கணவனின் நினைவோடு வாழ முடிவு செய்து விட்டாள். அவள் கணவனின் நினை
என்று அவள் உள்ளத்தில் இருந்து இறக்கிறதோ, அன்றுதான் அவள் விதவை. புது
குடி, அவள் விடியலை வரவேற்கக் காத்திருக்கிறாள்.

என் தவறு

உன்னைத் தூக்கி எறிந்தேன்
விழுந்தாய் கண்ணீர்க் கடலில்.
ஏங்குகிறேன் இப்பொழுது.
என்னிடம் வருவதற்கு,
நீ என்ன
விளையாட்டுப் பந்தா?
கடலில் எறிந்தால்
தீரும்பி வருவதற்கு!

கி ச, ஸ்ரீ:
இரண்டாமா
ஆங்கில இலக்

हिन्दी विभाग

विषय - सूची

1. प्राथमिक	—	प्राथमिक (11 वी. ए. कक्षा)	1
2. द्वितीय	—	द्वितीय (11 वी. ए. की शैक्षणिक विषय)	4
3. तृतीय	—	तृतीय (11 वी. ए. की शैक्षणिक विषय)	5
4. चतुर्थ	—	चतुर्थ (11 वी. ए. की शैक्षणिक विषय)	6
5. क्या समाज के अर्थगतिक संरचना का है?	—	एच. कानाडी (11 वी. ए. की शैक्षणिक विषय)	6
6. मुहम्मद का परभाव	—	जयलक्ष्मी वैकटकरन (11 वी. ए. की शैक्षणिक विषय)	7
7. अरब युद्ध	—	बी. बी. नागलक्ष्मी (11 वी. ए. की शैक्षणिक विषय)	8
8. अरब की युद्ध	—	जयलक्ष्मी वैकटकरन (11 वी. ए. की शैक्षणिक विषय)	9
9. कालों की बात	—	अनीता राजगुल (11 वी. ए. की शैक्षणिक विषय)	10
10. नजर नग यथी!	—	बी. हरिणी (11 वी. ए. की शैक्षणिक विषय)	11
11. आखिर वह गरीब बरि है	—	एच. कानाडी (11 वी. ए. की शैक्षणिक विषय)	12
12. अरब	—	जयलक्ष्मी वैकटकरन (11 वी. ए. की शैक्षणिक विषय)	13

हिन्दी विभाग

विषय - सूची

		पृष्ठ संख्या
1. प्रार्थना	— गीता जगनाथ (II बी. ए. अर्थशास्त्र) ...	2
2. दूढ़ हमराह	— पद्मा नटराजन (III बी. एस. सी. भौतिक विज्ञान)...	4
3. दोस्ती	— लता मेनन (II बी. एस. सी. वनस्पति विज्ञान) ...	5
4. आज	— मु. भूमा (I बी. एस. सी. भौतिक विज्ञान) ...	5
5. क्या आपके वच्चे अत्यधिक महत्वाकांक्षी हैं ?	— एस. कामाक्षी (III बी. एस. सी. रसायन शास्त्र) ...	6
6. मुह्वत की परछाइयाँ	— जयलक्ष्मी वेकटेश्वरन (I बी. ए. अंग्रेजी साहित्य) ...	7
7. शब्द युरम	— बी. बी. नागलक्ष्मी (I बी. एस. सी. भौतिक विज्ञान)...	8
8. मनुष्य की भूख	— जयलक्ष्मी वेकटेश्वरन (I बी. ए. अंग्रेजी साहित्य) ...	9
9. बातों की बात	— अनीता राजपूत (III बी. एस. सी. भौतिक विज्ञान)...	10
10. नजर लग गयी !	— बी. हरिणी (II बी. ए. अर्थशास्त्र) ...	11
11. आखिर वह मेरा पति है	— एस. कल्याणी (II बी. ए. अंग्रेजी साहित्य) ...	12
12. प्रार्थना	— ललिताविका (III बी. ए. अर्थशास्त्र) ...	15

प्रार्थना

गीता जगताप् (11 बी.ए. अर्थशास्त्र)

प्रार्थना—जीवन की दिनचर्या है! जिनकी में सभी कार्य, शुभ या अशुभ, प्रार्थना के साथ ही शुरू किये जाते हैं। जब कोई शिशु घर में पैदा होने वाला है तो परिवार के अन्य सभी सदस्य भगवान से प्रार्थना करते हैं कि बच्चा कोई भी हो मगर सर्वांगीण-सुन्दर, बिना किसी दोष के, पैदा हो। वैसे ही जब किसी की मृत्यु हो जाती है तब भी यही प्रार्थना की जाती है कि भगवान इसे स्वर्गगति दें, उसकी आत्मा को मोक्ष मिले, इसने तो धरती पर क्या-क्या कष्ट झेले हैं आदि।

प्रार्थना अनिवार्य है। प्रार्थना जीवन को सफल एवं सुन्दर बना डालती है। इससे मन शुद्ध होता है और उसमें अच्छी भावनाएँ पैदा होती हैं। मनुष्य विनयशील बन जाता है। उसका तन-मन पवित्र हो जाता है। प्रार्थना का तात्पर्य विश्वास है। हमें उस भगवत् तत्व पर विश्वास है तभी तो हम हर कार्य के प्रारंभ को प्रार्थना से ही शुरू करते हैं।

पूजा पद्धति सभी भिन्न-भिन्न हैं। कोई सगुणोपासक है तो कोई निगुणोपासक है। लोको रविः भिन्नः। अतः मनुष्य की विचारधारा अलग-अलग होने के कारण, अलग-अलग साधन मार्ग के द्वारा उस परम तत्व की उपासना करता है। अलग-अलग धर्म मानता है। जैसे ईसाई लोग गिरिजाघरों में मुसलमान भाई मस्जिद में और हिन्दू मन्दिरों में, सिख गुरुद्वारों में जाकर प्रार्थना करते हैं। मगर उसकी प्रार्थना के मूल में और उसके चरम लक्ष्य में एक ही ईश्वर है।

भाई रे दुइ जगदीस कहाँ ते आये,

कह, कवने भरमाया ।

अल्लह राम करीमा केसो हरि

हजरत नाम धराया ॥

(2)

गहना एक कनक ते गहना,

इन महँ भाव न दूया ।

कहनु सुनन को दुइ करि माना,

इक निमाज इक पूजा ॥

जब कोई दूसरों की भलाई के लिये प्रार्थना करता है तो प्रथम प्रार्थना करने वाले को शांति मिलती है; उसकी स्वार्थता का तिरोहित होने से उदार मन की उदात्तता व्यक्त होती है और हृदय की मुक्तावस्था का अनुभव भी हो जाता है।

प्रार्थना करने से हमारे चरित्र का अच्छा प्रभाव दूसरों पर पड़ता है। कहा जाता है कि सत्य बोलना भी एक तरह की प्रार्थना है। दूसरों की निन्दा नहीं करना चाहिये। परोपकारी वृत्ति से दूसरों के साथ नैकट्य का व्यवहार संभव होता है। दूसरों की हमेशा जरूरत पड़ने पर मदद करनी चाहिये। बड़े बुजुर्ग लोगों की बातें सत्य हैं क्योंकि उनका जीवन अनुभवों से भरा हुआ है। इसलिये गुरु का आदर करना चाहिये। यही सब प्रार्थना कहलाता है। प्रार्थना जो भी हो, उसके मूल में सद्भावना है; पवित्रता उसमें सनी रहती है।

प्रार्थना करने से हमारा जीवन अंधकार से दूर और स्वयं प्रकाशमयी हो जाता है। विस्तृत रूप में अगर हम प्रार्थना को देखें तो यह भक्ति कहलाती है। ईश-भक्ति भी प्रार्थना ही है।

प्रार्थना से ज्ञान की वृद्धि होती है। विशाल मन के मनुष्य बन जाते हैं। ज्ञान से, प्रेम से और भक्ति भाव से अगर कोई भी मनुष्य प्रार्थना करे तो वह इतर भगवत् तत्व को समझ सकता है।

प्रार्थना से 'दर्शन' भी प्राप्त होता है। जैसे मीराबाई की भक्ति ने उसे अमर बना दिया और

कृष्ण के हृदय में बस गई। मीरा को कृष्ण के दर्शन मिले थे।

कितनी भी जाति का मनुष्य क्यों न हो पर वह प्रार्थना और भक्ति से परम सत्ता के दर्शन पा सकता है। जैसे शबरी नामक निम्न वर्ग की स्त्री को श्रीरामचन्द्रजी के दर्शन प्राप्त हुए। क्योंकि उसकी भक्ति में शुद्धता और प्रार्थना में पवित्रता थी।

'मैं तो आया हूँ केवल
करने जयकार सती का
मैं हूँ कृतार्थ पाकर यह
स्वागत-सत्कार सती का ।'

प्रार्थना का एक यह अर्थ भी ले सकते हैं—समर्पण। आज की भीड़-भाड़ और विज्ञान की दुनिया में कोई भी कार्य बिना प्रार्थना या समर्पण से सफल नहीं हो पाता है।

कितना ही बड़ा कोई आदमी क्यों न हो पर उसे अगर अपने कार्य में सफलता पानी है तो उसे 'प्रार्थना पत्र' लिखना ही पड़ता है या दो शब्द मुँह से विनय के शब्द निकालने ही पड़ते हैं।

प्रार्थना मनुष्य को आदर्शवादी बनाती है। उसे अच्छे लक्षण सिखलाती है; उसमें सोयी मानवता को पल्लवित कर उसे पूर्णमानव बनाती है।

महात्मा गांधीजी भी प्रार्थना पर विश्वास रखते थे। उनकी दिनचर्या प्रार्थना से ही शुरू होती और रात को सोने से पहले फिर एक बार प्रार्थना किया करते थे।

यहाँ तक कि उनकी मृत्यु तब हुई थी जब वे प्रार्थना करने जा रहे थे और उनके अन्तिम शब्द भी 'हरे राम' ही थे।

प्रार्थना भगवान से ऐसे भी की जाती है—

तू प्यार का सागर है
तेरी इक बूंद के प्यासे हम
तू प्यार का सागर है ।

कोई मालिक से यह भी प्रार्थना करता है कि वह उस परम तत्व का बंदी है।

प्रार्थना करने से व्यक्ति नेक, ईमानदार और निडर बन जाता है। आत्मा कर्ण और दया पूर्ण बन जाती है।

प्रार्थना-गीत सभी घरों और पाठशालाओं में सिखाई जाती हैं। राजभवन में हो, या राष्ट्रपति भवन हो, प्रार्थना से ही वंशक की शुद्धात होती है।

भगवान से प्रेम करना सीखेंगे तभी हम दूसरों से प्रेम कर सकते हैं।

(3)

दृढ़ हमराह

पद्मा नटराजन (111 वी. एस. सी. भौतिक विज्ञान)

ओह भगवान! यह भी कौसी जिन्दगी है जिसमें सिर्फ उपहास हो उपहास हो! कौसी विडम्बना है कि जबसे होगा संभाला है तबसे उपहासों का ही साथ मिला है, फिर न जाने क्या सोचते हुए सोचने लगी— क्या मेरे सम्पूर्ण जीवन में अघंकार ही अघंकार है? अपना कोई अस्तित्व नहीं है? मुझे दूसरों की दया पर जीना होगा या अहसानों की बोझिल जिन्दगी में जिसमें लोग सोचे कि कब उनका अन्त हो और पीछा छोड़े? क्या मेरे लिए जीवन की कोई राह नहीं है? क्या विधाता ने मेरे भाग्य में कहीं खुब नहीं लिखा है? क्या मोत के साथ ही इस उपेक्षा से पीछा छोटेगा? एक तो ठहरी लड़की जाति; उसपर सौन्दर्य का हर अभाव; इसी स्थिति में रहते हुए जीवन के इतने दिन गुजारे हैं। कदम कदम पर ठोकरें मिलती आतीं, उपेक्षा छाया की तरह साथ लगी हुई है।

सारी दुनिया हँसती है जैसे सारा उपहास मेरे लिए ही है। कभी सोचती हूँ क्यों न अपने इस निरुपेक्ष जीवन का अन्त कर दूँ। कब तक इस तरह उपहास-पूर्ण जिन्दगी का बोझ ढोती रहूँगी, जिसमें जीने की जरा भी तमन्ना नहीं है, विकसित होने वाला शरीर भी नवीन उत्साहों की उपेक्षा दिन पर दिन क्षीण होता जा रहा है। एक अजीब दर्द है अनकहा सा! तभी स्मरण आता है कि माँ-बाप कितना प्यार करते हैं अपना इस उपेक्षित बेटे को जिसके जरा भी अस्वस्थ होने पर कितना परेशान हो जाते हैं। सारी रात सिर दवाते हैं; पीठ सहलाते हैं। हर इच्छा पूर्ण करने की कोशिश करते हैं। तभी सोचती हूँ कि क्या मर कर छुटकारा मिल जायेगा? न जाने किस पाप का दण्ड इस जन्म में भोग रही हूँ तो फिर वही कष्ट अगले जन्म में मिलेगा तो फिर इसी जीवन में क्यों न सारे कष्ट सह लूँ; मोत तो सब की आती है; एक न एक दिन मेरी भी आयेगी। वस एक सिर्जीव सा शरीर है जो अपने कर्तव्य पूर्ण करना चाहता है। अब तो मैं बहुत निराश हो गयी हूँ। वस एक इच्छा है किसी तरह यह जिन्दगी समाप्त हो जाये। रोज कितने मरते हैं, घर बर्बाद हो जाते हैं, पर मेरे मरने से क्या अन्तर पड़ेगा। सब कुछ वसा ही रहेगा। किसी को अभाव नहीं महसूस होगा वल्कि यही कहेंगे चलो अच्छा हुआ।

(4)

तभी न जाने कौसी अजीब सी आहट सुनाई तो मैं घबरा उठी, मेरे बन्द कमरे में कौन आ गया? शून्य सी आँखें खोजने लगीं तभी बहुत समीप कानों में स्पष्ट सृष्ट आवाज सुनाई पड़ी। मैंने उससे पूछा "कौन हो तुम?" उसने कहा "तुम्हारा आत्मविश्वास"। मैं विस्मय के साथ देख कर कहने लगी "तुम क्या चाहते हो?" उसने परिहास के साथ कहा "पगलो! कहीं ऐसा भी सोचते हैं; कोई न हो तो मुझे अपना! मैं तेरे साथ हूँ; तुझे नयी जिन्दगी मिलेगी, जीने की इच्छा रखोगी तो सारी निराशा दूर हो जायेगी। दुनिया में सौंदर्य ही जीवन का एकमात्र सत्य नहीं है। जीवन तो ईश्वर का वरदान है, सब कुछ उसपर छोड़ दे। शान्ति से जीवन व्यतीत कर! तू क्यों निराश होती है? आ मेरे दामन धाम तेरी दुनिया बहारों से भर जायेगी। जो आज हँसते हैं, उपहास करते हैं; वह कल तुझे चाहेंगे!"

मैं आश्चर्य से सोचने लगी। क्या मेरी इस जीवन में यह सब कुछ सम्भव है? मेरा आत्मविश्वास उसी धीमी मुस्कान के साथ बोला और सृष्ट अवलम्ब देकर कहा "आ मेरे साथ चल तुझे कुछ दिखाऊँगा।" फिर हम लोग इस तरह आगे बढ़ने लगे। वृक्षों को देखकर उसने कहा कि इन्सान को वृक्ष की तरह अपने दुखरूपी पत्तों को झाड़ कर नव पल्लवित उल्लास के फूलों के साथ रहना चाहिए। आगे देखा एक कमल कीचड़ में खिल रहा था; उसने कहा "देखो यह कीचड़ के बीच भी रहकर कितना खुश है। एक तुम हो जो सिर्फ उपहासों से ही इतना घबरा गयी। कष्ट तो सत्य जीवन की कसौटी है। फिर वह खिल खिल कर हँस पड़ा। अचानक मैंने देखा मेरे सामने नवी जिन्दगी का नया उल्लास था। मैंने उससे कहा कि "तुम मुझे कभी न छोड़ना; मैं तुम्हारे सहारे जी लूँगी। रहोगे न तुम? इस उपेक्षित जिन्दगी के हृदय प्रांगण में विश्वास है; तुम रहोगे; तुम्हें सदा मेरे साथ रहना होगा। फिर एक विश्वास के साथ उपहास पूर्ण जिन्दगी मुस्करा उठी क्योंकि उसे दृढ़ हमराह मिल गया था, कभी न साथ छोड़ने वाला आत्मविश्वास।

दोस्ती

त्याग की सास लेकर
बलिदान के अस्तित्व पर
प्यार का जो झरना बहता
उसी को हम दोस्ती बताते।

दोस्ती का आधार है
सच्चे वादे और स्नेह
ये बड़े अनमोल रत्न हैं
निधि ये मन आत्मा की।

वक्त आने पर न बदले
काँटा समझ न दामन बचाये
बिछुड़न पर भी याद जिसकी रहे
मैत्री सा न भाव दूसरा मिले।

— लता मेनन (11 वी. एस. सी. वनस्पति विज्ञान)

आज

सदा जाना चाहता है कल
पर आते ही रहता है कल
आज के कलि-युग में
'कल के पुतले' बने मानव!
कल की छल से क्षय होगा
पकड़ न पाते निज हाथ लगे
संचित कल के चंद क्षणों को।

— मु. भूमा (1 वी. एस. सी. भौतिक विज्ञान)

(5)

क्या आपके बच्चे अत्यधिक महत्वाकांक्षी हैं ?

एस. कामाक्षी (III बी. एस. सी. रसायन)

स्कूल से रेखा अपने घर भागती-भागती आई। आज अहं बहुत खुश थी। घर आते ही वह अपनी माँ को चूमती हुई गले लग गई। उसकी इस खुशी का प्रमुख कारण यह था कि वह अपनी दसवीं कक्षा की परीक्षा में काफी अच्छे अंकों के साथ उत्तीर्ण हो चुकी थी।

रेखा बहुत ही होनहार, होशियार और अत्यधिक महत्वाकांक्षी लड़की थी। बचपन से ही उसके मन में यही बात ठनी हुई थी कि वह बड़ी होकर खूब पढ़ेगी और विज्ञान के क्षेत्र में शोधकार्य करेगी। आज जब उसने अपने अच्छे अंकों को देखा तो उसे ऐसा लग रहा था जैसे कि उसका सपना सच होनेवाला है।

रेखा हमेशा गुम-सुम रहती और कभी भी अपने मन की बात किसी को नहीं कहती थी। लेकिन आज जब उसके माता-पिता उसकी आशा के सामने दीवार बनकर खड़े हो गये तो उसे अपने मन की सारी बातें बतानी पड़ीं।

आम तौर पर एक मध्यमवर्ग माता-पिता की तरह रेखा के माता-पिता भी यही चाहते थे कि जल्दी से रेखा अपनी पढ़ाई खत्म करे और किसी अच्छी-सी नौकरी में लग जाये, ताकि उसकी शादी आसानी से हो जाये और उनका बोझ थोड़ा हल्का हो जाये। रेखा के माता-पिता का इस तरह सोचना स्वाभाविक ही था क्योंकि रेखा के बाद उसकी दो छोटी बहनें थीं और एक छोटा भाई भी था।

लेकिन रेखा के मन में एक ही लगन थी कि वह अपनी स्यारहवीं कक्षा में विज्ञान का मुख्य विषय पढ़ेगी। दूरदर्शन पर भी अगर कोई विज्ञान संबंधित कार्यक्रम आ जाये तो रेखा उसे अवश्य देख लेती।

रेखा के माता-पिता नहीं चाहते थे कि रेखा विज्ञान का विषय ले। वे लोग चाहते थे कि रेखा वाणिज्य और व्यापार संबंधित विषय पढ़े और जो किसी सरकारी उद्योग में लग जाये।

अपने माता-पिता को हर तरह से समझाने की पूरी कोशिश करने के बावजूद रेखा को सफलता नहीं मिली। अपने माता-पिता के सामने बार-बार रेखा का यही कहना था कि जिस विषय में उसका दिलचस्पी न हो उस विषय को कैसे पढ़ सकती है।

इस बात को लेकर रेखा ने अपने माता-पिता से खूब झगडा किया; रो पड़ी; और क्या न किया लेकिन उनपर इनका जरा भी असर न पड़ा; उनका लगा जैसे जो कुछ भी वे लोग कर रहे हैं अपनी बच्ची की भलाई के लिये कर रहे हैं।

इस प्रकार अपने माता-पिता के हठ के फलस्वरूप रेखा को उनके कहने पर अपनी मर्जी के विरुद्ध विषय ही पढ़ना पड़ा। लेकिन पढ़ने वाली रेखा ही थी, उसको अपनी पढ़ाई में जरा भी दिलचस्पी नहीं थी। लाख कोशिश करने पर भी रेखा अपनी पढ़ाई में मन नहीं लगा पाती थी। परिणामस्वरूप उस साल की वार्षिक परीक्षा में भी सफल नहीं हो पाई।

बेटी की इस दशा को देखकर दोनों माता-पिता को अपनी गलती महसूस हुई। उनको लगा कि उनकी बटी कोई साधारण बच्ची नहीं है। इस प्रकार रेखा को अपना मन पसन्द विषय देर से, पर जब पढ़ने का मौका मिल गया।

आज रेखा के समान हमारे देश में लाखों बच्चे हैं, जिनको कि ठीक प्रोत्साहन नहीं मिलता और वे अपने रास्ते में भटक जाते हैं। जरूरी नहीं कि सम

बच्चे रेखा के समान अत्यधिक महत्वाकांक्षी हों, लेकिन कुछ बच्चे ऐसे अवश्य होते हैं और उन बच्चों के माता-पिता का यह कर्तव्य है कि वे अपने बच्चों की मनस्थिति और रुचि की सही पहचान करके उन्हें उसी दिशा में प्रोत्साहित करें।

जीवन में अनेक बाधाएँ अप्रत्याशित रूप में आएँगी ही। लेकिन शिक्षा विषयक रुचि में किसी पर जबरदस्ती या आग्रह उस व्यक्ति के अहं को चोट

पहुँचानेवाली बात है और इससे उस व्यक्ति की हानि के साथ साथ समाज और राष्ट्र को भी हानि मिली हुई है। तिसपर जाति और राष्ट्र की भी हानि मिली पर आघात पर आघात पड़ते ही रहेंगे। तब क्या अपने बच्चों की इच्छा या महत्वाकांक्षा को स्वयं माँ-बाप दबा दें ? नहीं ! कदापि नहीं !

(प्रथम पुरस्कार प्राप्त कहानी)

मुहब्बत की परछाइयाँ

आज यूँ खूफा हूँ, कि हमारी याद से कतराते वो,
दिल के करीब रहकर मुझ से बहुत दूर इतराते वो।

आज आके बैठे हैं, कि सच हमारी ख्वाइश में
खुद याद आते हैं, औ' छोड़ हमें तनहाई में।

वो भी क्या बकत था जब खूब बातें सुनाते थे,
ये भी क्या दिन हैं, अब नगमा वही ख्वाब सजाते हैं।

मुहब्बत की.....

जिन्दगी डूब चली है गम की गहरी दरिया में,
दूर मुझीसे हो गयी हैं, अपनी ही परछाइयाँ।

—जयलक्ष्मी वेंकटेश्वरन
(I बी. ए. अंग्रेजी साहित्य)

शब्द-युग्म

वी. वी. नागलक्ष्मी (I वी. एस.सी. भौतिक विज्ञान)

हिन्दी में एकार्यक प्रतीत होनेवाले कुछ ऐसे शब्द हैं जिनका अर्थ वास्तव में एक न होकर मिलते-जुलते ही होते हैं, जिन्हें हम शब्द-युग्म कहते हैं। उदाहरण के लिये 'कृपा' और 'दया' एकार्थी नहीं हैं। अब हम शब्द-युग्म के कुछ उदाहरण देंगे।

1. अस्त्र — जो हथियार फेंक कर चलाया जाए। जैसे — तीर।
- शस्त्र — जो हथियार हाथ में थामकर चलाया जाए। जैसे — तलवार।
2. अभिमान — बल, धन आदि का वास्तविक बड़प्पन।
- अहंकार — अपने गुण और शक्ति को आवश्यकता से अधिक समझ लेना।
3. अपराध — सामाजिक कानून का उल्लंघन करना।
- पाप — प्राकृतिक एवं धार्मिक नियमों का उल्लंघन करना।
4. अपवाद — झूठी निन्दा।
- निन्दा — किसी के अवगुणों का उल्लेख करना।
5. आज्ञा — पूज्य या बड़े व्यक्तियों द्वारा छोटों को किया गया कार्य — निर्देश।
- आदेश — कार्याधिकारी द्वारा दी गई आज्ञा।
6. इच्छा — किसी भी वस्तु को पाने की साधारण इच्छा।
- अभिलाषा — किसी विशेष वस्तु को पाने की उत्कट इच्छा।
7. ईर्ष्या — दूसरों की सफलता पर मन में जलना।
- द्वेष — व्यक्तिगत कारण से किसी से शत्रुता रखना।
8. कृपा — छोटों के प्रति बड़ों की स्नेह-दृष्टि।
- दया — गरीबों को विवशता से द्रवीभूत होकर उनकी सहायता करने की इच्छा।

मनुष्य की भूख

जयलक्ष्मी वैकटेश्वरन (I वी. ए. अंग्रेजी साहित्य)

9. लज्जा — अनुचित काम करने पर संकोच भाव।
- संकोच — किसी अनुचित काम को करने हिचकिचाहट।
10. प्रेम — बराबर वालों के प्रति।
- स्नेह — छोटों के प्रति बड़ों का प्रेम।
11. सेवा — गुरुजनों और देवताओं की पूजा।
- शुश्रूषा — दुःखियों और रोगियों की सेवा।
12. भ्रम — मिथ्या ज्ञान।
- संदेह — अनिश्चित ज्ञान।
13. प्रणाम — अपने से बड़ों को करते हैं।
- नमस्ते — बराबर वालों के प्रति।
14. विलाप — शोक या वियोग में रोना।
- प्रलाप — मानसिक विकार के कारण पापों की — सी बातें करना।
15. ऋषि — ब्रह्मजानी।
- मुनि — धर्म और तत्त्व पर विचार करने वाला पुरुष।
16. प्रयोग — किसी वस्तु को साधारण ढंग से काम में लाना।
- उपयोग — किसी वस्तु का लाभ उठाते हुए उसे काम में लाना।
17. श्रम — केवल शारीरिक शक्ति से काम करना।
- परिश्रम — शरीर और मन से किसी भी प्रकार का श्रम करना।
18. अनिवार्य — जो छोड़ा न जा सके।
- आवश्यक — जरूरी; 'आवश्यक' में अनिवार्य जैसी वाध्यता नहीं होती।
19. सहयोग — दोनों पक्षों का सक्रिय; 'साथ'।
- सहायता — एक पक्ष से प्राप्त सक्रियता।
20. पूजा — सगुण ईश्वर की नियमपूर्वक प्रार्थना या उसका स्मरण।
- आराधना — मानसिक रूप से अपने इष्ट की ध्यान।

शाम तेजी से ढल रही थी। उसकी कालिमा चारों ओर घुं बिखर रही थी मानो जैसे वह बहुत थक गयी है, और अराम चाहती हों। राजू आज भी उसी तरह उस अंधेरी सड़क पर अपने हाथों से पेट को फेरता हुआ चला आ रहा था जैसे वह रोज आता था। धीरे-धीरे लंबी डग उठाते हुए अपनी कुटिया की तरफ बढ़ रहा था। आज एक हफ्ते के बाद उसे दो कुत्ते उससे छिनकर ले गए। जब से वह अपना अस्तित्व इस दुनिया में महसूस करने लगा था, तब से न जाने उसे कितने दिन ऐसे ही परिस्थितियों का सामना करना पड़ा था।

वचन में उसे माँ-बाप रोज दस पैसे दिया करते थे। चाय के साथ कुछ खाने के लिए उसे वह 'दस-पैसा' ही काफी था। उसीसे वह संतुष्ट रहता। पर बड़ा होकर जब वक्त के पहियों ने उसे नोचकर दबोच डाला, उसके अपनों से उसे जुदा कर दिया तो वह मन की आग के साथ-साथ पेट की आग से भी जल उठता था। उस दिन दोपहर घटी हुई घटना को वह अपने दिल के आईने में देख रहा था। भूख से उसके पेट में जोरों की जठराग्नि धधक रही थी और वह कई तरह की आवाजें एक साथ सुन रहा था। वह पीड़ा में अपने-आप को मिटता हुआ पाया। उससे अब चला नहीं जा रहा था। चलते-चलते वह सड़क के किनारे गिर पड़ा था। दोपहर की कड़ी धूप ने भी उसे बेचैन कर दिया था। भाग्यवश वह जहाँ गिरा था उसके ठीक सामने ही एक 'होटल' था। उसका मालिक बहुत ही नेक और दयालु था। उसने राजू के पास जाकर उसे देखा। राजू के हाँठ सूखे और फटे थे। भूख और दर्द के मारे उसकी आँख नहीं बूल रही थी। उस इन्सान को राजू पर तरस आ गयी। वह उसके मुँह पर ढंडे पानी के छोटें मारकर उसे होश में लाने का प्रयत्न कर रहा था। जब राजू को होश आने लगा तो वह दौड़कर अंदर गया और दो रोटियाँ और सब्जी लेकर आया। हाथों में

थामकर उसने राजू से कुछ कहना चाहा। पर किसीने उसे आवाज दी और वह चला गया। राजू के हाथ कंपकंपा रहे थे। राजू उस देवता जैसे आदमी को दुआएँ देता रहा और बड़े चाव से रोटी की ओर देख रहा था। जैसे ही वह एक रोटी का टुकड़ा मुँह की ओर ले गया, न जाने कहाँ से दो कुत्ते आ गये और उसके हाथों से रोटियाँ छिनकर ले गये। बेचारा राजू की आँखों में आसूँ झिलमिलाने लगे।

आप हँस रहे होंगे कि क्या यह हो सकता है। भला कुत्ते मनुष्य के हाथ से रोटी 'छिनकर' कैसे जा सकता है? मनुष्य तो ज्यादा शक्तिमान है। पर आज की दुनिया में यह विलकुल सच बात है। इस संसार में न जाने कितने ऐसे कुत्ते हैं जो रईज आदमी के रईज शान से लिपटकर गरीब, बेसहारा और अनाथों के मुँह के निवाले छिनकर ले जाते हैं। बेचारे गरिबों के पास नौकरी नहीं होती। वे चाहे कितनी ही दिल लगाकर मेहनत में पढ़ाई करें और अच्छे नवर के साथ पास हों, फिर भी उन जरूरतमंदों को नौकरी नहीं मिलती। मिलती है तो सिर्फ उन रईज कुत्तों को जो रिश्वत देकर सिर्फ शोक के लिए काम करते हैं। यह बहुत बुरी बात है। हमारे देश में भूख और प्यास तभी मिटेगी जब जरूरतमंदों को नौकरी मिलेगी और इन्सान सिर्फ इन्सानियत से काम लेंगे पैसे और स्वार्थलाभ के लिए नहीं।

राजू कुटिया में लौटने के बाद बहुत जोर से वारिश हुई। मुबह एक राहगीर ने देखा कि गली के नाले में कुछ बह रहा है। पास जाकर देखने से उसने एक लाश पायी, जो किसी और की नहीं, राजू की ही थी। यहाँ हरे एक इन्सान मेहनत की कमाई खा सकता है, अगर उन्हें मौका दिया जाए तो। हम सब भारतवासी एक ही घरवाले हैं। क्या हम एक दूसरे की मदद नहीं कर सकते? अगर कुछ न हो तो कम-से-कम एक दूसरे के मुँह के निवाले तो छिनना बंद करें और एक दूसरे के काम आयें। □

बातों की बात

अनीता राजपूत
(III वी. एस. सी. भौतिक विज्ञान)

ईश्वर ने मानव जाति को बहुत से वरदान दिए हैं, उनमें से एक है — वाक्-शक्ति। अगर हमें यह शक्ति प्राप्त न हो तो जो कुछ सुख-दुख का अनुभव हम अपनी अन्य इन्द्रियों द्वारा करते हैं, उन्हें हम अवाक् होने पर एक दूसरे से कह न सकते। बातें करने पर ही दिल हल्का और स्वच्छ हो जाता है परन्तु अगर बातों में पांडित्य प्रदर्शन व अभिमान की बहुतायत हो तो उसका विपरीत असर पड़ता है। जिनको एक बार बात करने का चक्का लग जाता है, वे अपना खाना-पीना तक छोड़ देते हैं, ऐसे लोग बातों का मजा कभी खोना नहीं चाहते हैं। हालांकि वाक् शक्ति प्राप्त वरदान है पर लोग इसका उचित लाभ उठाने के बजाय इसका दुष्प्रयोग करते हैं। बातें करने के लिए दो या दो से ज्यादा लोगों की जरूरत होती है अतः लोग पाटियों, क्लबों सभाओं, गोष्ठियों आदि का आयोजन करते हैं। अगर इन सभाओं या गोष्ठियों से किसी समानोपयोगी मुख्य उद्देश्य की पूर्ति हो, किसी समस्या का हल निकले तो उचित भी है पर अधिकतर सिर्फ निरर्थक बहस होती है और अंत में कुछ भी निश्चय नहीं होता। पाटियों और क्लबों के तो कहना ही क्या। लोग इनमें शामिल होने पर अपने को सभ्य मानते हैं। ऐसे लोग जो बातों, पाटियों, क्लबों में ही हमेशा मशगूल रहते हैं, अकेले रहते हुए डरते हैं, उन्हें अकेलापन काटने को दीडता है। वे लोग अपने हृदय को टटोलने से डरते हैं, अतः वे अपने को बाह्य क्रियाकलापों

में उलझाए रहते हैं। बातों की अधिकता से लोग बहुधा गलतफहमियों के भी शिकार हो जाते हैं। अतः बातें करने का सबसे उत्तम तरीका है मूक रहकर अपने आप से बात करना। इस तरीके में हम अपने मन का विश्लेषण करने में ससर्थ हो सकते हैं। हमारी भीतरी मनोवृत्ति हमेशा अलग-अलग रंगों में रंगी होती है, यह मूक रहते हुए बाहरी प्रपंचात्मक संसार का प्रतिबिम्ब खींच लेती है। हमारा मन ऐसा सागर है जिसमें हम गोते लगाकर संतोष रूपी मोती-माणिक प्राप्त कर सकते हैं। इन्हीं गोतों को चित्त का एकाग्र करना या मनोयोग कहा जाता है, इसका अभ्यास हम कुछ वर्षों में ही कर सकते हैं। ऐसे लोग जो मनोयोग का अभ्यास करते हैं उनको अन्य लोग अन्तर्मुखी प्रवृत्ति का समझते हैं और अन्तर्मुखी होने से परे भागते हैं। वे लोग यह नहीं समझते कि वाक्-शक्ति मात्र के दमन से न जाने कितने प्रकार की बुराइयों का दमन हो सकता है और अन्तर्मुखी होकर ही आत्मज्योति को प्रज्वलित किया जा सकता है। इसका कदापि यह मतलब नहीं है कि हम उचित अवसरों पर अपना मुँह न खोलें। अगर हम अपनी जीभ को, जो कैंची के समान हमेशा चलती है, वश में कर लें तो हम मित्रों के साथ-साथ दुश्मनों को भी अपना सहयोगी बना सकते हैं। अतः मूक रहते हुए अपने मन से बात करने पर ही हमारी मनोवृत्ति स्थिर हो सकती है और हम शांति की ओर अग्रसर हो सकते हैं। □

नजर लग गयी !

वी. हरिणी (II वी. ए. अर्थशास्त्र)

“सरो! तुम्हें पता है कि कल क्यों विजली की गाड़ी देर से आयी ?”

“नहीं, मैं ही घर से जरा देर से निकली। मैं ने समझा मेरे लिये ही गाड़ी देर से आयी। क्या बात है? बोलो क्यों देर से आयी ?”

“बात यही है: रोज हमारी गाड़ी में फूल बेचने एक लड़की आया करती थी न ?”

“हां; उसको क्या हुआ ?”

“वह गाड़ी के छूट जाने पर ‘मोशन’ में डिब्बे में चढ़ी। एक हाथ में टोकरी और दूसरे हाथ से डिब्बे के द्वार पर की लोहे की छडी पकड़ते समय वह चूक गयी। बस; फिर क्या ‘फ्लैटफारम’ पर गिर पड़ी।”

“रेल की पटरी पर तो नहीं गिरी? अच्छा हुआ।

“फिर क्या। ‘ड्राइवर’ ने गाड़ी ब्रत रोक दी। बड़ी भीड़ लग गयी। ‘ड्राइवर’ और ‘स्टेशन मास्टर’ दोनों ने स्टेशन के नौकरों की मदद से ‘स्ट्रेचर’ पर उसे लिटाया और ‘वीच’ की गाड़ी से उसे ‘जनरल हास्पिटल’ को पहुँचाया।”

फिर, क्या तुम्हें मालूम है उसकी हालत कैसी है? वह बच गयी या उसकी जान को खतरा है?

शाम को मेरे घर में रोज उसकी माँ फूल बेचने आया करती है। पर आज नहीं आयी तो मैंने अपने घर की नौकरानी द्वारा उसके बारे में पूछताछ की। नौकरानी के घर के पास ही फूलवाली की झोंपड़ी है। सो उसके सारा समाचार मालूम हो गया। वह बोली कि उस लड़की की माँ पाँचाली को किसी के द्वारा लड़की मल्लू पर बीती दुर्घटना की खबर पहुँची। रोती-चिल्लाती हुई वह अस्पताल की ‘कैग्नुवाल्टी-वाड’ में जा पहुँची।

वहाँ अपनी लड़की मल्लू की दुर्घंति को देखकर वह विलख पड़ी। क्योंकि मल्लू बोहोण ‘स्ट्रेचर’ पर पड़ी रही। डॉक्टरों ने माँ पाँचाली को तसल्ली दी यह कहते हुये, कि “कैसे तो नाजुक है पर जान को खतरा नहीं।”

फिर भी माँ बुलन्द रो रही थी। इस बीच में मल्लू का पिता भी, जो ‘सेन्ट्रल स्टेशन’ में ‘पोर्टर’ है, आ पहुँचा अपने दोस्तों के साथ। अस्पताल में कुहराम मच गया। डॉक्टर माँ बाप दोनों को समझाने लगे कि लड़की बच जाएगी पर उसके दिमाग को बड़ा धक्का पहुँचा है। उसके होश में आने पर इसका पता लगायेंगे कि उसके दिमाग को कुछ हुआ कि नहीं।

इस बीच में एक ऐसा संयोग हुआ कि “कैग्नुवाल्टी वाड” का एक नौकर आया। वह जवान मल्लू से बार बार कोडम्बाकम स्टेशन में मिलनेवाला था। उसे देखती हुई जब मल्लू ‘मोशन’ में चढ़ी कि यह दुर्घटना हुई।

वह युवक कल्लू, मल्लू के पिता से मिलने ‘सेन्ट्रल’ गया था दोपहर को। तभी उसको पता चला मल्लू दुर्घटना का शिकार हो ‘कैग्नुवाल्टी वाड’ में ‘अडमिट’ हुई है। कल्लू दौड़ा हुआ आया तो देखता क्या है कि उसकी मल्लू अचेत अवस्था में ‘स्ट्रेचर’ पर पड़ी है। कई ऐसी दुर्घटनाओं को देखकर पत्थर बना हुआ उसका हृदय भी पसीज उठा। छलछलायी आँखों से कल्लू ने डॉक्टर है कहा— ‘डॉक्टर साहब! दया करके इस ‘कैस’ को जल्दी देखिये। यह लड़की हमारी जान पहचानवालों की है।”

डॉक्टर ने कल्लू को मुस्काने हुये देखा और मन में कुछ सोचते हुए समझकर कहने लगा, “धबराओं मत। लड़की ठीक हो जाएगी। तुम इस ‘पेन्ट’ की सेवा में लगे रहना। पहले जब तुम्हें देखेगी तब वह मुस्कुराये तो ठीक हो जाएगी।”

उस दिन और रात कल्लू, मल्लू की सेवा में बगल में ही रहा। सुबह चार बजे जब मल्लू की आँखें खुलीं तब कल्लू ने उसे देखा और कहा—“मुझे देखती देखती डिव्हे पर चढ़ी तभी तो यह दुर्घटना हुई। मैं कितना अभाग्य हूँ कि मेरी नजर इतनी बुरी है।”

बड़ी पतली और हीन आवाज में मल्लू ने हँसते हुए कहा कि ऐसी बात नहीं। आपकी नजर के कारण ही मैं बच गया।

आखिर वह मेरा पति है

एस. कल्याणी (II वी. ए. अंग्रेजी साहित्य)

सुबह के नी बज चुके थे। मैं दफ्तर जाने की तैयारी में व्यस्त थी। सहसा चंपा पास वाले कमरे में से अपने चेहरे को आंचल से पोंछती हुई निकली। मुझे देखते ही उसके चेहरे में एक फीकी मुस्कान फैल गयी और थोड़ी सी हिचकिचाहट के साथ बोलने लगी।

“दीदीजी, मुझे कुछ रुपए चाहिए।”

“क्यों? अभी पिछले हफ्ते में ही तो तंख्वा लिया था!”

“हाँ, लेकिन

“लेकिन क्या? मुझे सब मालूम है। शंकर ने मांगा है। अब तो तेरा लापरवाह पति पीने की लत को कभी छोड़ेगा नहीं। मैं नहीं देती पंसा-बंसा। देख चंपा अगर तू उसे बार-बार यों पैसे देती रहेगी तो वह तेरा सर्वनाश कर देगा।”

“पर दीदीजी आगे तो सहो। अब की बार तो दे दो। चाहो तो अगले महीने के तख्ते से काट लेना।”

“मैंने कहा मैं नहीं दूंगी। और हाँ कह देती हूँ, तू भी अब पैसे देना बंद कर दे।”

आर. एम. ओ. तभी ‘वाड’ में प्रविष्ट हुए और दार्शनिक दृष्टि से कहा—“मल्लू! उसके भाग्य में दुर्घटना लिखी हुई थी सो हुई! तुम्हारे भाग्य में वदा हुआ है कि तुम्हें यह लड़की मिले, सो वह बच गयी।”

मल्लू के माँ-बाप जो पास ही चिन्तित पड़े डॉक्टर की बात सुनकर बोले—“जी हाँ, आप कहना ठीक है।”

चंपा का चेहरा सिकुड़ गया और इससे पहले कि मैं उससे कुछ कहती वह पल्लू ठीक करती हुई निकल गई।

सहसा मेरी नजर घड़ी की ओर पड़ी। देखा साढ़े नी बज चुके थे। अब और देर को तो दफ्तर में बाँस से डाँट खाना पड़ेगा। मैं तुरंत दरवाजा बंद करके ‘ड्रिफ्लिकेट’ चाबी बाजू वाले पोज़न को मालिकिन को थामकर रास्ते पर निकल पड़ी। सौभाग्यवश ‘वस’ जल्दी ही मिल गई और मैं चढ़कर एक सीट में बैठ गई। टिकट लेने के लिए पैसे निकालते हुए जब मैंने कंडक्टर को खोजा तो पाया कि वह गाड़ी के दूसरे सिरे में एक पिचकड़ को सभालने की व्यर्थ कोशिश कर रहा था। इस दृश्य को देखते, अनायास ही मुझे शंकर की याद आई। कौन जाने, शायद शहर के किसी कोने में वह भी ऐसा ही दुर्व्यवहार कर रहा होगा। मुझे चंपा की हालत पर तरस आई। चंपा का शंकर के साथ ब्याहण हुए, चार साल हो चले थे। लेकिन इन चार सालों में वेचारी ने एक दिन भी सुख से नहीं विताया होगा। सुबह-सुबह जब वह हमारे यहाँ काम करने आती तो अक्सर मैं उसके शरीर में पड़े चोट के निशान को देखकर पूछ बैठती कि वह कहाँ से आई। चंपा बनी बनाई कहानियाँ सुनाने लगती। लेकिन मुझे साफ़

मातूम था कि यह उसके पति महाशय की देन है।

जब शंकर पीने के लिए उतावला हो जाता तो चंपा को मार डंट कर पास पड़ोस के लोगों से पैसा उधार माँग जाने के लिए मजबूर करता। जब चंपा किसी कारणवश पैसा बटोर न पाती तो और भी दो चार घंटे उसपर जमाकर अपने क्रोध को शांत करता। फिर पास के जंगल से सूखी लकड़ी बीनकर उन्हें बाजार में बेचता और इससे जितना भी पैसा मिलता उसे फिर पूरा का पूरा दाह-शराब में लगा देता। दर असल शंकर वेकार तो नहीं था। एक अच्छी खासी कारखाने में क्ली के काम पर था। मगर उसे वहाँ जाने की सज़ा ही नहीं। चंपा अक्सर कारखाने के मालिक के हाथ-पांव पकड़कर बिनती करती कि वे उसे नौकरी से न निकालें। वेचारी चंपा, उसकी सहायता करने वाला कोई नहीं था। वस्ती के सभी लोग उससे मुँह फेर लिया करते। उन्हें हमेशा यही डर लगा रहता था कि कहीं चंपा उनसे पैसे मांगने आ जाए तो वे क्या करेंगे। चंपा का कोई करीब का रिश्तेदार भी नहीं था। केवल एक ममेरा भाई था, जो गाँव में खेती करता था। उसके सिवा इस दुनिया में चंपा को अपनाते वाला और कोई नहीं था। ऊपर से चंपा दुबली-पतली और दुर्बल थी। अक्सर मुझे सिर दर्द, चक्कर, आदि की शिकायत भी करती। इतना होते हुए भी पता नहीं अपने पति के अन्यायों को वह कैसे सह लेती। खैर मेरा ‘स्टॉपिंग’ आ गया और मैं शाम तक चंपा की यादों को भूलने की कोशिश करते हुए दफ्तर के अन्दर प्रविष्ट हुई।

उस दिन शाम को जब मैं घर पहुँची तो देखा चंपा अभी तक आई नहीं थी। सो मैं खुद चाय बनाने के लिए रसोई में घुस गई। लेकिन तभी दरवाजे पर दस्तक सुनाई पड़ी और मैंने चंपा को धीरे से अन्दर प्रविष्ट होते हुए देखा। चंपा बहुत थकी हुई थी और इससे आगे कि मैं उससे कुछ पूछती अपने लड़खड़ाते कदमों से आकर सोफे के कोने को पकड़ा और देखते ही देखते इसी में लुडक पड़ी। मैंने धवराकर पास जाकर देखा तो पाया कि वह वेहोश हो गई थी। मैं जल्दी से रसोई से एक ग्लास में पानी लाई और थोड़ा

सा पानी उसके चेहरे पर छिड़क दिया। जब चंपा ने होश में आकर आँख खोली तभी मेरे जान में जान आई। मैंने ग्लास का पानी उसकी ओर बढ़ा दिया और जब पानी पीकर उसने ग्लास वापस किया तो देखा कि उसके बांह में एक प्लास्टर लगा हुआ है। मैंने परेशान होकर पूछा “हाथ में प्लास्टर क्यों लगाई है?”

चंपा तुरंत सहमी हुई सी कहने लगी “कुछ नहीं, कुछ नहीं।” लेकिन उस ‘कुछ नहीं’ पर उसने इतना बल दिया कि मैं समझ गई कि जरूर कुछ हुआ है। मेरी शंका को दूर करने की कोशिश में वह रसोई के अन्दर बर्तन माँजने चली तो तभी दीनू भागता हुआ आया और हाँफते-हाँफते कहने लगा—“चंपा दीदी, पुलिस शंकर को पकड़कर ले गई।” चंपा धवराकर वाहर भाग चली। मुझे कुछ समझ में नहीं आया। जब दीनू भी चंपा के पीछे-पीछे जाने लगा तो मैंने उसके बांह पकड़कर खींचते हुए पूछा—“आखिर बात क्या है?” दीनू ने बड़बड़ाते हुए सारी राम-कहानी कह डाली।

बात यह थी कि उस दिन भी—शंकर ने चंपा को रोज की तरह खूब मार-पीटकर शराब पीने के लिए पंसा माँगा था। चंपा ने खूब कोशिश की लेकिन दुर्भाग्यवश उस दिन सबने उसे पैसा देने से इनकार कर दिया। तब शंकर तैश में आकर उसे पास के अस्पताल को घसीट ले गया और वहाँ उसे पैमे के लिए खून देने को मजबूर किया। अस्पताल वालों ने खून के बदले कोई सत्तर पछतर रुपये दिए जिन्हें शंकर ने चंपा के हाथों से छीनते हुए मदमाती उमग में शराब खाने की ओर बढ़ चला। वहाँ शाम तक वह दाह शराब का मजा लेता रहा। लेकिन अचानक ही पुलिस वाले ‘रेड’ पर आ गए और शंकर और उसके दो और मित्रों को हवालत में बन्द कर दिया गया। बात सुनकर मैं बिल्कुल अचंभे में पड़ गई। क्या मानव केवल एक लत की पूर्ति के लिए इतना नीच हो सकता है? क्या इतना निर्यात का आज कोई महत्व नहीं रहा? मेरे मन में शंकर के प्रति नफरत उमड़ पड़ी। मैं इन्हीं खयालों में डूबी रही कि किसी न किसी तरह चंपा को इस जानवर से छुड़ाना है।

इतने में दीनू के चले जाने की अहसास भी मुझे नहीं रहीं।

आध घंटे बाद चंपा रुझा-सा मुह लिये वापस आई। मैंने उसे क्रोधित निगाहों से देखा तो वह भाव गई कि मुझे सब कुछ मालूम हो गया था। वह परेशान हो इधर उधर देखती रही और अंत में सिर झुकाकर अपने पैरों को धूसे लगी। बहुत देर बाद उसने साहस करके पूछा—“खैर अब क्या कहें?”

मैं सूखी आवाज में बोली—“कुछ नहीं। आज के लिये बहुत हो गया। अब घर जाओ और बेहतर यही होगा कि तुम उसे निकम्मे आदमी से तलाक ले लो। उसके साथ रहकर तुम्हें कभी चैन नहीं मिलेगा।”

मेरे इन शब्दों को सुनते ही उसका झुका हुआ चेहरा एक झटके से उठ गया मानो उसे साँप ने डस लिया हो। मुझे वह यों देखने लगी मानो मैंने कोई बड़ा गुनाह कर दिया हो।

.....फिर सहमकर बड़ी श्रद्धा से अपने घूँघट को ठीक करती हुई वह चुपचाप चली गई।

अगले दिन सुबह चंपा काम पर नहीं आई। उस दिन शाम को जब मैं दरवाज़े से घर आई तो देखा कि चंपा द्वार पर ही खड़ी है। वह बहुत खुश नज़र आ रही थी। मेरे अन्दर प्रविष्ट होते ही उसने कहा—

“वे आ गये हैं।”

“कौन आ गया है?” मैंने अचरज से पूछा। “वही” चंपा ने उसी आवाज में जवाब दिया—मेरा पति।... मेरा जो भाई गाँव में है ना? वह कल आया था। वह अनाज बेचकर कमाए पंसा साथ ले आया था। उसी में से पंसा निकालकर उसने शंकर की जमानत भर दी। उसने यह सब इतनी खुशी से कहा कि मैं क्रुद्ध हुई। “ओर तू बहुत खुश है।” मैं झल्लाहट के

साथ बरस पड़ी। “खैर यह तो पहली बार है, भगवान जाने और कितने बार वह जेलबंद होगा क्या हर समय तेरा भाई आकर उसे छुड़वायेगा? ऊपर से तो वह सिर्फ जमानत में बाहर निकला है, अगर ‘केस’ की फिर सुनाई हुई और अगर उसके जुर्मों घोषित कर दिया जाए तो फिर पुलिस उसके पकड़कर ले जायेगी। और तू क्या समझती है कि वह अब शराब पीना बंद कर देगा? तू उस निकम्मे को क्यों अब भी विश्वास टिकाये बैठो है? जरा सोच जब कल तेरे भी बाल बच्चे होंगे तो उनकी भी तेरी ही हालत होगी.....”

मैं शायद और भी कुछ कह डालती। लेकिन चंपा ने मुझे काटते हुए कहा—“ये सब बातें मैं नहीं जानती दीदीजी। मैं खुश हूँ, मेरा शंकर वापस आ गया है। कुछ भी हो, आखिर वह मेरा पति है। उसकी सारी भूलें माफ़ कर दूँगी।”

उसने उस “मेरा पति” को इतने गर्व और श्रद्धा के साथ उच्चारित किया मानों केवल वह ‘पति’ में ही उसका सारा बल, उसकी सारी खुशियाँ निहित हो।

वह भारत में जनमी है न? पति ही उसका सब कुछ है! झूठी शान, वनावटी शृंगार, नई सभ्यता का स्पर्श, आधुनिकता की गंध..... इन सबसे अछूत है उसका ‘पतिव्रत’। क्या भगवान उसकी प्रार्थना सुन उसके शंकर को सन्तान पर ले आयेगा?.....

चंपा को इन बातों से कुछ नाता नहीं..... वह वेहद खुश है कि अब की बार उसे छूट मिल गयी।.....उसकी जीवन गाड़ी इसी रूप में चले चंपा को इसकी कुछ सुध नहीं।

आप ही बताइये कितनी ‘चपाएँ’ आपके सामने इर्द-गिर्द, वेवसी में पति का भार डोती हुई नज़र आ रही हैं? इनका हम क्या करें?

प्रार्थना

पो. ललितांकि (III बी.ए. अर्थशास्त्र)

मानव, ईश्वर का सबसे उत्तम सृष्टि है; क्योंकि अन्य सभी प्राणियों में अलब्ध बुद्धि तत्व या विवेक हममें है जिसे हम सभी जीवियों में से अधिक क्रियाशील बन गये हैं। सृष्टि के दौरान, ईश्वर ने हमें सब कुछ दिये हैं जैसे कि बुद्धि, वीरता, धन-संपत्ति, क्रियाशीलता, मानवतावादी-चिन्तन-ऐसे अनेक तत्व। पर यह कहा जाता है, एक अंग्रेज कवि के अनुसार कि ईश्वर ने मनुष्य को सब कुछ दिये पर एक ही चीज अपने पास रख दिये—वही है मन:शान्ति। इसका कारण उन्होंने यह बताया है कि यह भी अगर मनुष्य को दिया जाय तो उसको कभी ईश्वर की याद नहीं रहेगी। इसी मन:शान्ति को प्राप्त करने के लिये सामान्य जन ‘प्रार्थना’ करते हैं। प्रार्थना वह सेतु है जिससे जीवात्मा, यानि कि मनुष्य, परमात्मा तक पहुँचता है और उस महान विशालता का एक अंश सिद्ध होता है।

बड़ों का कथन यह है कि दिन का शुभारंभ प्रार्थना से करना है और अंत भी प्रार्थना से होनी चाहिये। प्रातःकाल की प्रार्थना में हम ईश्वर से यह कहते हैं कि आज का दिन अर्थसमयी बन जाए और हम ऐसे कुछ कर पाएँ जिससे हमें संतोष मिले और दूसरों को दुख न पहुँचाए। दिन के अन्त में हम प्रार्थना करते हुए ईश्वर को धन्यवाद देते हैं कि ईश्वर ने हमारा यह दिन कितना सुखमयी और सार्थक बनाया। इसी प्रार्थना के द्वारा हम ईश्वर के निकट पहुँचकर अपनी व्यथा और पीडा को समर्पित करते हैं और उनके मृतसाव का मार्ग पूछते हैं। यह जरूर सिद्ध करती है कि हम उस परब्रह्म में अपार विश्वास रखते हैं। प्रार्थना या ईश्वर-वन्दन के समय हम ईश्वर ने जो नाता जोड़ते हैं, वह हमारे अन्य सभी सांसारिक बंधनों से बंधकर सशक्त रहता है। यह इसलिये है कि हर कोई ईश्वर से इतना अपनापन महसूस करता है जो वह अपने देश या परिवार से नहीं कर पाता।

‘प्रार्थना’—यह शब्द और उसका अर्थ इतना व्यापक और असीम है कि हम नहीं कह सकते हैं कि

सच्ची प्रार्थना क्या है। मेरे विचारानुसार प्रार्थना एक तुलनात्मक शब्द है। हर किसी की प्रार्थना एक नहीं होती है। इसका मूल कारण यह है कि वा मानवों का विचार एक नहीं होता है। क्या हम कह सकते हैं कि हम सभी गांधीजी हैं या क्या हम अपने आपको महादेवी वर्मा कह सकते हैं? यह अर्थसमय है क्योंकि गांधीजी के अपने विचार और गतिविधियाँ थी और हमारे कुछ और। उन्हें समस्त मानवजाति की चिन्ता थी पर इस बात पर हम लौभी ही रहते। इसलिए, कोई अपनी ही उन्नति और अलाई के लिये प्रार्थना करता है तो कोई महान आत्मा ईश्वर से प्रार्थना करती है।

सर्वे भवन्तु सुखिनः सर्वे सन्तु निरामयाः।

सर्वे भद्राणि पश्यन्तु, मा कश्चिद् दुःखमाप्नुयात्।

मानव मन एक ऐसा घोड़ा है जिसकी बगल में रखना बहुत कठिन है। मनुष्य अपनी चाह और मोह पर बन्धन नहीं डाल पाता है। इसलिए, एक विद्वानी आज कहता है कि “हे ईश्वर मुझे दिन में एक बार भरपेट खाना दो, इससे मैं तृप्त रहूँगा।” ईश्वर की कृपा पाकर वह दिन में एक बार भरपेट खाना पाता है। इसके बाद उसका मन ईश्वर को पुकारकर फिर कहता है कि “हे ईश्वर, हम सब तुम्हारी सृष्टि है, पर तुम एक को आधा पेट खिलाते हो और दूसरों को भरपेट, यह कहाँ का न्याय है।” ईश्वर हँसकर यह इच्छा भी पूरा कर देते हैं। लेकिन ईश्वर से उसकी अगली माँग रहती, अपना घर बसाने का, फिर धनवान बनने का, और फिर अपने आपको सबसे बड़ा बनाने का। हनुमान की पूँछ की तरह उसकी माँगें बढ़ती जाती हैं। यह साधारण मनुष्य के विचारों का दर्पण है।

संसार सिर्फ ऐसे मनुष्यों से भरा नहीं है। उसमें ऐसे भी लोग हैं जो व्यष्टि को त्याग कर समष्टि का विचार रखते हैं। कवीर की प्रार्थना यहाँ सिद्धहस्त है

“साई इतना दीजिये, जामे कुटुम्ब समाय।

मैं भी भूखा ना रहूँ, साधु न भूखा जाय ॥

भारत में कई महान व्यक्ति हुए हैं जो कि इससे बढ़कर अपने को भूखा रखकर दूसरों को खिलाते थे। उनकी ईश्वर से यह प्रार्थना रहती है कि "भगवान सबका दुख मुझे दो और उनको मुक्ति दो।" सच्ची प्रार्थना का यही लक्षण है। स्वार्थता को छोड़कर मानव सब के सुख के लिये ईश्वर से प्रार्थना करता है—यहीं पर महान सिद्ध होता है।

आत्मा के शुद्धीकरण का एकमात्र साधन है—प्रार्थना। प्रार्थना करते समय हम अपने मन को एकाग्र करके उस बिन्दु पर तैरने देते हैं जहाँ पर परब्रह्मा का वास हो। प्रार्थना सिर्फ मंत्रों का उच्चारण नहीं, वह सिर्फ राम नाम की माला नहीं पर सच्ची भक्ति है जहाँ पर मन सिर्फ एक ही दिशा की ओर, उस परमात्मा की ओर, उन्मुख है कबीर कहते हैं—

माला तो कर में फिर, जीभ फिर मुख माहि।
मनुआ तो चहुँ दिशि फिर, यह तो सुमिरन नाहि॥
इसलिये सच्चे हृदय से प्रार्थना करने पर ही वह प्रार्थना बनती है अन्यथा वह अर्थशून्य बन जाती है। ईश्वर से हम अपने किये हुए पाप-कर्मों को स्वीकार कर उनसे क्षमा याचना करते हैं और यही पर परमानन्द की प्राप्ति है।

अक्सर कहा जाता है कि समस्याओं से छुटकारा पाने के लिये ही हम ईश्वर से प्रार्थना करते हैं और यह शत प्रतिशत सच है। कबीर के ही शब्दों में
"दुख में सुमिरन सब कर, सुख में कर न कोय।
जो सुख में सुमिरन कर, दुख काहे को होय।"

संकट-ग्रस्त मानव ईश्वर को पुकारता है। अगर ईश्वर उनको दुखों से विमुक्त कराते हैं तो ईश्वर उनके लिए दयालु ठहरते हैं पर अगर उनकी पीड़ाएँ बढ़ती जाएँ तो ईश्वर उनके लिए एक पत्थर मात्र ठहरते हैं। ऐसी स्थिति में मनुष्य सुख में ईश्वर का नाम तक लेने की प्रतीक्षा करना व्यर्थ है। सुख और समृद्धि में वह अपने ही सुखों में डूबा रहता है और अपने रक्षक को भूल बैठता है। माँ-बाप अपने बच्चों के सुख के लिए, उनकी हर आशा की पूर्ति के लिए क्या नहीं करते हैं? अपनी जान तक देने को तैयार हैं पर यही बच्चे बड़े होकर, उनकी मदद करना

क्या, उन्हें याद तक नहीं करते हैं। अगर जोकि और बन्धनों का यह हाल है तो ईश्वर-स्मरण नाम कहीं?

दुख में ईश्वर का समरण करना स्वाभाविक मनुष्य का स्वभाव है। पर जो सुख में भी ईश्वर की पूजा करता है वह 'महात्मा' कहलाता है।

आधुनिक दुनिया में ईश्वर-विश्वास घटना रहा है—वह नास्तिक बनता जा रहा है। इसके कारण अक्सर, विज्ञान, कहा जाता है। पर वह भूलिए कि, महान लोगों के अनुसार, विज्ञान और नैतिकता हाथ में हाथ मिलाकर बढ़ते। प्रार्थना केवल ईश्वर का ध्यान नहीं, वह अपने को एकाग्र करने का एक सबल उपाय है—यही दृष्टि योगाभ्यास भी सिखाता है। ईश्वर को क्यों नहीं अप्रत्यक्ष, असौम और रूपहीन कहें फिर भी ईश्वर विश्वास है कि हर कोई, अपने जीवन में एक न अवसर पर अनुभव करेगा कि अपने आप से क्या एक ऐसी शक्ति एक महान शक्ति है जो सहानुभूति और सत्य से भरपूर है।

प्रार्थना चाहे किसी भी भाषा में हो उसका एक है—ईश्वर का ध्यान करना। सभी मनुष्य वह हिन्दू हो, मुसलमान हो या ईसाई हो, चाहे अमीर हो या गरीब, चाहे वह इस देश का हो या देश का, प्रार्थना करते हैं—उस परमात्मा से, सृष्टिकर्ता से, जो दुख-हरण और सुख-करण का मूल

लोग अपने जीवन को धन्य और सार्थक समझते हैं जब उनका अन्त प्रार्थना के समय हो। रामानन्द के साथ जीवात्मा उस परमात्मा को प्राप्त करता है यही पर प्रार्थना सबल और सफल है। मनुष्य की अन्तिम साँस के वक्त एवं तदनन्तर उसकी परमात्मा पर सब राम नाम बोलते हैं—यह भी भगवान से जानेवाली प्रार्थना है कि इस आत्मा को शान्ति प्रदान हो; वह अमर बने।

अतः संक्षेप में कहना चाहती हूँ कि प्रार्थना के भारत का क्या, किसी भी देश का मानव मन वास्तव में आनन्द या तृप्ति पा नहीं सकता।

(पुरस्कार प्राप्त निबन्ध)

KALIDASA'S SIMILIES

S. PADMASANI I.B.C.S.

The Himalayas are our national mountains, the Ganga is our national river, the Gita is our national scripture, & Kalidasa is our national poet. Kalidasa has bequeathed to us a sense of the lovely and the beautiful which has been the part of us. Kalidasa was the finest flower of Hindu learning, culture and ideal and noble was his conception of life and love.

The poetic diction of Kalidasa cannot be better described than in the memorable happy words of Bana in his Harshacharita:

निर्वासु न वा करय कालिदासस्य मक्तिम् ।
प्रीतिसंभुरसादसु मञ्जरीशिव जयते ॥

"Whose heart is not thrilled with delight at the mellifluous expressions uttered by Kalidasa, as at the sight of newly sprung blossoms glistening with Honey Dew?"

Jayadeva the famous author of the Gita go-wilds called Kalidasa as the brightest star in the galaxy of Sanskrit Poets. Western scholars too have praised Kalidasa in most glowing terms and admiringly called him the 'Shakespeare of India'.

According to an old saying of Indian savants, who call him the 'Soul of Kalidasa,

उपमा कालिदासस्य वाक्ये रर्यं गौरवम् ।

दण्डितः पदलालित्यं माधुं क्विन् तयो दुष्य ॥

Similies, comparisons, metaphors and imagery are not mere ornaments which are the doors thro' which the poet's vision reaches out to all senses and feelings in an undreamt relatedness. They are not external additions but are of the very texture and making of the poet's expression. Kalidasa is exceptionally rich in similies. The chief features of Kalidasa's similies are variety, grace, aptness & suggestiveness. Perhaps no other example is necessary than his poem 'Meghaduta' which shows the capacity of his muse to make an endless variety of images out of the simple

KALIDASA'S SIMILIES

S. PADMASANI I. B.Com.

The Himalayas are our national mountain; the Ganga is our national river; the Gita is our national scripture; & Kalidasa is our national poet. Kalidasa has bequeathed to us a sense of the lovely and the beautiful which has become part of us; Kalidasa was the finest flower of Hindu learning, culture and ideals and noble was his conception of life and love.

The poetic diction of Kalidasa cannot be better described than in the memorable happy words of Bana in his Harshacharita :

निर्गन्तासु न वा कस्य कालिदासस्य सूक्तिषु ।
प्रीतिर्मधुरसार्द्रासु मञ्जरीष्विव जायते ॥

“Whose heart is not thrilled with delight at the mellifluous expressions uttered by Kalidasa, as at the sight of newly sprung blossoms glistening with Honey Dew?”

Jayadeva the famous author of the Gita govinda extols Kalidasa as the brightest star in the galaxy of Sanskrit Poets. Western scholars too have praised Kalidasa in most glowing terms and admiringly called him the ‘Shakespeare of India’.

According to an old saying of Indian savants, similie form the forte of Kalidasa,

उपमा कालिदासस्य भाषवे रथं गौरवम् ।
दण्डिनः पदलालित्यं माघे सन्ति त्रयोः युणाः ॥

Similies, comparisons, metaphors and imagery are not mere embellishments; they are the doors thro’ which the poet’s vision reaches out on all sides, and reveals things in an undreamt relatedness. They are not external additions but are of the very texture and making of the poet’s expression. Kalidasa is exceptionally rich in similies. The chief features of Kalidasa’s similies are variety, grace, aptness & suggestiveness. Perhaps no other example is necessary than his poem ‘Meghaduta’ to show the capacity of his muse to make an endless variety of images out of the single sub-

stance of the cloud. Familiar objects like the lotus and the moon, or the creeper and the flower are no doubt used by him frequently but never in the same way, so that these eternally beautiful things shine, every time the poet touches them, with a fresh radiance and significance.

Kalidasa's similies are of variety. He has brought it out beautifully in the 'Mahakavya Kumarasambhava' thus

अमृतस्त्रुतेव स्वरेण तस्यां अभिजातवाचि प्रजाल्पितायां ।
अन्यपुष्टासि श्रोतुः वितन्तीः ताड्यमाना इव प्रतिकूलशब्दं ॥

He says 'Parvathi' possessed such a sweet voice that her tone will make the nectar flow and even a cuckoo to a listener will be a harsh note as a veena whose wrong string has been struck.

In another verse 'Kumarasambhava' Madana covers the case of a man who was in the worldly life, who had virtues of very high order, material as well as spiritual, but yet who was unaffected by Love at all. If Indra desired him to be subjected to Kama for increasing worldly life, he would easily do it thro' the man in view was instructed in moral virtues by usanas themselves, that is he possessed a strong conviction and firm mind about moral and spiritual rules

अध्यापितस्योशनापि नीतिं प्रयुक्तरागं प्रणिधिद्विषस्ते ।
कस्यार्थधर्मौ वद पीडयामि सिन्धोस्तटाबोध इव प्रवृद्धः ॥

In the above shloka Madana says to Indra—Of what enemy of yours shall I sending love as my messenger obstruct the material and spiritual virtues through he be instructed in morality by usanas himself, as the flooded current of a river attacks its two banks?

Kalidasa's similies are sometimes simple, sometimes completely worked out in details. They are drawn from diverse fields, from flora and faunas, from the other aspects of nature, from human behaviour from old literature myth and tradition, from the different arts and from intellectual concepts and abstractions. Even in the case of similies from the sphere of intellectual conceptions, the poet displays an aptness and suggestiveness.

For example in his Raghuvamsa, Kalidasa twice presses into service the science of grammar and its concepts for comparison. When Rama removed Valin and set up Sugriva in his place, Kalidasa compares it to the आदेश (ādesa) of a root or धातु (dhatu) superseding the verb; this applies exactly to the relation between Valin and Sugriva in which though Valin was the elder brother and the more important, for the purpose on hand for Rama, it was the younger Sugriva who was useful.

There are numerous similies of Kalidasa which are original to him. We may refer to only one similie for whose originality Kalidasa gained a sobriquet.

In the Swayamvara of Indumathi in Raghuvamsa there were a row of royal suitors sitting and Indumathi passed them one after the other, the one before whom she halted for a while brightened up, but the moment she moved on to the next, the glow on the face of the one passed fell; it was like a torch light taken along the royal highway in the night; each mansion shone when the light passed before it and the next moment fell into darkness. Kalidasa draws his similies also from the abstract concepts of Sastras like Vyakarna and mimamsa.

Kalidasa in his maiden attempt Rithusamhara gives a description of 6 Hindu seasons—ग्रीष्म, वर्ष, शरद्, हेमन्त, शिशिर & वसन्त ।

सविभ्रमैः सस्मितजिह्वेवीक्षितै विलासवत्यो मनसि प्रवासिनम् ।
अनङ्गसदीपनमाशु कुर्वते यथा प्रदोपः शरिचारुभूषणः ॥

In this shloka he says—like evenings with the beautiful ornament of the moon, women having ornaments beautiful like the moon, quickly kindle love in the hearts of travellers, by means of sportive and laughing side glances

In another shloka he gives a beautiful description of Autumn thus—Autumn comes beautiful in appearance like a new bride having the kasa flowers raiment the full blown lotus as the lovely face, charming with the cries of infatuated swans serving as the tinkling of anklets having the ripening rice as the lovely, stooping slender body.

Kalidasa is also a people's poet. The ridescent soap bubble of luxury and wealth and high life is at once pricked naively by the simple hermit youth from the forest on Shakuntala regarding when he steps into the palace, "These pleasure seeking folk strike me as funny as oil smeared men appeared to those that have bathed as the scheming appear to the guileless, as sleeping men to those that are up early, as fettered slaves to free men.

अभ्यक्तमिव स्नातः शुचिरशुचिमिव प्रवृद्ध इव सुप्तम् ।
वर्द्धामिव स्वैरगतिजनमिव सुखसङ्गममवैमि ।

Kalidasa's style can be summed in the words delicate and graceful. His poems abound in rhetorical devices and figures of speech. Similies is decidedly his trump-card. He rightly deserves the encomium "Upama Kalidasasya". His imagery which is rich and varied and his mastery in handling the elementary emotions of man particularly love, have decidedly secured for him such a place in Indian literature which Shakespeare occupies in English Literature.

Kalidasa as a poetic Genius

Kum. G. THULASIMALA,
I Year B.Com.

पुरा कवीनां गणनाप्रसङ्गे कनिष्ठिकाऽधिष्ठितकालिदासः ।

अद्यापि तन्नुन्नयकवेर भावादनामिका सार्थकनामद्येया ॥

The greatness of Kalidasa as a poet is well brought out in the above stanza.

Kalidasa appears to us as the embodiment in his poems as in his dramas of the Brahmanical idea of the age of the Guptas when order had been restored to a troubled earth, foreigners assimilated or reduced and prosperity broadcast. In Kalidasa, we have unquestionably the finest master of Indian poetic style, by the perfection and polish of his works and all but completely free from the extravagances which disfigure the later great writers of Kavya.

He assures longevity to a poem which in addition to conforming to the rules for a Mahakavya is rich in ornaments (Alankaraha). Kalidasa is not sparing in his views of these means of adding grace to his work, but he has the fundamental merit that he prefers suggestion to elaboration. His was the golden mean of virgil between rustic simplicity and clumsiness and that over-refinement which is specially fatal. That it results that his miniature painting in his polished elegance often attains relative perfection. In his advancing years Kalidasa's mind turned more and more to the conception of all embracing characters of the god head and of the efficacy of Yoga practices to attain union with him.

As such, we can see the perfection of Kalidasa in Kumarasambhava which is one of the five popular Mahakavyas in Sanskrit Literature. It explains the birth of Kumara, the War God. The God themselves have treated the birth of War God as their objective and the title is quite in keeping with the same. Youth and manhood are at no time for deep philosophic views and Kalidasa of Kumarasambhava remains within narrower limits.

“श्रुताप्सरोगीतिरपि क्षणेऽस्मिन्हरः प्रसंख्यानपरो बभूव
आत्मेववराणां न हि जातु विघ्नाः समाधिभेदप्रभवो भवन्ति ।”

This is the most favourite alankara of Kalidasa, i.e. अर्थान्तरन्यास अलङ्कारः
“When Kama entered the Forest, Shiva, though he heard the music of Apsaras remained intent on meditation. Indeed the obstacles are never powerful to spoil the concentration of persons who are masters of their minds and senses”. This verse explains the stability and the powerful nature of Shiva's mind. Shiva was so firm and master of his ownself.

तां वीक्ष्य सर्वावयवानवद्याम् रतेरपि ह्योपदमादधानाम्
जितेन्द्रिये शूलिनि पुष्पचापः स्वकार्यसिद्धिं पुनराशंसे

This verse explains the beauty of Parvathi. Kalidasa explains the spotless beauty of Parvathi in a single word, i.e. सर्वावयवानवद्यां after seeing the spotless beauty of Parvathi, Madana got the courage once again to succeed Shiva. Parvathi's beauty rekindled Madana's courage, because he thought that with such a handsome woman in his presence it would be easy to make Shiva fall in love with her.

“अनन्यभाजं पतिमाप्नुहीति सा तथ्यमेवाभिहिता भवेन
न हीस्वख्याहृतयः कदाचित् पुष्पन्ति लोके विपरीतमर्थम् ।”

This verse has been written in अर्थान्तरन्यास Alankara, which is the favourite Alankara of Kalidasa. “Shiva blessed Parvathi and said “May you obtain a husband beyond the reach of others”. The attendances of the great poet never developed into a contradictory meanings. The poet tries to convey the meaning that later Parvathi married Shiva himself who is beyond the reach of others.

तीव्राभिषङ्गप्रभवेण वृत्ति मोहेन सस्तम्भयतेन्द्रियाणाम्
अज्ञानभर्तृव्यसना मुहूर्तं कृतोपकारेव रतिबर्भूव ॥”

Rathi, for a while, remained silent not knowing about the plight of her husband, Kama as if favoured by faint. That appears out of severe calamity and arrested all actions of senses. The poet fancies that this faint was, as if, a favour done to her, because she was spared at least for a while, the agony that she would be suffering, had she been conscious during that period.

“When I have portrayed thee in love's anger on the rock with my colours and seek to add myself lying at thy feet, my tears well up and ever blot out my sight, cruel the fate which even thus will not permit our union. There is a brilliant picture of Uma's confusion and of joy when Shiva reveals himself.

अद्य प्रभृत्यवनताङ्गि तवास्मि दासः
 क्रीतस्तपोभिरिति वादिनि चन्द्रमोलौ ।
 अन्नाय सा नियमजं क्लममुत्सर्जं
 क्लेशः फलेन हि पुनर्नवतां विद्यते ॥

"O lady of a bending stature, from to-day forward, I am your slave bought by your manifold penance". When the moon crested Lord spoke thus, she at once got relieved of the fatigue due to her austerities. For toil brings back freshness when crowned with success. This verse also belongs to अथन्त्रिन्यास Alankara.

कृतवानसि विप्रिय न मे प्रतिकूलं न च ते तथा कृतं
 क्रिमकारणमेव दर्शनं विलपन्त्ये रतये न दीयते ॥

There is a perfect simplicity of passionate longing in Rathi's address to the dead Kama, thou last never displeased me, thee I never have wronged; why then, without cause dost thou hide thyself from thy weeping Rathi? The timid shyness of the new-made bride and her lover's ruses are delicately drawn.

"Addressed, she could not answer; when he touches her gown, she sought to have him; with head averted she clung to her couch; yet none-the-less did she delight the lord of the trident".

When with her long eyes fixed on her mirror, she saw the reflection of her radiant loveliness, swift she hastened to seek Shiva for the fruit of woman's raiment is the light in the lover's eyes. Equally complete in its own effectiveness is the description of the tragic shock received by Rathi.

CONCLUSION :

The name of Kalidasa stands on top of Indian poets and is a brilliant concentration of all that is best in 'poetry'. The drama, the learned epic poem, the elegy all bear testimony even today to the power and flexibility of his magnificent genius; alone among the disciples of Saraswathi (the goddess of learning) he has had the good fortune to produce really classical masterpieces at which India wonders and in which humanity perceives itself. Kalidasa has made a place for himself in the brilliant galaxy of poets wherein every name sums up the best in human intellect.

सुभाषितानि - GOOD SAYINGS

V. JAYANTI, 1 Year B.A. Litt.

कराग्रे वसते लक्ष्मीः, करमध्ये सरस्वती ।
 करमूले तु गोविन्दः, प्रभाते करदर्शनम् ॥

On the tip of palm lies Lakshmi, and in the middle lies Saraswathi, and at the bottom of the palm is Govinda who is our protector. So if one looks at the palm early in the morning it is very good for them because one is able to get the blessings of all gods at the same time.

नरस्याभरणं रूपं, रूपस्याभरणं गुणः ।
 गुणस्याभरणं ज्ञानं, ज्ञानस्याभरणं क्षमा ॥

The ornament of Man is his structure or form, and the ornament of structure is his character. The ornament of his character is knowledge. The ornament of knowledge is patience or excuse. So it is not enough if a man has good character alone he must also have patience and he must excuse everyone.

हस्तस्य भूषणं दानं, सत्यं कण्ठस्य भूषणम् ।
 श्रोत्रस्य भूषणं शास्त्रं, भूषणैः किं प्रयोजनम् ॥

The ornament of palm or the hand is to give alms. The ornament of our neck or of our speech is truth. The ornaments of our ears are to hear good slokas or shastras. Where there are such good ornaments, what is the use of the ordinary ornaments with which man decorates himself.

प्रथमे नार्डजिता विद्या द्वितीये नार्डजितं धनम् ।
 तृतीये नार्डजितं पुण्यं, चतुर्थे किं करिष्यति ?

When education is not earned in the first stage of life and if wealth is not earned in the second stage of life and in the third stage if one does not earn good merits what will he do in the final stage. So from this we come to know that we should earn certain things in certain stages of life, then it would be difficult in the future to be earned.

सत्यं ब्रूयात् प्रियं ब्रूयात् न ब्रूयात् सत्यं मप्रियम् ।
 प्रियं च नाऽनृतं ब्रूयात्, एष धर्मं सनातनः ॥

One should always speak truth. Ever when one speaks truth he must speak with kindness, one should not speak at all if the truth is hurting or kindless. Even if it is very kind and sweet do not tell lies. This is the Dharma which is followed from the very olden days.

सर्वे भवन्तु सुखिनः, सर्वे सन्तु निरामयाः ।
 सर्वे भद्राणि पश्यन्तु, मा कश्चिद्दुःखभागभवेत् ॥

Let all people in the world be happy Let everyone be dangerless and fearless. Let everyone see only good things and let no one in the world be sufferers.

SANSKRIT DRAMA

S. SRIVIDYA and G. NASRIN
B.Sc II Physics

ORIGIN :

The study of the origin of Sanskrit drama is an interesting subject in sanskrit literature. There were many illusions about the origin of sanskrit drama. But Bharatha's Natyasastra, an ancient book on sanskrit dramaturgy throws light on this subject which enables us to find the origin. Natya-astra has been written in third century A.D. and according to a legend in that work, Brahma created the drama by taking passage for recitation from Rgveda, songs from Samaveda, gestures from Yajurveda and emotions from Adharva veda. Shiva contributed Tandava, a dance showing powerful emotions, Parvati contributed Lasya, a dance exhibiting tender emotions and Viṣṇu gave the 'Riti' or four different kinds of dramatic styles. The book also informs us that the dramas were displayed during the Indradhvaja festival, where the sons and deciples of Bharata together with Gandharvas and Apsaras took part in the play. The palatial stage was constructed by the divine architect, Visvakarma. The first two plays enacted were the AMRTAMANTHANA and the TRIPURADAHA both written by Brahma himself.

The very mention of drama is found in the work MAHABHASHYA of Patanjali, who belonged to the second century B.C. The two great works 'KAMSAVADHA' and 'BALIBANDHA' are a very good proof to show that the drama existed before second century B.C. There was a belief that the sanskrit drama organised from the Greek dramas. Professor Windisch found many striking similarities between the Greek and Sanskrit plays and propounded a new theory on the grounds that the Indians were in touch with the Greeks after Alexander's conquest over India. He says that the classification into acts, the prologues, the epilogues, the entry of Sutradhara and the term Yavanika, the stage directions and characters like Vidusaka, Pratinayaka, etc., smell of Greek origin. But this theory has been rejected because the three unities of time, space and action present in Greek drama is absent in Sanskrit drama. The span between any two chapters may be several years. For example, the 'UTTARARĀMACARITA' of Bhavabhūti, where twelve years intervene between the first two acts. The term 'Yavanika' refers to the persian tapestries. It would be improbable to say that the Indians copied the use of the screens from Greeks because the Greeks did not know the use of tapestries.

The kṛṣṇa-worship is thought by some scholars as the origin of Sanskrit plays. Thus the role which the Sauraseni Prakrit plays in a Sankrit drama is easily explained. But this involves anachronism as it has to be proved that kṛṣṇa-dramas are the earliest sanskrit dramas.

Professor Pischel has said that the dramas have originated as a puppet play. The puppets were made to dance and the impersonation of a puppet as Sita is found in one of Rajasekara's plays. But this theory has insufficient explanations about the language used etc.,

There was another theory stating that the sanskrit drama originated from Samaveda hymns of Rgveda which were twenty in number. The Samaveda hymns seem to have been recited between the intervals of long sacrificial sessions (pariplara) for pacifying the patrons of sacrifices. But the application of these hymns has not yet been discovered. The sanskrit drama has passed through many stages of development and influenced by many religions. A few dramas are quoted here :

KALIDASA who is a famous poet was praised by Bana thus :

“काव्येषु नाटकं रम्यं तत्र रम्यं शकुन्तला
तत्रापि च चतुर्थोद्धस्तत्र श्लोकचतुष्टयम्”

'MALAVIKAGNIMITRA', a nataka, written by Kalidasa describes the love story of MALAVIKA and AGNIMITRA whose father was the founder of Sunga dynasty. This drama is described in five acts.

Another drama 'ABHIJNANASAKUNTALA' or 'SAKUNTALA' has its plot taken from MAHABHARATA. This drama in seven acts describes the reunion of Dusyanta and Sakuntala. The character of Kanva, the foster father of Sakuntala is beautifully described here. There are many innovations present here. Kalidasa presents Kanva as an ascetic who is not uninterested in worldly affairs.

'RATNAVALI' of Harsha is written in four acts and it deals with the story of Ratavali, the daughter of the king of Ceylon, and king Udayana. The characters of Queen Vasavadatta, king Udayana and Sagarika (Ratnavali) are described beautifully. The description about 'Madanapooja' how the queen Vasavadatta offered the pooja are all excellent.

'PRIYADARSIKĀ' is also another drama in four acts, having for its theme the union of Udayana and Priyadarsikā, daughter of king Drdhavarman.

'NAGANANDA' is a popular drama in five acts which describes the sacrifice of Jimutavāhana, Prince of Vidyadharas. It also has a sub plot which tells the hero's loves for Malayavati.

Bhavabhuti is the next great name after Kalidasa. He displays a masterly skill in characterization and his language is forceful. Three dramas are ascribed to Bhavaabhuti of which 'MAHAVIRACARITA' is the earliest. It is written in seven acts, depicting the heroic achievement of Rama's early life. Though the plot is based on RAMAYANA, the dramatist has introduced several significant innovations. The drama popularly known as 'MALATIMADHAV' in ten acts deals with the love story of Malati and Madhav. The sub plot deals with the love of Makarandha and Madayantikā. Besides these two dramas, the 'UTTARARĀMACARITA' is regarded as the best product of Bhavabhuti's virile pen. The plot of this drama covers the later life of Rāmā, beginning from the banishment of Sita and ending in their happy re-union. The drama in seven acts idealizes love and affection through the chastening influence of sorrow. The third act, Chāya-anka, the best in the drama brings the hero and the heroine nearer each other and thus prepares the ground for the re-union in the final act.

There are also many other dramatists viz., Bhattanarayana, Murari, Rajasekhara, (who wrote Bālarāmāyana in ten acts deals with the life history of Rāma) Kshemisvara, Dāmodara Misra and Krsna misra contributed their work to sanskrit literature by giving many popular dramas with strong theme.

Sanskrit drama evolved in all its aspects in a particularly Indian atmosphere. Sanskrit dramatists with their inherent aesthetic sense gave more importance to the portrayal of sentiment than to character or plot. Sanskrit dramas were therefore very idealistic and romantic in their characters. The breath of poetry and romance occupied the Sanskrit drama and is higher and more poetic naturalness and attractive in revealing the beauty and depth of human character. Like every other branch of Indian literature the Sanskrit drama has a religious basis and the Sanskrit drama has a religious code has been represented in all ways. Thus the Sanskrit dramas with less tragedy, plays the role of a pillar to the Sanskrit Literature.

THE GLORY OF HINDUISM

M. K. ANANTHI
III Maths

What is Hinduism? It is the religion which is the most ancient and that which brings forth the wonderful feelings of belief in the cosmic process of re-incarnation coupled with knowledge of the laws of karma, the wisdom of dharma in which everyone has his rightful place and purpose in life, the broadmindedness of total acceptance of all other religions as expressions of the one God's creation, the blessing of a complete devotional path revolving round powerful temples, the fulfillment of a profound mystical teaching founded on Yoga and brought forth by the seers and saints and yogis. What else could mean Hinduism?

Every Hindu believes in re-incarnation and that belief is so strong that it totally eliminates the fear and dread of death. The word death in the vocabulary of a Hindu holds a different meaning. He does not take death to be the end of existence nor does he look upon life as a singular opportunity to be followed by eternal heavenly existence for those souls who do well and by unending hell for those who do not. Death for the Hindu is merely transition, simultaneously, an end to a new beginning. The Hindu believes that the soul undertakes many sojourns on the planet.

A great joy that the Hindu has is his appreciation and reverence for all other religions. Hinduism is God-centric. Hinduism has no founder. It was never founded. It has neither a beginning nor an end. It is co-existent with man himself.

All the greatness of this religion is contained in the Vedanta, that is, in the 3 stages of the Vedanta philosophy, the Dvaita, Vishishtadvaita and Advaita; one comes after the other. These are the three stages of spiritual growth in man. Each one is necessary. This is the essential of Hindu religion. Infinite patience, infinite purity and infinite

perseverance are the secret of success in a Hindu's life.

Hinduism is a hopeful religion. Hope for a future life makes this life worthwhile, joyous and happy because a Hindu can live and deal with current problems knowing that they are transitory ones which will not last forever. We believe that life is real. It is through life that we progress. Life is the means provided by the primordial God for finding reality. True, it is 'maya'. But it is 'maya' in the form of mind, in the form of form. Maya or form or mind is created for a purpose to keep man evolve, not to bind himself on an illusion.

A Hindu believes in the law of Karma. The ability to earn one's rewards as well as punishments, and then to surrender the one and atone for the other. Another great joy one finds is the certainty of liberation. Even in difficult times he is solaced in the knowledge of his religion which tells him that no soul that ever existed or ever will exist in future extrapolations of time and space will ever fail to attain liberation.

Hinduism has many facilities which are contained within our scriptures, our temples, our culture, our homeless sadhus, our scholars and selfless sannyasins. These facilities are great, but they are most inner facilities and do not include the facilities of the western world. We have the facilities of mind, of knowing that we can go into death as a student, come into birth as a teacher, go into death as a teacher, and take a new birth as a mendicant, an example to all mankind.

To write on this great religion is a privilege, I highly esteem. But I am unworthy to explain all its greatness. But faith in this will help to open the gates of wisdom and tear the veil of ignorance and help us enter the abode of divine bliss.

A WEIRD EXPERIENCE

ALONE I went for a walk one evening,
No house, no shade, but calmness remaining,
I went to a place where there were
That calmness, I thought would kill me there.
Myself I convinced it was imagination,
Reading book on "Human Action"
Oh! No! my book has been plucked.
Confused in the dark, I fell down with a thud,
I got up from my place,
To run back with fastest pace,
From head to foot body went shivering,
Yet my mind curious, I stood pondering.

Suddenly I heard a roar of laughter
That made my spines violently shiver,
There.....There.....I saw an ugly lady
Having a child's dead body,
With fearful eyes and floating hair,
A devilish form appearing from nowhere
A very evil smile she wore,
And chased me as I tore,
I was frightened to death
And holding my breath,
Across a small bridge I ran and jumped,
My heart beat fast and I stood stunned,
To see a car run over her
With pools of blood all over.

And after that terrific dash,
That blood on my face it splashed:
"Where's the blood on my face?"--I muttered
My Mother's hand I felt that patted.
My hand shook quite horribly,
"GOD BLESSED ME" I said dreamily.

By **G. UMA**
II B.Sc. (Botany)

NATURE

NATURE IS A GREAT TREASURE
HIDDEN SECRETS ARE IN A LARGE MEASURE
NATURE IS A FINE PLEASURE
A VISION OF GOD'S STATURE
NATURE IS A SOUND OF MUSIC
SETTING TO THE TUNE OF GOD'S WILL
NATURE IS THE BEST GIFT OF GOD
WHOSE GRACE IS BOUNDLESS IN EXTENT
NATURE IS A MAGIC SHOW
TO REVEAL GOD'S MIGHTY STRENGTH
NATURE IS A SOURCE OF INSPIRATION
TO DERIVE GOD'S ADMIRATION
NATURE IS A GLIMPSE OF GOD
AND PERENNIAL SOURCE OF HIS GRACE.

V. DEVISHREE
II B.A. Literature.

GRAMMAR OF KISS

A kiss is a **NOUN** because it is both common and proper.

A kiss is a **PRONOUN** because 'she' stands for it.

A kiss is an **ADJECTIVE** because it qualifies the person.

A kiss is a **VERB** because it is either active or passive.

A kiss is an **ADVERB** because it modifies the art.

A kiss is a **PREPOSITION** because it shows the relation.

A kiss is a **CONJUNCTION** because it connects.

A kiss is an **INTERJECTION** because shows strong and sudden feeling.

K. S. SHREE GOMATHI,
II. B.A. Literature

Of all the forms of expression used by mankind poetry is the most natural and direct. The heart of man responds to it in moments of exaltation. The child abandons itself to the rhythmic rocking of the cradle as the mother croons a lullaby. Thus a world of make believe is created for man out of the beauty and the rhyme of delightful songs and these constitute the essential ingredients and the charm of poetry. As Robert Lynd puts it, "Poetry begins as a random voyage among the blue seas of fancy though it may end with the return of a laden treasure ship of imagination, in to the harbours of home."

Words and sounds are useful first as aids to the memory; and secondly, because our emotions naturally seek to express themselves in patterns of rhythm and rhyme. In this respect poetry is compared with Aeolian harp of the ancients. Man made the instruments and nature produced the music. In a similar manner, the poet is the maker using for his material magical sounds, and our hearts are the sensitive strings which vibrate to the poet's touch, the emotions joyous or sad. These emotions are differently felt by youth and by a middle aged man, by a casual reader and a literary student. The youth does not go deeper. He is simply delighted by the external structure of the poem. But there are literary artists who try to analyse the internal beauty, truth and the pleasure that it contains. This poetic truth is within the understanding of an artist alone because the layman is so absorbed in the work a day that he can spare no thought to discover this truth. Moreover, majority of the people are governed more by their instinct than by their rational faculty. There have been thinkers like Plato and Aristotle who

thought about poetic truth and interpreted in their own way. They were diametrically opposed in their approaches.

Poetic truth is the record of response of the author to the visible world and the impressions cast upon his mind after observation gathered through mind, imagination, intuition.

Poetic truth expresses the universal in the particular, the permanent possibility of human nature. Before the poet has set himself to write a poetical composition, he first forms a picture in his mind by looking at the world. Then he visualises their forms and gives them to them in his inner mind by colouring the picture with his imagination. At last he translates his vision into a concrete shape through the medium of language at his command. Thus the truth that poetry contains is of a higher value because the poet dives, deep into the human nature and then expresses his thoughts, feelings and emotions on a piece of paper. This truth is all the larger in comprehension for it represents a higher reality having innumerable manifestations. The poet has a probability to the poem. The truth of poetry is essentially different from the scientific and historical truth. Things that are beyond the range of our experience, things that have happened and will never happen may be expressed true poetically speaking-more profoundly than those daily occurrences which we can see. Confidence predicts "What has never happened will come to pass, that alone never grows old".

MOON - LIT NIGHT

I was sitting on the shore,
Watching the waves dashing.
The slow rising of the moon,
Revealed it was night.

The moon was generous,
To spread her splendour.
My eyes swallowed that beauty,
Which was at its greatest.

The waves dashing, still dashing,
Without any end.

Each wave in a strange language,
Revealed to me some unknown truth.
The waves glittering in the moon light,
Like a silver sheet,
In a murmuring voice,
Revealed the truth of Life.

HOPE - the word meaningless for human beings,
But not to the waves.
The waves seem to be mocking at me, for my ignorance.
The waves - dashing, still dashing and dashing tirelessly.

GUIDE LINES TO YOUTH

— SWAMI VIVEKANANDA —

The goal of mankind is knowledge. This life is a great chance. Seek for the highest, aim at the highest, and you shall reach the highest.

Three things are necessary to make every man great, every nation great:

- (i) Conviction of the powers of goodness.
- (ii) Absence of jealousy and suspicion.
- (iii) Helping all who are trying to be and do good.

Be holy and above all, sincere. Whatever is truth will remain forever, Truth alone triumphs, not untruth.

Through truth alone is opened the way to God. Nothing else is necessary but these-Love, Sincerity and Patience.

"Ours not to reason why, ours but to do and die."

Be of good cheer and believe that we are selected by the Lord to do great things and we will do them. Life is short. Give it up to a great cause.

"AWAKE, ARISE STOP NOT TILL THE GOAL IS REACHED"

V. MALATHI,
II B.Sc., Maths.

HUMAN TENDENCY

C KAVITHA, II B.A. English

It was a rainy day. I was standing near the window of my house. The flat area opposite to my house was covered with rain water. The rain was croaking loudly. Suddenly my thoughts dawned upon Tagore's "The Paper Boat". He beautifully expresses the truth that we, after misfortunes, shift the blame on God. How true! Always we end up with such an absurd thought.

As I was brooding over the Poem, I was stirred to the presence of a female voice. I caught sight of two women crossing my house. Both had tucked their sarees, to avoid getting wet.

The eldest of the two was saying to the younger in a loud voice, "Damn it. It has spoiled everything for me". The younger seemed to accept the remark and nodded to her. I just laughed at this.

Months later, I was returning home after having attended a meeting. After a thirty minute long wait I got a Bus and managed to get a seat. There were two women. After buying the ticket, I turned to recognise both the women. They were the women who had once passed my house on a rainy day a few months ago.

As before the eldest was talking and the younger was listening. The younger was nodding now and then. I looked out of the bus. It was a hot day. I saw some people walking or cycling, who had a lot of perspiration on their forehead and whose dress was soaked by it.

I slowly tried to concentrate on the talk of the women. Just then the elder woman, wiping off the perspiration, said to the younger, "Damn it. It is suffocating. It is really hot today. It would be better to live in a rainy season". At this I wondered about the woman's change of attitude. As an echo of my thoughts, the younger asked the elder, "Do you mind the rain? You cursed the rain once and now you seem to like it better than the sun. What a contradiction! We hate or love anything to our comforts".

Of course! Of course! It is true we hate or love anything as we wish it to be. And sometimes we even blame God for it. And what else can be a better phrase to describe this than as "Human Tendency"?

SoMAN

C. S. VIJAYAVALLI, II B.Com.

Bemused and bewitched
Sat SoMAN on the milestone
Half-way up the tor.
He looked down the hill ; found it murky,
He looked up the hill ; found it gloomy.

Why? He knew such a lot,
Knew why the apple fell,
Knew how fish lived in frozen ponds.

His spirit of adventure knew no bounds.
He had scaled the Everest,
He had set foot on the moon.
Had he not split the atom
The potential to destroy mankind!

Yes, he had done such a lot!
Why then the gloom around
Up and down and everywhere.
SoMAN thought :
He had looked outside everywhere but
Had not looked within himself.

So bemused and bewitched
Sat SoMAN on the milestone
Half-way up the tor.

*Having drunk from the brimming cup,
The sweet wine of your friendship,
I still thirst for more
But I know not why my joy was short lived.
I resist this silency of yours-
But not my heart.
It heard your song
But why didn't your heart
Render its music?
Your lips parted to smile;
But why didn't your eyes
Reveal its meaning?
Speak what your heart dictates
Not your mind.
Let the cloud of misunderstanding,
If any, be warded off.
Let all loud scornings be forgotten.
My soul is one which greets you alike,
In joy and sorrow and in like and dislike.*

OH! THAT MONDAY MORN

(S. VIDYA, II B.A. Literature)

Misfortunes come uninvited and unexpected. They never come as single spies but in battalions. According to the fortune-teller of the local weekly, last Monday had to be a 'lucky day' with financial gain, and a little bit of romance. Really thrilling! Won't it be? But man proposes and God disposes.

On Monday morning mother woke me up from sweet slumber. "Nihal get up. Our milk boy has'nt turned up. Get some milk from the booth." My mother usually starts sweetly. But if I showed indifference the end won't be that wonderful. Who would like to spoil a 'lucky day'? I got up promptly and hurried to the booth. With the milk bottles in hand I rushed back. "Children should be smart" I told myself and increased the speed. O God! I skidded over a banana skin and fell down on the road like a ripe jack fruit. My what a fall it was! The milk bottles broke and the milk spilt and sank slowly down, into the non-cat-reaching region.

Expecting a volcanic scene, I rushed home and narrated the story to my mother. She faithfully passed it on to my father. Now started a two-pronged attack. It was a spontaneous overflow of powerful synonyms of 'Idiot' 'Worthless', and the terms similar to these. I felt I was on a circus bar for a few moments.

When it was time for a bath, I stealthily slipped into the bathroom. Wordsworth had said, 'Solitude is Bliss'. But I had thought it was a clever bluff. Now, far away from scolding, alone in the bath room, I really admired him for his solid insight into life. I turned on the hot water tap, turned it off after a few minutes, and mechanically put my hand into the bucket. Splash! The water was 100°C. I realised I had forgotten to add cold water. I yelled out in pain and in an attempt to get relief I tried to go out of the bathroom; I knocked the bucket in the hurry and the water hurt my feet too! My parents rushed to the scene. "Oh, hell, You are breaking not only milk bottles but buckets too!" They could'nt stand my proround stupidity. So they left the scene abruptly-dramatically.

Don't you think that these are sufficient reasons to have a day's leave? Yes of course you do. You are sympathetic. But promptly came the reply of my father "Am I spending so much on your education so as to keep you here to break milk bottles? Get ready quickly and pack off to school." Suddenly I became aware of the aim of education. Whatever it was it was'nt certainly breaking milk bottles?

With indescribable mental strain and unbearable pain I limped my way to the school. I sat in the class as though nothing had happened so far. The master started his scholarly discourse probably which he had prepared the previous night from some book. But he was clever enough not to show it out. Suddenly the boy next to me gave me a wicked pinch. I cried out in pain. The worthy master thought I was fooling the class. He bundled me out of the class. And he did'nt give me a chance to offer an explanation or to defend myself. Was'nt that against the Constitution of India? My master might not have read it, may be he had never come across it, my ill-luck! If I revealed this to my parents, my goodness! It would be like jumping from the frying pan into the burning fire. "Be wise" I told myself, "Speech is silver but silence is golden". I returned home humming the requiem song "Don't cry for me Argentina..." and how ironical the fortune teller's prediction was, I realised at that moment.

PEARL

By U. KAMILA, II B.Sc., Chem

Pearl is a costly material we get from nature. There are three types of pearl viz., natural, cultured and artificial pearl. Natural pearl is what is rarely found in a collection of oysters. This pearl may not have definite shape and texture as this is caused by an accidental intrusion of any small particle into a pearl oyster. The cultured pearl has definite shape as the particle inserted inside a pearl oyster by the pearl culturist is of regular and uniform measure. An incision is made in the muscle of oyster and a foreign body embedded in it. The oyster tries to remove the body from it by a secretion called Nacre. As this attempt becomes impossible and nacre gets solidified over the foreign body, it eventually becomes a pearl. This action continues for a few years. After a certain time the pearl culturist takes out the oyster and removes from it, the cultured pearl. Cultured pearl is nothing but the original pearl formed in the natural surrounding with the help of man's stimulation. On the other hand the artificial pearl is made out of glass beads which are coated inside with a solution prepared from fish scales. This is a purely artificial one.

Modern Definitions

1. An archaeologist is one whose career lies in ruins.
2. A diplomat is a person sent abroad to lie for his country.
3. A public speaker is one who sits all night writing a speech that will put audience to sleep the next day.
4. A conference is an organised way to postpone a decision.
5. Easy chair - the hardest one to find empty.
6. Worry - interest paid on trouble before it falls due.
7. Gentleman - a person who offers a lady his seat when he gets off the bus.
8. Classic - a book which people praise but don't read.

V. V. NAGALAKSHMI, I B.Sc., Physics

RIDDLES

1. Brown in colour,
Made of butter,
And salt and Sugar
Bite it quick:
It's soft and crisp.
2. It may be black,
It may be brown,
It may be Golden too,
It may be spring like,
It may be straight,
And you have it too!
3. It has two openings laterally,
With a big pore placed centrally,
Then it is cylindrical;
Becoming slowly broader.
It may be of any colour,
May be plain or flowered,
With a fringed margin,
Looking cute as that of Queen!

What is it?
A Biscuit.

What is it?
Hair.

What is it?
Frill Frock.

By G. UMA
IIInd B.Sc., BOTANY

DISTINCTION

Can you distinguish between

1. Postage stamp and a woman?
2. School teacher and engine driver?
3. Tree and car?
4. Home, sign and donkey?

If not, here it is:

1. One is mail fee; other is female.
2. One trains the mind; other minds the train.
3. Tree sheds the leaves; car leaves the shed.
4. A home is 'so' dear; a sigh is 'Oh' dear, and a donkey is 'you' dear.

V. V. NAGALAKSHMI
I B.Sc., PHYSICS.

ABSENT-MINDED 'STUDENT'

T.R. RUKM
II B.A. Literature

Absent-mindedness as I would term it and carelessness as a teacher would, is the most common trait seen among us, the students of today. Though this of course may be responsible for your cutting a sorry figure in front of your classmates just because you 'forgot' to present yourself with a book, (and this act may be featured as 'disobedience' by your teacher) you should honour yourself with a sense of pride because as G.K. Chesterton has pointed out, you may become the centre of attraction and would supply others with some humour. In this particular aspect, I have every right to place myself a step ahead of P. G. Wodehouse's 'unbeatable' character, Lord Emsworth.

Several times have I been successful in making a 'fool' of myself, but each time I (atleast) have enjoyed it thoroughly because I 'see' humour in everything. Walking off with the commodities without paying for them (that too in such sophisticated manner) has become stale with me though it certainly does not stop me from continuing it. Struggling for immediate words while chatting or 'gossiping' has become a salient feature of mine because I simply 'forget' the next word. But things more appalling and interesting have happened because of my this 'small' problem.

Once when my mother had gone out of station I had to try my luck in cooking. (Now do not start praying for the well-being of the rest of the family, because they are all hale and healthy.) Engrossed in my own thoughts of casting myself the recipient of the weekly prizes of Eve's Weekly's Cooking contests, I

failed to recognise the difference of the and it was only when the 'first - class' had made refused to tear apart that I the blunder I had committed of mixing amount of starch powder instead of the Maida.

Another time while writing my exams, I had the 'audacity' (as my puts it) to lose my hall-ticket. After a of scoldings I finally achieved my getting a duplicate and wonder what I had in store outside. My friend was there waving my hall ticket, which 'safely' deposited to her, because I notion that I would lost it, if it were left to myself.

Many - a - time have I forgotten examination dates, the expiry date of season-ticket, my engagements (which have a tendency to clash) etc. I have considerably in the field of learning by or to quote and I have only landed inventing new sentences or even names again I feel proud of myself because would be a source of laughter, which prove a relief to the teacher from her nous work.

All these and many others have prompted everyone to call me a laggard. But each day I feel highly elated the satisfaction that I have done my 'Deed for the day.' Hope at least after through this, everyone would have the over this problem of my..... What's the word? It simply refuses to thoughts.

UNCANNY PREMONITIONS

I PRIZE SHORT STORY

C. S. VIJAYAVALLI
II B.Com.

Jagannathan was born with a silver spoon in his mouth. He was the only son of Eswaran, a leading land owner in Tanjore District, possessing 100 velis of fertile land. His mother doted on him. His father too, loved him dearly but was adamant on certain matters which caused Jaghu a good deal of unhappiness. Eswaran admitted his son in a school when he was 5 years old. His keen desire was his son should get a B.A. Degree hooked to his name. Jaghu's very soul revolted against the idea. None in the family for generations had been made to undergo this ordeal. He hated school. No right thinking lad, he felt, would want to be shut up within the four walls of a class room for the best part of the day. However, he had not the courage to defy his father. Cursing his fate, he attended school against all his natural inclinations.

Year by year, Jaghu got promoted to the higher class, thanks to the influence of his father. At the age of 14 he was in the fourth form. He had not learnt anything at school but the fact did not worry his father the least.

During the Dasara holidays, the maths teacher had given over fifty problems to be worked. Jaghu did not try even one. He played marbles and flew kites. It was the day prior to the reopening of the school that Jaghu contemplated the severe punishment his maths teacher was bound to give him. As he lay in bed that night he was feeling miserable. He could not sleep for quite a long time and when his tired eyelids closed, a vision unfolded itself in his mind's eye. It was not a dream but a visual scene, clear and vivid. His maths teacher waving his walking stick was walking gaily along Mutt Street. Jaghu saw him step on a banana skin, skid several

yards and dash against a stone wall. This visual was immediately followed by another where he saw the doctor encasing his right leg up to the thigh in plaster. The whole thing appeared so real that Jaghu heaved a sigh of relief.

Next morning he went to school trembling with fear for he knew his maths teacher never spared with rod. But as he neared the school, scores of his playmates gathered round him and passed on the tidings that the maths teacher had broken his right leg and would be out of circulation for at least a month.

That was the first indication of the extraordinary gift nature had bestowed on him. Several such visual premonitions occurred to him at irregular intervals of time. In every case the visions accurately foretold the events that immediately followed. Jaghu was convinced that as and when he saw a vision, the reality would follow. Of course, the visions were not at his command but presented themselves unexpectedly and suddenly.

One day his father announced to him that his marriage had been fixed. The bride to be, he wastold was Kanaka, the daughter of a big merchant and close friend of his father. The communication stunned him and he felt as if he had been hit on the head by a cosh. He had seen Kanaka and honest estimation of her was that she looked like nothing on earth. Poor fellow! what could he do! He was only too well aware that when his father had made a decision he would put it through at all costs. The betrothal day was on the next Wednesday. The night before the fateful day, Jaghu went to bed completely dejected and forlorn. Soon as he closed his eyes a startling vision unfolded itself before his mind's eye. He saw as if one does on the silver screen, a cobra spreading its hood and

striking Kanaka in the kitchen-garden of her house. Jaghu immediately thanked God for his delivrence, for he knew that his bride to be would be a thing of the past the next morning. Well, as the sun rose the next day there was quite a stir in that little town and people were discussing the ghastly tragedy with relish.

Eswaran lost little time in fixing up another girl for Jaghu. This time Jaghu found his bride to be, though not a beauty, fair and good looking. The marriage took place in great pomp fitting the status of his father. Unfortunately within a year of his marriage his father and mother died, leaving him the proud owner of a vast estate.

Two years later his wife gave birth to a fine boy. Jaghu's happiness knew no bounds. He made up his mind that he would make his son a scholar by giving the best of education that was available. Soon he sold his land's built a fine bungalow in Adyar and shifted to Madras with his wife and son.

Yours rolled by. His son Ravi had become an IAS Officer and had married a very pretty girl, Lakshmi. Jaghu was justifiably proud of his son, his daughter-in-law and little Mona the grand daughter.

For quite a number of years Jaghu had not experienced the strange visual premonition. He was lounging in the easy-chair playing with his grandchild, Ravi was to leave for Courtallum that evening for a hard earned week's holiday. At 3-00 p.m. Ravi came home, packed his suitcase, bid good bye to his wife and took leave of his father. Jaghu wished his son a happy holiday and requested him to drop a letter soon after reaching the health station. Ravi left in his car to catch the the 5 O'Clock train.

Little Mona started crying for no reason at all as children often do. Jaghu used all his wiles to make Mona stop crying but did not succeed. His daughter-in-law Lakshmi took Mona inside and Jaghu took up a magazine to read. The time was half-past four, Jaghu was gazing at the scantily dressed photo of an actress on the cover page. Even as he was doing so the picture began to fade and in its place a dreadful vision appeared. He saw his son being carried in a stretcher into the operation theatre of the General Hospital. He was swathed in bandage from head to foot. He saw himself sitting in a chair in the

verandah. Nurses were streaming in and of the theatre. Soon the doctors came and passed him by with downcast faces more horrible vision followed. It was a funeral procession of his son.

Jaghu perspired all over. His were shaking. He knew only too well the significance of the vision. But thank there was time to save his son from an accident that was bound to take place on ill-fated journey.

He rushed out gasping, hailed a taxi and jumped in and asked the driver to drive mad. He had only 20 minutes to save his son. The cab driver responded and the sped at 60 miles an hour. Jaghu was thinking up reasons to persuade his son to abandon the journey and come back home. As he reached Egmore there was a couple o minutes for the train's departure. He paid the cab man and ran into the platform which was fairly crowded. Ravi, looking through the window of his first class compartment was astonished to see his father pushing his way through the jostling crowd and making his way towards him panting and out of breath. Jaghu asked his son to throw his baggage down the window and descend instantly. "Lakshmi has had an accident. She has fractured her thighbone and slipped in the bathroom". That was a white lie concocted by Jaghu in a flash. He made sure that his son abandoned the journey. Agitated Ravi got down from the train accompanied his father. He was surprised to find him suddenly relaxed.

They hailed a taxi and were speeding homewards. The taxi crossed the Ash Bridge and as it was moving into the wide road a lorry appeared from nowhere and crashed into it. Jaghu was thrown out of an open window. He was dazed but miraculously unhurt. Ravi was locked inside the taxi which was rendered completely out of use.

Jaghu waited in the verandah of the hospital, anxiety, written all over his face, written all over his face. He saw his son being borne on a stretcher into the operation theatre. After what seemed an hour the doctor trooped out and passed him by with downcast faces.

The Holiday Special reached Courtallum right on time the next morning. The funeral took place that evening.

A Distressed Soul Indeed!

Srividya, III B.A., Litt

Mr. & Mrs. Basu had just finished their evening walk and were moving towards a cement bench with a hope of relaxing. Ashabbily dressed girl with a babe and few bundles in her hand reached the bench the same time. Realising that she required the rest much more than he did, Mr. Basu waited for her to take the seat. A strong hand (obviously his wife's) drew him to the bench where he was forced to sit. The poor girl had missed the scene and calmly sat on the ground for a while fondling her sick child and then proceeded towards the huts on the other side of the light house.

Mr. Basu offered to get a drink and walked hurriedly towards a cool drink bar. He knew too well that once he gave his wife a chance to speak there would be no end to her sermonising on 'who to trust and whom not to trust'.

Mr. Basu was surprised when he returned, for his better half was giving a patient listening to a young lady. What surprised him even more was the fact that the young lady needed some help (he did not know what) which his wife had undertaken to do. "Well this young lady is new to the city. Not being used to south Indian food she came out to buy a loaf of bread and has lost her way". This was Mrs. Basu's account to her husband.

"What are we to do? Shall we take her home and serve the food she is used to" Mr. Basu innocently asked.

"No Sir, I only want to get back to my hostel." The young lady replied curtly.

"Where do you stay?"

She named a hostel situated in the other end of the city.

"But....." Mr. Basu ventured for he did not understand how the lady might have

walked seven or eight kilometers from where she said she was staying. But Mrs. Basu's stare silenced him.

"Don't worry dear. There is no direct bus from here to your hostel. So my husband would fetch you an auto so that you can reach your hostel safely."

Mr. Basu took the hint and offered his drink to the lady, the other to his wife and was about to walk away. The lady exclaimed in a cautious note that she had no money. The auto driver had to be paid only after reaching the destination so it does not matter' Mr. Basu wanted to say, but resisted the temptation.

I will give you the money and you can send it to me Mrs. Basu said. 'What I lend her a few rupees?' Mr. Basu could not believe his ears. His wife who generally argued an hour with the fruit or vegetable vendor to have the price reduced by ten or twenty paise lend money to this stranger?

Mr. Basu suddenly remembered that the lady was empty handed. 'Well Miss, you said you had come out with a few rupees since you thought the bakery was nearby. But surely you could not have forgotten to collect the packet or were you so hungry that you have eaten the loaf as you walked here!' Mr. Basu triumphantly looked at his wife for having cornered the young lady. But his wife was far from happy. 'Oh! How could you be so cruel' she frowned. A bitterness crept into the young lady's face and she walked away saying that she had never been so insulted in her life.

'But dear I only thought she was trying to deceive you, I did not want to hurt her or you.' Mr. Basu pleaded with his wife. Her anger remained unabated. Just as he was about to sit down Mr. Basu noticed a packet

lying nearby and picked it up. Mrs. Basu's eyes were also fixed on the contents of the packet for it was indeed a loaf of bread. Her face turned red and poor Mr. Basu repeatedly apologised to his wife for his haste and impertinence as they went in search of the lady. They spotted her easily. Shocked at their running after her the young lady tried to move in the opposite direction. 'Oh! Don't do that dear, my husband was foolish to have hurt you and here's your bread loaf. Now take this money and go in this auto to your hostel.' Mrs. Basu seemed to literally plead with the girl. 'Oh! Mrs. Basu you seem to be so different from your husband and seem eager TO HELP A DISTRESSED SOUL. I don't want to hurt you by refusing your help. Thank you anyway.' Mr. Basu noticed the insincerity in the gratitude expressed but decided to remain silent.

—o: 0 :o—

Spare a minute please.....

1. What was the first thing Elizabeth-I did when she came to the throne?
2. Which swimmer could jump in the water and not get his hair wet?
3. What is the first thing a man plants in his garden?
4. Why is the number, 1,00,00,00,000 bad?
5. The owner of a butcher shop is six feet tall and wears a size 11 shoe. What does he weigh?
6. Why do people sleep well on 1st April?
7. Which animal needs oiling?

Answers :

1. Sit on it!
2. A bald-headed man
3. His foot
4. Because it is so "naughty".
5. Meat
6. As they are tired out from marching for the past 31 days!
7. A mouse because it squeaks!

V. V. NAGALAKSHMI, B.Sc., - Ph

GOLDEN WORDS

1. God has given us many things-so that We may live with them self-satisfied.
2. God has given us two hands-so that We may help others as much as we expect from others.
3. God has given us reasoning power so that-we may think twice before we start any work.
4. God has given us two ears - so that We may hear from others as much as we speak.
5. Service is something ; which becomes truthful, When it is done not for reward.
6. Happiness is something; Which becomes real, When we help others.
7. Life is full of expectations, learn well to expect all possible things.
8. Life is a journey, learn well to diminish the wants so as to gain more comfort.
9. Life is full of fear, learn well to go ahead by telling the name of God dear,
10. Life is full of challenge ; Learn well to proceed with gay in all stages.
11. Life is a vechicle; learn well to avoid all sadness accidents.
12. Life is a long lasting battle ; Learn well to fight against budget.
13. Life is full of danger ; Be ready to face it.
14. Life is full of partings ; Learn well to overcome all short comings.
15. Life is short ; make it sweet.
16. Life is something which becomes good or bad ; According to man's actions.
17. Life is an accounts, Merries are gains and Miseries are losses.
18. Life is a Maths, Apply your brain to get it solved.
19. Life is an Accounts, Debit the Joys and Credit the Sorrows, Then life will get tally.

20. Life is a tree,
Merries are fruits and Miseries are cruds.
21. Time is precious for the Wise.
Time is waste for Lazy.
Time is fast moving for the rich.
Time is slow moving for the Poor.
22. World is a court,
Life is a case,
God is the Judge,
Holy men are advocates, Men are acquiters,
Joys are reliefs and
Sorrows are punishments.
23. World is a playground,
Life is a game,
God is the umpire,
Men are players,
Joys are victories and
Sorrows are failures.
24. World is a hospital,
Life is a Diseased
Men are Decease
God is the Doctor
Merries are medicines and
Miseries are Operations.
25. World is a Temple,
Life is a Prayer and
Men are devotees.
26. World is a Train,
Life is an engine,
Joys and sorrows are compartments
God is the driver and Men are travellers,
27. World is a battle field
Life is a battle
God is the king, Men are soldiers
Joys are victories and
Sorrows are defeats.
28. World is a theatre,
Life is a cinema
Men are actors and
God is the director.
29. Body is the train,
Chest is an engine,
Brain is the driver, and
Thoughts are the travellers.

my Dreams-my Companion

I am a lonely blind girl,
Sitting by the window sill
I hear the noise of active life around me
but my life is forever still.
I sit blaming fate for my plight.
‘A withering flower’
That’s what others think of me.

My path is covered by grey clouds
Wherever I go, my partner is sorrow.
Those whom I love, they love me not
Those whom I am happy with,
Someone steals them off

I am despised, cursed and ignored.
I long to express my feelings to someone,
But those around me find me boring.
With nothing to do I resort to day-dreaming.
In the centre of attraction.
Surrounded by children.
Waiting to talk and play with me.
In the centre of attraction
Surrounded by children.
Waiting to talk and play with me.
What happy moments they are,
Even though mere dreams!
You might laugh at what I say
But my dreams are to me
All things which a friend ought to be.

A curse on leaky skins,
That cannot carry wine!
A curse on knives and pins,
That go not keep their shine!

A curse on men who talk
Of honour - but have none,
A curse on can't and lies
The source of many ills.

A curse on men who like owl,
Are afraid of day light
Who break a sacred vow,
As soon as it is made!

A curse on all who spurn
Their parents, all who show
No brotherly concern
For their own sister's woe!

At men of blind conceit
My curses I direct,
At youths who fail to treat
Their elders with respect.

A curse on friends who may
Desert me in loneliness;
A curse on those who play
Whatever tune is called!

Cowards, I curse in peace
Doubly curse in war
A treble curse on shameless men
Who deem one good, another worse
I'll curse even if now
The tears run down their cheeks.

FORTUNES IN FAILURES

LAKSHMI D.
II B.A. Economics.

Marshall was a Professor of Psychology, a good man and a great scholar who had various attributes with the exception of one weakness and that was his absent mindedness. He was always so bothered about the Hows and Whys of various problems that he had neither the inclination nor the time to solve his own.

His wife Katherine was great help to him and in keeping with the saying that there is a woman behind the success of every man. If not for Kathy, Marshall would be nowhere.

One morning, Katherine was very angry for she had asked her husband to buy a new purse for himself, as the old one was torn, for the past ten days. His excuse was that he always forgot and when he remembered and got as far as the shop no sooner would he find that he had forgotten his reason for being there. However, Marshall promised her most solemnly that he would buy a purse that evening, but as usual, Marshall forgot and as that day was his salary day, he put his salary into the old purse and stuffed it into the pocket. When he reached home, Kathy,

asked him for his salary. Alas! He found his purse missing.

'Gone!' screamed Katherine, "when are you ever going to learn and what do you intend doing for this month?" Marshall was in total confusion. He tried to think when he had last opened his purse. But he simply couldn't remember. Poor Kathy! she was restless the whole night. Marshall would even conveniently forget that he had a household but she couldn't afford to.

Next Morning, Katherine, as she put Marshall's pants for wash, found it heavy and on examining she found the whole money lying in the pocket. An excited Kathy came running to her husband and cried, "...Mars... hall, my darling, this is the first time your absentmindedness had done some good" But the poor professor who had forgotten all about the purse and the whole affair asked

"Absent-mindedness? whose absent-mindedness are you talking about? I presume it is yours".

VIOLENCE AND THE ROLE OF YOUTH

V. V. LAKSHMI
III B.A. Literature

I Prize :
Essay Writing

The word 'violence' pervades everywhere with all its powder and authority. The worst time has come that 'violence' overpowers all humane feelings and emotions. It has become part and parcel of human life. The destruction caused by violence does not stop only with physical and material losses but it destroys a country's harmony and integrity. Also the emotional disturbance caused by violence curbs a country's scientific and technological developments and more than that, it affects a country's pride.

The racial fanaticism is one major cause for any kind of violence. Within a country, people have racial discrimination and the result is split in unity. To any country's national spirit and unity matters much. If these essential and basic qualities are not present, then there can be absolutely no harmony. The domination of violence makes the words like LOVE and BROTHERHOOD, meaningless. The present generation has come to such an extent that instead of showering love and affection on fellow human beings, people indulge in violence. This proves that the smooth and harmonious past has changed to a bitter present. While differentiating between human beings and animals, we normally see the essential difference that human beings possess the reasoning faculty and animals don't. But now the condition is such that man and animal are one in their nature.

Man, when forgets to use his reasoning faculty, gives importance to his emotions, not realizing the after effects of violence, becomes an animal. The more he has the animal instinct, the more becomes violent.

At this stage, the preachings of great people in the present century are materialistic, there is no spirituality, in them. And when there is no place for one's conscience. When people indulge in violence, they even sacrifice their conscience, which is valuable.

Many poets have written poems about the beautiful past, as the LIFE in the past gave them the inspiration to create beautiful and outstanding works. The landscapes, the hills, the beauty and fragrance of flowers, the trees, the rivers and everything which was beautiful fascinated them and are reflected in their poems. Certainly the poets considered the past as a PARADISE, but in the present century, we can only say that the PARADISE is lost. The impact of violence is seen not only in the human destruction but also in the destruction of Nature. The beautiful landscapes are no more seen and instead there is bloodshed everywhere. The beautiful and exquisite Rose once symbolized LOVE and AFFECTION now reminds us the idea of blood.

"Violence is a contagious disease which spreads rapidly throughout the world. The cure for this disease lies in the hands of the youth, as they are the backbone of a nation. Through non-violence, they should try to preserve their country's peace. Any domestic problem can be solved by non-violence. The word "Education" means refinement. The youth should behave in a refined and cultured way and should preserve the tradition and culture of their country. They should use their Education to promote social values and as an instrument for the development of culture and tradition.

The youth being the personification of STRENGTH, VITALITY, WILLPOWER and DETERMINATION, should form an organisation and make people realise the disastrous effects of violence. This is one way of serving the country. The youth should be the guiding stars for the betterment of society. "Nothing is impossible when one has absolute determination." This great saying should be always there in their minds; If they follow this idea, the lost PARADISE can be regained. Violence leaves behind ugly marks and our faith in religion and belief in God are lost. So the youth should fight against violence and should make the

people realize the importance of God and religion. They should also see to it that SPIRITUALITY is preserved, and people are human beings, not only physically but also mentally.

A NEW WORLD where the air of PEACE blows with the fragrance of LOVE in it, is very much a necessity for the survival of our race. This concept appears to be a wild imagination at present. But for the youth of today, it is very much within their reach. Hope they take this as their goal and strive towards the same for the betterment of Mankind.

MYSTERY OF MISTAKES

K. S. SHREE GOMATHI,
II. B.A. Literature

When a justice makes a mistake,
it becomes the law of the land.

When a doctor makes a mistake,
it becomes his diagnosis.

When an architect makes a mistake,
it becomes his design.

When an educationist makes a mistake,
it is a new principle.

When a scientist makes a mistake,
it becomes a new invention,

When a tailor makes a mistake,
it becomes a fashion.

When a teacher makes a mistake,
it becomes a slip.

When a student makes a mistake,
it settles his fate.

MAN

If a man speaks too much he is	TALKATIVE
If he speaks too little he is	RESERVED
If he spends too little he is a	MISER
If he spends too much he is	LAVISH
If he advances too much he is	WAYWARD
If he lags behind he is	TAG END
If he insists too much he is	OBSTINATE
If he insists too little he is	FICKLE
If he is accommodative he makes himself	CHEAP
If he remains stiff he is	PROUD

G. CHITRA, I.B.A. Litt.

THE BONEY-M WHICH I KNOW

BONEY-M was a RASPUTIN who had a pet STEPPEN WOLF. One day he chanced to meet a BROWN GIRL IN THE RING! He called himself THE KING OF THE ROAD, because he had a Yellow Volkswagon. He decided to take the BROWN GIRL ON A NIGHT FLIGHT TO VENUS in his volkswagon. He cried HOORAY! HOORAY ITS A HOLI - HOLIDAY and left his house on A BOAT ON THE RIVER CALLED BAHAMA MAMA, off the coast of BELFAST, on a SUNNY DAY. He decked himself with RIBBONS OF BLUE and began to build OCEANS OF FANTASY. Along with the BROWN GIRL IN VENUS, he got into trouble with a PLANTATION BOY. And then there was some violence with MA, BAKER Coming in with her gun. The Brown Girl angrily ditched BONEY-M and left Venus to go back to her DADDY COOL. At last he came to the conclusion.

NO WOMAN, NO CRY and went off for a peaceful walk BY THE RIVERS OF BABYLON.

By G. CHITRA, I B.A. Litt.

An Epistle From Dark Lady

Dear Miranda,

Hope you are well. What I write here my sound like a 'Mid-Summer Night's dream.' This is about the Lord of my heart who is a 'Merchant of Venice' as you know. Our love story is a 'Winter's Tale.' Though it began in winter our love has never frozen. That 'Twelfth Night' of April, was full of 'Tempest', but he did take the risk to come and meet me and said "I'll do anything 'As You Like It'." He became emotional and caught my hand and said that his love was a 'Measure For Measure' for the love I showered on him. We both imagined to be 'Romeo and Juliet'. He sang some love 'Sonnets' for me. We had a good time. My father thought that our love was a 'Comedy of Errors'. When he detected the seriousness our plight became a tragedy. Like the dream, our love was threatened to be shattered by my father. Since we were labourers of love we thought our love would become 'Love's Labour's Lost'. But like in the comedies of Shakespeare we had a happy wedding. Since everything was done in a hurry, I did not invite you. Please excuse me. I hope you may think I made 'Much ado About Nothing'. 'All's well that Ends Well' you see.

Awaiting your early arrival.

Yours dramatically,

Dark Lady

M. A. SUNITHA, II B.A. Litt.

DECEPTION

Never judge a book by its cover,
Nor a painting by its colour.
For, pearls breed in slimy shells
And fair lilies in muddy pools.

Small and trivial is the seed
From which a big tree breeds !
For appearances are but cheats
And within a mighty heart beats.

It was a frail man Gandhi
Who made his way to Dhandi !
So all that glitters is not gold,
This idea hearts do not hold.

It is better in your minds you keep
that beauty is only skin keep.
It is the person who looks beyond the cover
that can realise life and its power.

Y. SUJATHA, I B.A. Litt.

BE A LEADER NOT A BOSS

The boss drives his men ;
The leader inspires them.

The boss depends on authority
The leader on good-will

The boss evokes fear ;
The leader radiates love.

The boss says 'I'
The leader says 'we'

The boss shows who is wrong
The leader shows what is wrong

The boss knows how it is done
The leader knows how to do it

The boss abuses them
The leader uses them

The boss demands respect
The leader commands respect

The boss makes work drudgery
The leader makes it gay

Now say : Would you like to be a leader or a boss ?

By S. Shanthala, II B.Sc. Stat.

Literature and Life

"A Great literature is the mirror upon which the realities of life are [reflected, blended with the sparks of truth and sincere interpretation of human quest for the perfection of soul as well as of knowledge of the Absolute Truth". (Swinburne)

"The soul of a nation, the true ideals of its civilization, the real message of the people's inner self, are expressed in literature; that authors are the legislators, though unknown of mankind". (T.S. Eliot)

Literature has a deep and direct link with life and its realities. It is a vague concept that literature is something which has only an abstract significance and that literature is totally divorced from life. And equally vague is the concept that literature is a dweller of the land of Fancy and Imagination. As a matter of fact life and literature are not two separate or different things. A creative literature grows out of the realities of life and that life without a creative and constructive literature, has no inner significance. Literature, if it is to be a creative and lasting thing, must not live in an 'Ivory Tower'. It should participate in the people's movement, and play its creative, constructive and reformatory role.

Literature is one of the trails blazed by the human spirit 'voyaging through strange seas of thought, alone'. After the needs of daily life are satisfied, man follows the lead of curiosity and explores the mysteries of life. The passion for knowledge, the desire to understand life and to make oneself at home in the universe has perennial spring in human nature. By the side of the acquisitive instinct there exists the inquisitive instinct. Science is the

record of some of the discoveries made in the course of the explorations; philosophy and literature record the expression of the inner self of man and his message to universe. All discoveries are expressions of man's intellectual pleasure and are covered by this inconclusive definition: "Literature is the comprehensive essence of the intellectual life of a nation". (Schiller)

Literature deals with life but it is not an imitation of life, a mere copy of the real world. If it holds the mirror up to nature, it has already discriminated between virtue and vice; it has evolved a clear idea of the 'form and pressure' of the age and body of the time. It sees into life, it seeks to attain a Pishgahsight, a vishvarupa darshana. And it is only when, like Arjuna, the literary artist hangs back from the battle of life in a trance of meditative perception, that he attains a vision which is at once picturesque, interpretative and evaluative. He has to practise the yoga of self-effacement, of impersonality. He has to lose himself in order to find the meaning of life. Even when he writes in the first person he does not want to be merely personal.

Man's entire life, including its joys and sorrows, miseries and comforts, tragedies and comedies, is reflected through literature. A nation that has no literature of its own, as a matter of fact, has no foundation-it may have a long history. Our ancient civilization, the Vedic Civilization with its culture, has been mirrored in our ancient literature. What are the works of Kalidas? Do they not convey to us even today, the greatness and glamour of our ancient civilization? The patriotic urge of the freedom-loving people of Scotland was the result of the 'patriotic

literature of that country', especially of the inspiring poetry of Walter Scott:
"Breathes there the man with soul so dead,
Who never to himself hath said:
'This is my own, my native land'?"

There is a vague concept that literature leads a man to the dreamy realm of imagination and fancy. It is not the creative literature, but the trash of a literature-once employed by the easeloving Nawabs of Lucknow about the easeloving Nawabs of candle and month-flower and nightingale or candle and month-flower and nightingale or candle and month-flower and nightingale. As ideal that is excessively idealistic. As ideal literature, i.e., literature, in the real sense of the term, incorporates the highest value of man's creative life. There is not a single zone of man's activities which is not affected creatively by the impact of a healthy literature "Every iota of our life's activities is generated by the creative currents of the dynamo of literature", says Oswen Bright.

In the social and political field those who have reflected the spirit of their times were considered to be great writers. The French and the Russian revolutions were wrought by the French and the Russian writers whose writings moved their people to tears and inspired them to break off their shackles of slavery. In 1915 a devastating war was being waged by the imperialist powers. Inside Russia the fire of discontent was smouldering. Vladimir Mayakovsky, the poet, with his roots entangled in the current of life, could not remain aloof to these happenings. Behind him lay the brief days of a happy Caucasian

childhood; but the hard, bitter adolescent years and long lonely nights in prison with revolutionary text-books moulded his attitude and strengthened his faith. He saw the oppressed move like "convicts in leper colony" and he saw God who "allows it all". With his pen, Mayakovsky took up the fight and won it.

Poetry, for instance, conveys to man the meaning of his life. A poet like Wordsworth can teach, through his poetic art the sublimity of man's life. He has proved, especially through his Nature-poems, that man's life has become so haggard, dull and mechanical because of the fact that he has divorced himself from Nature. But as soon as man goes to Nature and identifies himself with her spiritual beauties, all his worries and pains come to an end. It is only a poet like Shelley who can predict, to man, his ultimate bright future and assure him of a radiant future:-

"If winter comes can spring be far behind?"

In the modern age when man has become almost a prisoner of Science-when he has been reduced to a machine-it is the love of literature that makes his life once more beautiful and healthy. He can once again claim a higher and richer life, which is inspired by a sublime ideal. A life, which is divorced from literature is a mechanical life and not an ideal one.

V. Jayanthi
I B.A. Litt

RIDDLES

- 1) What goes up when the rain comes down?
- 2) Why does a hen lay eggs?
- 3) What bird is at every meal?
- 4) Which nation always wins in the end?
- 5) Who can raise things without even lifting them?

ANSWERS:-

- 1) Umbrella
- 2) Because if she drops them they would break.
- 3) A Swallow.
- 4) Determination.
- 5) Farmers.

SHANTHI RAMAKRISHNAN
I. B.Sc., Statistics.

AH! AUTHORS

The most shivering author	— <u>SHAKESPEARE</u>
The quickest author	— <u>JONATHAN SWIFT</u>
The most childish author	— <u>TOLSTOY</u>
The richest author	— <u>GOLDSMITH</u>
The heaviest author	— <u>MILTON</u>
The colourful author	— <u>BROWNING</u>
The precious author	— <u>PEARL BUCK</u>
The talkative author	— <u>CHATTERTON</u>
The gay author	— <u>SAMUEL SMILES</u>
The fiery author	— <u>ROBERT BURNS</u>
The truthful author	— <u>TRUUMAN CAPOTE</u>
The romantic author	— <u>LOVELACE</u>
The fishy author	— <u>SHELLEY</u>
The 'great' author	— <u>ALEXANDER DUMAS</u>
The foxy author	— <u>ROBERT CUNNING</u>
The frozen author	— <u>ROBERT FROST</u>
The uninteresting author	— <u>DRYDEN</u>
The playful author	— <u>HOPKINS</u>
The toughest author	— <u>THOMAS HARDY</u>

K. S. SHREE GOMATI
II B.A. Literature

UNSOLVED PROBLEM

If life is a mathematical problem
I would add happiness to it
Subtract sorrows from it
and multiply good will with it.

Alas, in reality?

It is an unsolved problem!

Where here, sorrow is added

Happiness subtracted

Hatred multiplied

People divided

Still the problem remains unsolved

To some it seems solved

To some still unsolved

Solved it remains unsolved

At last

Some solution as solute

And the solution becomes the problem

And it continues unsolved!

solved it unsolved

Unsolved problem.

SHEELA S.
III B.A. Literature.

Computers-Man's New Bosses?

Y. SUJATHA, II Prize, Essay

Man has made tremendous achievements in all fields of thought, life and action, of which science is a considerable field. Once again in the field of Science it is the Electronics that has flourished. Now, what is the purpose of all this hard work, progress and invention? It is to make life more livable and the world a better place to live. But the question that arises is, "Has the world become a better place to live?"

When we come to answer this question we are made to look into the field of progress, science and the new inventions. The wonder of the day, the zenith of Man's progress in technology, the COMPUTERS lead the list of inventions. The introduction of Computers has made life - what?

To answer this, again we have to answer the basic question, what are they and what do they do? Computers are the modern machines that have come to make Man's life much more easier. They are man's superb inventions, which, the man himself envies and fears!

Computers are after-all machines devised by man. And as far as I know, the Computers can never become man's bosses. A Computer functions the way we programme it. So if it were to destroy our lives, then we paved the way for it. Computer is nothing but a device that helps us do our work much more easily and perfectly.

Talking about making work easier, we remember the Simple Machines, the levers, the inclined planes and the pulleys. Can we ever

say that these devices which were invented for the benefit of man have now over-powered him just because, we use them too often in life?

The basic reason for the rise of such an idea-Computers, Man's new bosses - is that Computers are employed much more frequently in all fields. Therefore, the fear of unemployment and domination of Computers over Man has become a daily issue of argument. But they are the mechanised slaves that were made by us, for us.

The thought that the Computers and their introductions into various fields have reduced the employment opportunities and the fear of their domination over man kind is illogical, sham and baseless. In fact, production of Computers, their operation and maintenance involves much more technology and brains, which means, the use of Computers is going to open a new vista of luck and fortune. The application of Computers makes things easier, which means, man having conquered all fields will start looking for fresh fields to specialise thus leading mankind in the path of progress on and on. Computerisation involves much more technology and brain, as we said earlier, which means it is going to stop the 'brain drain' from India. The ultimate victory is going to be that India is going to take its place among the developed nations, promoted from the state of a developing nation.

Computers have been playing their best in almost all fields. We would not have located the wrecks of 'Kanishka' under the Atlantic if there were no Computers. When a pilot

seriously ill and if there was no computerised piloting systems, history would have recorded many more disasters. If there had not been Computers no space vehicles like Columbia and Challenger would have been launched. A good amount of money and years of human effort would have been wasted if there was not a mechanical arm to set right the Satellite in its orbit.

These are some major achievements of Computers. They are also used in locating flaws, recording variations in temperature, humidity etc., in the atmosphere, to diagnose several diseases and as efficient assistants in business management. Computers are widely used as cash registers and as checking devices. All students of Science and Technology use Computers, the minis under the name calculators.

From all these, we come to see that it is man who is benefitted by the use of Computers and does the least to make the Computer happy! Perhaps, may be he buys or recharges the batteries. But once again it is selfishly done, because he wants to keep the Computer working for him all the time. Hence it becomes apparent that man had been dominating the world of Computers and it is for them to ask "Common man, Computer's new bosses?" because today Computers are frequently used by anyone and every one.

Due to development in communication the world has shrunk and obviously man is running with time. We always wish that a day was made up of 48 hours. Needs and necessities grow everyday. And we all know that "Necessity is the mother of invention". Computer, is the super-intelligent child of mother 'Necessity', and the credit of its invention will go to man, only if he could use it in the best way.

When we found the pressure cookers bringing down the time taken for cooking we started using them. When electric stoves and

mixies made cooking even more easier, we preferred them. But then did we ever say that they have become the new bosses of housewives?

It is all the same. And Computers can never become man's new bosses.

Our imagination about the completely computerised 21st century is the one aspect that makes us ask such a question. We take twentieth century to be a period where life would be easy; a Computer waking us out of the bed, another getting coffee and the other that would makes us ready to go to a working spot of Computers. Even this gives an idea of one man's life, who would be the only master of all Computers.

But, these ideas are fictious and can never come true. Our needs in future would have increased to much larger dimensions and we would be still in a quest of better things that would make life more livable and lovable.

But, this sheer imagination is enough to show how inevitable the Computers have become and how much more we would need them! It will take years to complete a multiplication of a hundred digit numeral with an eighty digit numeral (Though such things are never come across in daily life, it is one example to show the necessity of machines). But a Computer will get the answer in very few seconds. This is a very simple example to show the magnitude of the problems the Computer can deal. Another fact behind the use of Computers is that the human memory has only limited capacities and preserving facts written down on a paper is tedious. But a Computer can store enormous data permanently in very small electronic circuits called 'chips'. So it becomes absolutely evident that Computers economize time and human power, thus assisting man efficiently.

If a Computer were to attack man, the principle or the cause lying behind is,

so you sowed and / so you programmed and
so you reap / so you suffer.

Because Computers are programmed machines which perform the function in an orderly, step by step fashion, so unless man programmes it to dominate man, it would never do so. It is upto man to see to that he never allows the Computer to exceed its limits by realising his own limits.

Not Computer but only man makes his life hard and miserable. So it is that man, who uses the Computer in the right method will

“Build the nation’s pillars deep
And lift them to the sky.”

So using Computers more frequently and efficiently in various fields does not mean that Computers are becoming man’s new bosses. That only shows that Man, the intelligent being is making the best out of his efficient slave. Use of Computers is the road of progress leading to the heaven of achievement!

HA! HA!

TALL TALES

One white hunter in Africa was glad he had large feet. Once, when he ran out of ammunition, a lion stalked him. He ran as fast as he could, and while he ran it began to rain quite hard. The lion still followed him. But at last the lion-fell into one of the hunter’s footprints—and before it could get out, it was drowned.

2) Buildings are put up very quickly now-a-days. One morning a man noticed a construction company digging a foundation for an apartment house and that very evening he saw the land-lord putting out tenants for not paying the rent.

SILLIES

- 1) How does a silly get his clothes clean?
He throws them in the ocean and waits until they are washed ashore.
- 2) Why did a silly give a vitamin pill to the man who had been hit by a car?
Because he had heard they were good for rundown people.

V. V. NAGALAKSHMI
I B.Sc., PHYSICS

THE STATE OF INDIAN WOMEN

N. VASANTHI, I B.Sc., Statistics

The United Nations Decade for women which began in 1975, has come to an end. Have these ten long years brought about a change in the status of Indian Women? The answer would be No. Thank God the ten years have come to a close. We have not achieved anything other than an increase in bride burning, suicides, rape and discriminations against women.

Women are brain-washed from childhood onwards to consider themselves inferior to men. The dowry has taken on a meaning other than that of “Stree Dhan.” We still hear tales of brides being tortured or burnt for not bringing forward money sufficient for the needs of the avaricious family, yet indifference and apathy reigned supreme. If the women could change their attitude towards marriage, realise the unimportance of it in the whole scheme of things all this pain will cease and they will be able to live in dignity free to think for themselves and decide for themselves. The women’s decade had within its terms seminars and conferences where no solution to these mortal problems was discovered. Only an airing of private prejudices took place—women attacked women.

Women have been tremendously wronged socially which would be difficult to express in a few sentences. The problem is that the advantages of education and social reform were readily available to a limited section of the female population. This itself has caused an immense polarisation in the entire female population. Indian Society’s discrimination against women is most evident in the fields of education, nutrition and health care and economic activities. Much of the blame of this sorry state of affairs lies in the centuries-old ossified social attitudes towards what a woman’s role should be. Even where the government sets itself targets for including women in the development process, there occurs a large gap between planning and implementation. Are they not an integral part of a developing nation? Moreover, there is also a decrease in the rate of employment of women. The industries where large number of women were traditionally employed like tobacco industries have changed. But now the women are forced to seek voluntary retirement with the promise that they would be replaced by a male member of their family. We have heard of marriages by coercion but to come to such a state, in spite of their high skill women are employed only in the lowpaid jobs. Do Indian women deserve such an ill-treatment?

The woman who is either a widow or has been or is an agricultural labourer without a work, and has quite a few children, has to get up early in the morning, work for 18

hours a day and earn a fairly less amount with which she has to maintain her whole family. She is vulnerable and falls prey to the money lenders and antisocials. She is forced to work for long hours without a protective umbrella of social security benefits, leave benefits, union benefits.

What is worse is that even when women do earn they have little control over their income, because family assets generally belong to the male member. The blatant discrimination to such discrimination comes in the matters of nutrition and health care. In poor families of India a baby girl not only gets lesser share or nutrition compared to her brother but if she is ill, she is to receive medicinal attention much later. All this is resulting in the decline of sex ratio.

In particular, women belonging to the lower middle class are under pressure and bear the brunt of the situation. But the voice of them is not heard for us to grumble about. Constitutionally we have moved ahead but socially we have not. A woman suffers because she is economically dependent. If there is food in the house she is last to have it, if it is a question of health care she is the last one to get it, if there is rejoicing she is kept in the back ground. She has to work twice as hard as a man to be given her due and it is in this sense that she is wronged.

To day a woman has become a man's property and all the sympathy and praise she gets is just lip service. Her life has no value in our country. She exists for man, because man cannot exist without her. Man forgets that he is born of woman, he is flesh of her flesh and bone of her bone. He also forgets that woman is the companion of man gifted with equal mental capacities.

There have been many Acts formed during the Decade: They are: Equal remuneration act in 1975 which was the first of its kind, the law commission in 1978, the criminal law amendment Act, the criminal laws II Amendment, the dowry prohibition Amendment, the family courts act etc. But though the constitution guarantees equality and forbids discrimination based on sex and identifies women as a group to whom special beneficial legislation can be enacted and guaranteed, women have not figured in the horizon of law.

At the end of the UN decade for women the surface of Indian culture has to be scratched to impose a male-dominated society. The blame for this must lie at the door of our educational policy which is merely ritual rather than effective means of equalising opportunities.

On the whole, woman has been suppressed under custom and law by man. But in a plan of life based on non-violence woman has a right to shape her own destiny and man has to shape his. The uplift of women lies in their own effort, wives should not be dolls and objects of indulgence, but should be treated as honoured comrades in common service. She must understand that she has the right to participate in minutest detail in the activities of man and she has the same right of freedom and liberty as he. The duties of motherhood, which the majority of women will always undertake, requires qualities which man need not possess. She is essentially mistress of the house. She is the bread-winner; She is the keeper and distributor of the bread. The art of bringing up the

of the race is her special and sole prerogative; without her care the race will become extinct.

The best way to avoid brides from being burnt, dowry deaths and discrimination would be that marriage must cease to be a matter of arrangement made by parents for money. If the husband is a god, the wife is a goddess. She is not a slave, but a friend and companion with equal rights.

Above all the approach for the upliftment of women will be the restructuring of the prevailing educational system. It should promote awareness among men and women of the need to develop and utilise women's full potential as resources for national development on the economic, political, social and cultural aspects and of the need to question their social responsibilities. It should also promote new values of equality in division of roles, rights and responsibilities between men and women in all spheres.

So to call woman the weaker sex is a label, it is man's injustice to woman. If by strength is meant brutal strength then indeed is woman less brute. If by strength is meant moral power, then woman is immeasurably man's superior. Has she not greater powers of endurance and courage? If non-violence is the law of our being the future is with women. Words after all are mere words. What remains to be seen is whether they are put into practice.

★

A DATE WITH THE 'DAILY STAR FORECAST'

R. BHUVANESHWARI, II B. Com.

My sweet dreams were disturbed when the alarm started ringing. It was 6 o'clock in the morning. After some time I settled in a chair, with a hot cup of coffee in one hand and the newspaper in the other.

I am always interested in the daily forecasts of 'What to do and when'. I have had many premonitions from time to time and my intuitions never went wrong. But the daily and weekly forecasts for my birth star were always vague and I have nice fun going through them. Peculiarly when I started reading the forecast, something kept on telling me, that it was going to be true.

The forecast was:-

"Fortune will favour you. Either your spouse or your relative wants to push responsibilities on you. A slim, tall and fair man will put you in trouble. Concentrate today on being an amusing and exciting companion."

I got ready as usual and by 8-30. I was walking to the bus-stand wishing from the depth of my heart, that the bus should halt at the bus stop. It was usual practice to run half a furlong away from the bus-stop to catch the bus. But to my surprise, the bus stopped at the bus-stop and I managed to put a leg on the foot board. I felt as if I had won a lottery. I wondered if it was the fortune mentioned in the forecast.

I went to my office and was doing my routine work, when a call came from the Manager. A sudden realisation came to me. The manager is a tall man, slim and fair. Sensing trouble as predicted in the forecast, I went inside his cabin. He was very angry with me for not completing a work which was pending from yesterday and threatened that he will issue a memo. I apologised to him and completed the work.

When it was almost time to leave the office, my old friend came to meet me. We were talking for quite some time about our college days and other usual matters. He took him to a hotel and after a nice time we had together, I realised that, I had to pay a bill of Rs. 64/- and I checked my purse. The price I had to pay in order to play the role of an amusing companion was rather too high.

When I returned home, I was happy to see my Calcutta uncle. His daughter's marriage had been fixed and he had come to make arrangements. After a formal chat,

entrusted with me the responsibility of finding a 'Kalyana Mandapam' for my cousin's wedding, which was just a month and a half away. So my uncle and I started off immediately to find a Mandapam. When we returned home at 9. p. m., we had not accomplished our mission, but rather were well equipped to write a book about the numerous Mandapams in town and their rates.

At last after a tiring day, I went to bed. There was a ruffle of paper, when I switched on the fan. It was the newspaper. Never in my life, had the forecast been so true. But my intuition that it would be true was right. I switched off the light for a good night's sleep, not minding whether the forecast was really true or just a coincidence.

RIDDLES

Shanthi Ramakrishnan.

I B.Sc Statistics.

- 1) What goes up when the rain comes down?
- 2) Why does a hen lay eggs?
- 3) What bird is at every meal?
- 4) Which nation always wins in the end?
- 5) Who can raise things without even lifting them?

Answers:-

- 1) Umbrella
- 2) Because if she drops them they would break.
- 3) A Swallow.
- 4) Determination.
- 5) Farmers.

THE ETERNAL FLOWER

S. SHYLAJA II B.Sc., (Botany)

Born, not with a Silver Spoon. Unsophisticated lad with no known background becoming the greatest stylish batsman, with brilliant and effortless play to transform the phase of Indian batsmanship. It no doubt has captured and inspired the very glasses and stones of the universe. Yes, it can be none other than G. R. VISHWANATH the favourite hero of one and all.

'Play up, play up, play the game' is a great English saying. Fair play is his very breath. He is a unique and perfect specimen for true sportsmanship - integrity, fidelity and loyalty. Thus he is the ideal citizen to guide the nation. He leaves the crease without a grumble when given out. The day he recalled Bob Taylor for England reveals his sportsmanship spirit. It will remain sweet in everybody's memory.

Vishwanath is never a slave to orthodoxy but a student of technique. His innovations in this game are charming and pleasing. There is no shot in the game that he has not played. The square cut - patent and magnificent stroke of his is a classic. He is rightly called the "Master of Strokes."

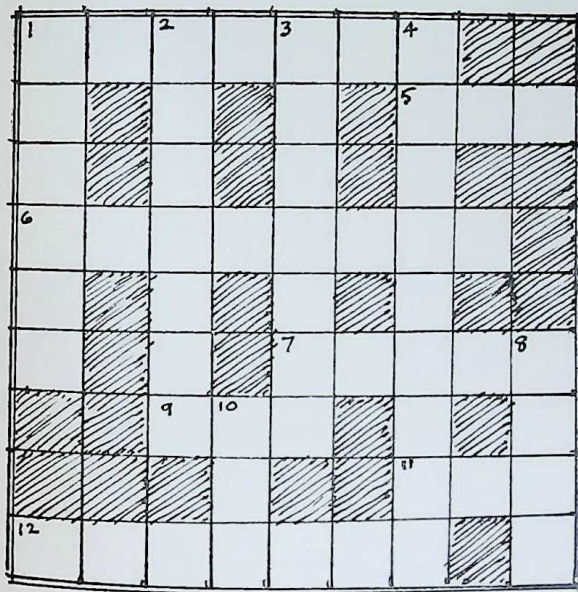
He got the game naturally. Vishy's background not being a sound one, he practised with a Badminton ball and a piece of wood for a bat. It, doesn't surprise anyone if the so-called World Class Cricketers have come up probably because of his influence. But it does surprise everyone that Vishwanath has been successful because of his stuff and ability.

Vishwanath is a boon to world cricket. Mostly, he did not make runs when they were not really needed but made them when a battle had to be waged for runs. He has himself the status of the 'crisis man' for India. He has saved India on several occasions. Almost all his centuries were match - saving ones. The Century at Delhi (103) in the 1982-83 series against England is an example. This little master from Karnataka plays for the Country rather than for his records. But he has set a few records like, he is the Second Indian to have crossed 5,000 runs, a record for 86 consecutive test appearances, a century on debut etc. He is well known for his entertaining cricket, Entertaining after all the first principle of any game.

But unfortunately for Vishy and his fans, he is not recognised these days. He had a bad series against Pakistan, which of course, is a common feature of the world best opening batsman.

There is no reason why Vishy cannot stage a come back to the Middle East. He is sorely in need of a batsman of his character and calibre. Indian cricket is suffering a great deal after losing this marvellous cricketer. There can be budding Sunil Gavaskar and probably Kapil Devs of tomorrow. But never in history another G. R. Vishwanath because he is unique, exclusive and the Eternal Flower of his kind.

Crossword puzzles are always interesting. The satisfaction you get on solving them correctly and quickly is really great. Now try your hand at the "CRYPTIC CLUES" given below on the left hand side for the above crossword puzzle. You will find them really challenging, absorbing and of course time consuming. If however you are not having sufficient time at hand, you can arrive at the same solutions even if you try the "QUICK CLUES" given below on the right hand side.

CRYPTIC CLUES

ACROSS :

- 1) Careless freedom of manner; letting oneself go. (7)
- 5) Just more than none. (3)
- 6) Tilu gets jumbled and takes on a mate at last. (8)
- 7) Lulna mixed herself to become a stick. (5)
- 9) Fred loses his head and becomes a communist. (3)
- 11) Obstacle encountered in Atlantic expedition. (3)
- 12) Malady formerly believed to be caused by inhaling bad air. (7)

QUICK CLUES

ACROSS :

- 1) _____ the match. Because rains? (7)
- 5) Wild life on _____ Popular T. Serial. (3)
- 6) Final. (8)
- 7) Hard wood club used by Australian aborigines. (5)
- 9) _____ rose. popular variety rose. (3)
- 11) Water at 0°C. (3)
- 12) Disease caused by the Anopheles mosquitoes. (7)

CRYPTIC CLUES

DOWN :

- 1) Something real in factual evidence (6)
- 2) A mature person who is not a professional (7)
- 3) A gem of a card (7)
- 4) Gains a lot badly in yearning for the past (9)
- 8) Help in with a bet (4)
- 10) Are disposed to age (3)

QUICK CLUES

DOWN :

- 1) Real (6)
- 2) Not professional (7)
- 3) _____ Harbour. Famous port near Calcutta (7)
- 4) Yearning for something that Past (9)
- 8) Assist in a crime (4)
- 10) Epoch (3)

SOLUTION TO CROSSWORD PUZZLE

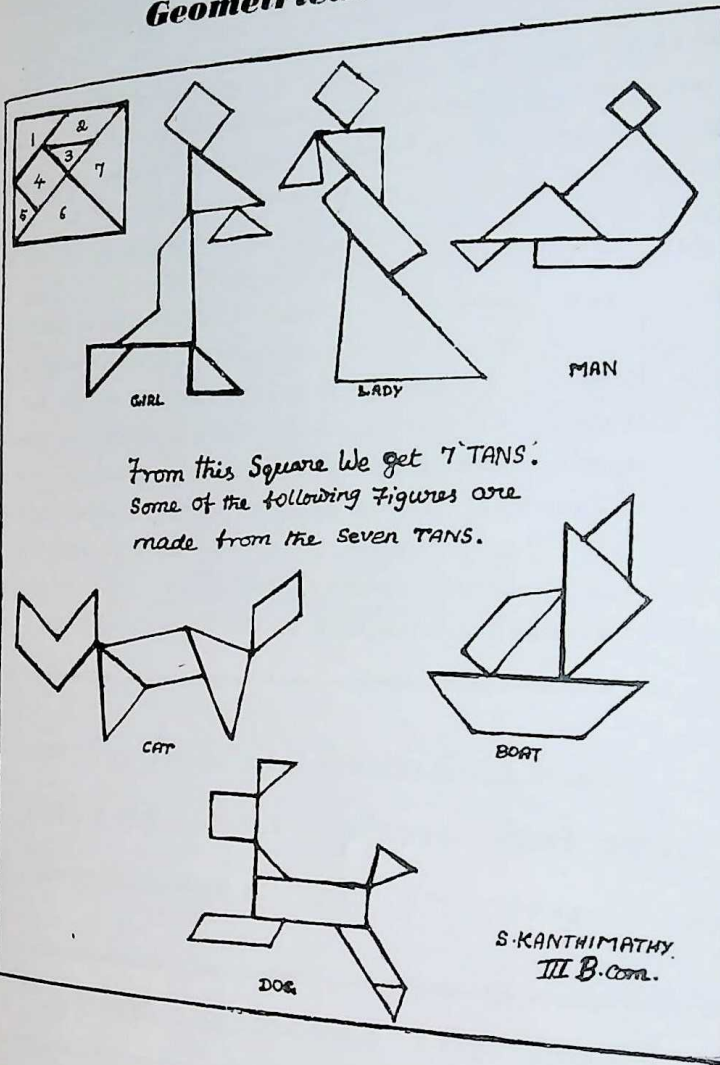
ACROSS

- 1) Abandon
- 5) One
- 6) Ultimate
- 7) Nulla
- 9) Red
- 11) Ice
- 12) Malaria

DOWN

- 1) Actual
- 2) Amateur
- 3) Diamond
- 4) Nostalgia
- 8) Abet
- 10) Era

Geometrical Sketch

Extract from 'Education in Practice'

by

Kulāpathi S. BALAKRISHNA JOSHI

'The soul of culture is the culture of the soul.' The entire educational edifice has therefore, to rest on the bed-rock of religion. Any system of training for the young that does not make specific provision for religious instruction, stands self-condemned. It is defective, imperfect, and unreal. In fact, the supreme mission of education, as of any other activity, is to discipline the mind for the comprehension of Truth. Our elders have conceived of Education as *Aksharabhyasa*, the practice of immortality. They looked upon it as a progressive course of sublimation of the senses, leading finally to the highest beatitude. The teacher of the right type knows that religion is found intricately woven into the fabric of every subject. There is wide scope for him in each lesson to nourish the religious spirit in youngsters. History proclaims that there is a divinity that shapes the ends of nations and of individuals. Geography points out that the vast variety of countries and climates with their wonderful fauna and flora, owe their existence to the Master Craftsman. Science leads to the realisation that, far beyond its discoveries, there is an Unseen Power that controls all phenomena in a mysterious manner. Literature through its inspiring thoughts chastens the mind and makes it a fit receptacle for the highest knowledge.

Thiru John, Lab-Assistant (Chemistry) was the first staff to retire from service, (June 68 - June 85) His service and sincerity will ever be remembered.

Photograph : Chromepet MOHAN

அஞ்சலி

Tmt. VEERAMMA

மறைவு : 2-11-85

இதமாய்ப் பழகி சிறப்பாய்ப் பணியாற்றி
என்றும் மலர்ந்து மணம் வீசிப்பின்
நோயில் நலிந்து உதிர்ந்த மலருக்குப்
பாங்காய்ச் செலுத்து கின்றோம் அஞ்சலி.

SHRIMATI DEV MUNVAR NANALAL BHATT VAISHNAV COLLEGE FOR WOMEN